

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิริกิติ์ เขต ๒

กลุ่ม ห้องสมุด

สารนิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาสามเณรฯ บัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย
มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗
(ใช้เดือนเป็นระยะเวลาหน่วยเรียนใหม่กรุณาดูรายละเอียด)

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงคโปร์ เขต ๒

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา^๑
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย
มกราคม ๒๕๕๗

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย)

B 14390

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ ของ
นายกlin หองสะอัด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหากรุษราชวิทยาลัย ได้

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.จำนง กมลศิลป์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร.อุทัย กมลศิลป์)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน

(พระครุวิจิตรปัญญาภรณ์, ดร.)

กรรมการ

(ดร.จำนง กมลศิลป์)

กรรมการ

(ดร.อุทัย กมลศิลป์)

กรรมการ

(รศ.ดร.สุเทพ เมย์เชสง)

กรรมการ

(ดร.สัมฤทธิ์ แก้วสมบัติ)

คณะกรรมการศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหากรุษราชวิทยาลัย

..... รักษาการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(พระมหาสมมคร มหาไวโร)

วันที่ 29 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556

5520750532006: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพภายใน/สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่ม ทองสะอาด: การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๒ (QUALITY ASSURANCE INSIDE BASIC EDUCATION SCHOOLS UNDER YASOTHON ELEMENTARY SCHOOL SERVICE OFFICE 2) คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์: จำนง กมลศิลป์, ปร.ด. อุทัย กมลศิลป์, ปร.ด., 194 หน้า., ปี พ.ศ. 2556.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา และแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๑๔๖ คน และครูผู้สอน จำนวน ๓๓๓ คน จำนวน ห้องเรียน ๔๗๙ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test (Independent samples) และF-test (One way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมาก ทั้งในโดยรวมและรายด้าน โดยด้านที่ปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และด้านที่ปฏิบัติต่ำสุดคือ การตรวจสอบบทวนคุณภาพการศึกษา ปัญหาการประกันคุณภาพ มีปัญหาในระดับน้อย โดยรวมและรายด้าน

๒. การเปรียบเทียบสภาพประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพและตามขนาดของสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ สถานศึกษาควรพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากร และชุมชน ควรวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

5520750532006: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed.(EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: EDUCATIONAL QUALITY ASSURANCE INSIDE/BASIC EDUCATION INSTITUTES

GLIN THONGSA-ARD: QUALITY ASSURANCE INSIDE BASIC EDUCATION SCHOOLS UNDER YASOTHON ELEMENTARY SCHOOL SERVICE OFFICE 2 ADVISOR COMMITTEE: JAMNONG KAMOLSILP, Ph.D. UTHAI KAMOLSILP, Ph.D., 194 P., B.E. 2013.

The objectives of the research were to study and compare states of problems of educational quality assurance and seek for guidelines on developing educational qualities inside schools under Yasothon Elementary Education Service Office 2 (hereafter abbreviated as 'YEESO 2'). The sampling group employed for conducting the research comprised 146 school executives and 333 teachers responsible for teaching tasks. The research equipment used for carrying out the research was rating-scale-questionnaires. Statistical tools utilized for analyzing data encompassed frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples) and F-test (One-way ANOVA).

The research's results indicated the following

1) States of educational quality assurance inside basic educational schools under YEESO 2 were implemented at 'very good' scale both in the overall aspect and a single one. The aspect with the highest implementation was annual report on educational quality, whereas that with the lowest implementation was scrutiny and reviews of educational qualities. In addition, problems of educational assurance were rated at 2nd scale.

2) Comparative results of states and problems of educational assurance inside basic education schools under 'YEESO 2' as classified by school statuses and sizes showed that significant differences in problems were correlated with school statuses and sizes, with the statistical significance at .05 in both the overall aspect and a single one.

3) Guidelines on developing educational quality assurance inside basic education schools under YEESO 2 were suggested. First, school executives should develop teachers', school personnel's and community members' knowledge regarding education standards. Last, they should systematically plan educational quality assurance.

ประกาศคุณปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีเพาะได้รับความเมตตา และความกรุณาช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร.จำนง กมลศิลป์ อาจารย์ ดร.อุทัย กมลศิลป์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ดูแล เอาใจใส่และตรวจแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้อย่างดีเยี่ยม จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้บรรจุสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือด้วย ที่มีประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ จนทำให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และให้ความเมตตาแก้ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ประพิศ โบราณมูล อาจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ ถินแสนดี และ อาจารย์ ดร.วารินทร์ จันทมาศ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เรียขาณุตรูจเครื่องมือ โดยให้คำแนะนำพิจารณาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดสอบใช้เครื่องมือในการศึกษาด้านครัว ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับกลับคืนมาเป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอเชิญแก่บิ玳ารดา ญาติพี่น้อง คณาจารย์ทุกท่านที่อบรม และถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัยตลอดมา

กลืน ทองสะอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
ประกาศคุณปการ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่	
๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๕
สมมติฐานของการวิจัย.....	๖
ขอบเขตการวิจัย.....	๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๘
คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	๙
๒ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๒
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	๑๒
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน....	๓๒
หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	๔๐
การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	๕๓
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒.....	๖๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖๘
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๗๖
๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๗๘
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๗๘
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๘๐
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	๘๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๙๔
การวิเคราะห์ข้อมูลและประมาณผล.....	๙๕
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	๙๗
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๙๘
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๙๘
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๙๙
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๙๙
๕ บทสรุป อภิปมายผล และข้อเสนอแนะ.....	๑๔๓
สรุปผลการวิจัย.....	๑๔๓
อภิปมายผลการวิจัย.....	๑๔๗
ข้อเสนอแนะ.....	๑๕๕
บรรณานุกรม.....	๑๕๗
ภาคผนวก.....	๑๖๓
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เขียนช่วยตรวจสอบเครื่องมือ.....	๑๖๔
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เขียนช่วยตรวจสอบเครื่องมือ.....	๑๖๖
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	๑๗๐
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม.....	๑๗๒
ภาคผนวก จ วิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถาม.....	๑๗๗
ภาคผนวก ฉ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	๑๗๙
ประวัติผู้วิจัย.....	๑๗๔

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๗๙
๔.๑ จำนวนและร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	๘๗
๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ โดยรวมและรายด้าน.....	๙๙
๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา.....	๙๙
๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ.....	๙๐
๔.๕ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	๙๑
๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา.....	๙๒
๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา.....	๙๓
๔.๘ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	๙๔
๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี.....	๙๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....	๙๖
๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ โดยรวมและรายด้าน.....	๙๗
๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการทำหน้าที่ของผู้อำนวยการศึกษา.....	๙๘
๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ.....	๙๙
๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา.....	๑๐๐
๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา.....	๑๐๑
๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา.....	๑๐๒
๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	๑๐๓

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี.....	๑๐๔
๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....	๑๐๕
๔.๒๐ แสดงการเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ รวมและรายด้าน.....	๑๐๖
๔.๒๑ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ รวมและรายด้าน.....	๑๐๗
๔.๒๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวมและรายด้าน.....	๑๑๐
๔.๒๓ แสดงการเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๒ จำแนกตาม ขนาดของสถานศึกษา รวมและรายด้าน.....	๑๑๒
๔.๒๔ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวม.....	๑๑๔
๔.๒๕ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา.....	๑๑๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๒๖ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ.....	๑๑๖
๔.๒๗ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา.....	๑๑๗
๔.๒๘ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา.....	๑๑๘
๔.๒๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา.....	๑๑๙
๔.๓๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	๑๒๐
๔.๓๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี.....	๑๒๑

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๓๔ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธรเขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....	๑๒๔
๔.๓๕ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	๑๒๕
๔.๓๖ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวมและรายด้าน.....	๑๒๕
๔.๓๗ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวม.....	๑๒๗
๔.๓๘ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดบริหารและสารสนเทศ.....	๑๒๘
๔.๓๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา.....	๑๒๙
๔.๔๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา.....	๑๓๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

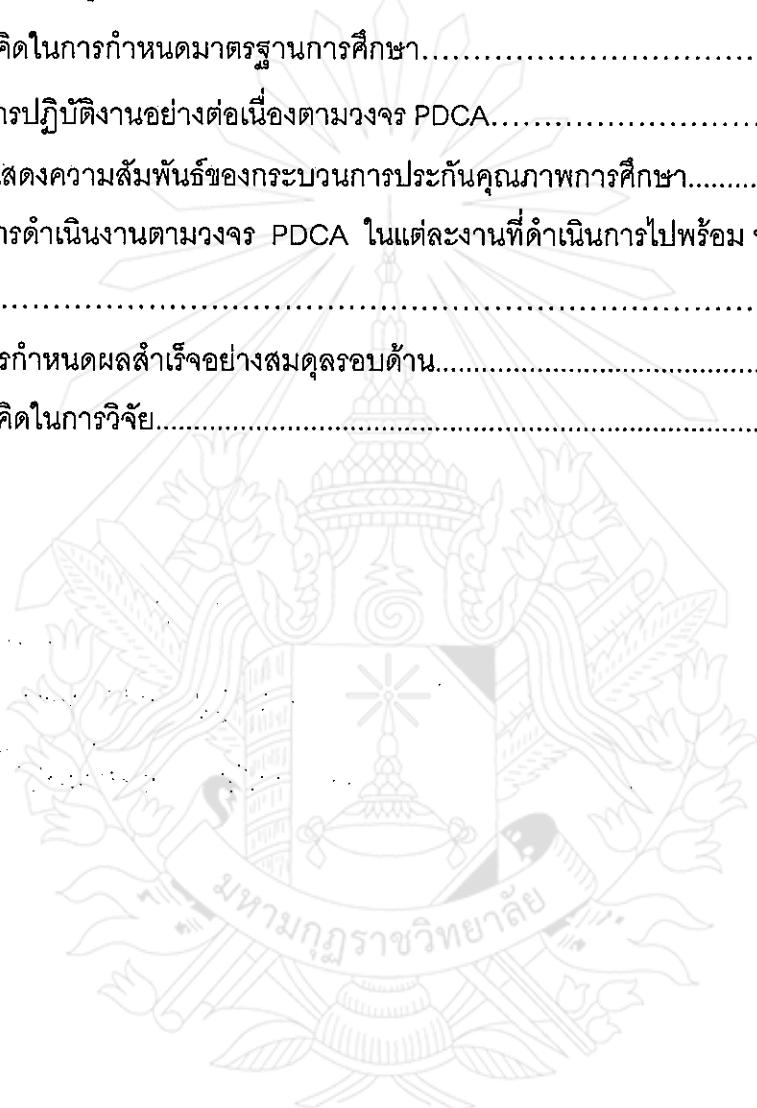
ตารางที่	หน้า
๔.๓๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตราชสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา.....	๑๓๑
๔.๔๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	๑๓๒
๔.๔๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี.....	๑๓๓
๔.๔๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....	๑๓๔
๔.๔๓ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา.....	๑๓๕
๔.๔๔ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ.....	๑๓๖
๔.๔๕ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำ แผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา.....	๑๓๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๔๖ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการดำเนินงานตาม แผนพัฒนาสถานศึกษา.....	๑๓๘
๔.๔๗ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทราบทบทวนคุณภาพการศึกษา.....	๑๓๙
๔.๔๘ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา.....	๑๔๐
๔.๔๙ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี.....	๑๔๑
๔.๕๐ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง.....	๑๔๒

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
๒.๑ แสดงแบบจำลองของกระบวนการบริหาร.....	๑๔
๒.๒ แสดงบทบาทของผู้บริหาร.....	๑๖
๒.๓ กรอบแนวคิดในการกำหนดมาตรฐานการศึกษา.....	๔๕
๒.๔ กระบวนการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA.....	๕๑
๒.๕ แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา.....	๕๙
๒.๖ กระบวนการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในแต่ละงานที่ดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน.....	๕๕
๒.๗ รูปแบบการกำหนดผลสำเร็จอย่างสมดุลรอบด้าน.....	๕๗
๒.๘ กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	๗๗

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ดำเนินไปอย่างสอดรับเป็นระบบ มุ่งหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยหลักการ และวิธีการบริหารและการจัดการคุณภาพ (Quality management) สมัยใหม่ ที่เน้นการสร้างความมั่นใจให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality assurance) เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะชี้บเดลี่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสร้างความมั่นใจ (Assure) ได้ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดและที่สังคมต้องการ (สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๙, หน้า ๓)

นโยบายรัฐบาลได้เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและเรียนรู้อย่างบูรณาการในทุกระดับการศึกษาและในชุมชน โดยพื้นที่สถานศึกษาเป็นฐานบูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นหลักในการยกระดับคุณภาพสถานศึกษาที่ต่างกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๒, หน้า ๑๓) ข้อ ๙ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด การรายงานคุณภาพประจำปีและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ข้อ ๑๐ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาประกอบด้วยอุดมการณ์การจัดการศึกษา หลักการจัดการศึกษาและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๙, หน้า ๕๖ – ๕๗) มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้มีทั้งหมด ๔ ด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น ๑๘ มาตรฐาน ๘๙ ตัวบ่งชี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๙, หน้า ๘ – ๑๔)

มาตรฐานการศึกษาเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักเกี่ยบเดียงสำหรับการส่งเสริม การกำกับ ดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประเมินคุณภาพทางการศึกษามุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ ของการจัดการศึกษาโดยองค์รวม การกำหนดให้มีมาตรฐาน ทำให้เกิดโอกาสที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาคุณภาพ เพราะสถานศึกษาทุกแห่งรู้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่แท้จริงอยู่ที่ใด เป็นการให้ความสำคัญของการจัดการ ศึกษา ๒ ประการ คือ สถานศึกษาทุกแห่งมีเกณฑ์เบรียบเทียบ กับมาตรฐานหนึ่งเป็นมาตรฐานเดียวกันและยังทำให้สถานศึกษาเข้าใจชัดเจนว่า จะพัฒนา คุณภาพการศึกษาไปในทิศทางใด สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางให้กับสาธารณะเข้ามามีส่วน ร่วมในการจัดการศึกษาให้การสนับสนุนและส่งเสริมสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้คุณภาพ การจัดการศึกษานั้น ๆ สูงขึ้นตามความคาดหวังของชุมชน การที่จะดูคุณภาพการศึกษาจึงต้องดู ที่คุณภาพคนที่เป็นผลผลิตของการจัดการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ปัจจุบันที่ สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเหลื่อมล้ำและมีความแตกต่างกันมาก ทั้งในด้านคุณภาพ งบประมาณ บุคลากรหรือแม้แต่ตัวบ่อนคือนักเรียนที่รับเข้าเรียน รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ เช่น ความร่วมมือของกรรมการสถานศึกษา การสนับสนุนจากชุมชน หน่วยงานองค์กรที่อยู่ใกล้เคียง สถานศึกษาและการติดตามให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือ หน่วยงานต้นสังกัด เหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการ ศึกษาทั้งสิ้น นอกจากนี้ สถานศึกษาในปัจจุบันมีอิสระในการจัดการศึกษาด้วยตนเอง มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเอง จึงยอมส่งผลกระทบถึงคุณภาพการเรียนและการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ดังนั้น พระราชนูญดิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษาอันนำไปสู่การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษา ปฐมวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๐, หน้า ๑ - ๒)

มาตรฐานการศึกษา ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นทิศทางให้สถานศึกษาของสำนักงานได้มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เพิ่มขึ้น เพื่อรับการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, ๒๕๕๑, หน้า ๔ - ๓๗) สมศ. ได้ทำการประเมินสถานศึกษารอบแรกใน พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๙ โดยใช้วรูปแบบ กัญญาณมิตรประเมินในการดำเนินการ โดยเฉพาะการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่สถานศึกษาใน การดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกในสถานศึกษา จัดทำรายงานประเมินตนเองเพื่อให้พร้อมรับ

การประเมินคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาอีนยันสภาพจริง ไม่ได้ตัดสิน ได้ ตกผ่านหรือไม่ผ่าน ประเมินเป็นรายมาตรฐาน ผลการประเมินจะบอกจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษานั้นๆ ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา เนื่องด้วยสมศ. มีความประสงค์ที่จะให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษาชาติและต้องการให้ทุกคนในประเทศเห็นว่า การจัดการศึกษาเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนทุกคนในประเทศ สมศ. ได้กำหนดที่ปรับเปลี่ยนคุณภาพภายนอก รอบแรกได้ตามเป้าหมายกำหนดคือประเมินสถานศึกษาที่จัดก่อตั้งก่อนปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จำนวน ๓๖,๐๐๗ แห่ง ในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๔๘) สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันที่สอง พระราชนักุณฑิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ในมาตรา ๕๑ ระบุว่า ในกรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาได้ไม่ได้มาตรฐานที่กำหนด ให้ สมศ. จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหมายความว่า สมศ. จะต้องให้การรับรองว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้มาตรฐานคุณภาพ หรือไม่ ซึ่งเป็นแนวคิดที่เพิ่มจากการประเมินเพื่อพัฒนาในรอบแรก สมศ. จึงวางหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินแบบอิงเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นและอิงสถานศึกษา เพื่อให้การประเมินมีความสมดุลระหว่างเกณฑ์ที่กำหนดกับภาระงานที่สถานศึกษาดำเนินการ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, ๒๕๕๑, หน้า ๑ – ๓)

การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบ ต้องสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ อย่างมากเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ปัจจุบันให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกป้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๐, หน้า ๓๐ – ๓๓)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายนอกและระบบประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายนอกเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ มาตรฐานและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา ๒๕๕๒ กลุ่มที่ ๓ ได้

กำหนดเป้าหมายด้านคุณภาพไว้ว่า สถานศึกษาร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานตามระบบประกันคุณภาพภายในและผ่านเกณฑ์การประเมินการรับรองมาตรฐานของ สมศ. ในระดับดีขึ้นไปอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ และไม่มีสถานศึกษาใดอยู่ในระดับปรับปรุง ได้แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ทาง สถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือและ ถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาและผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาและจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) และผลการทดสอบระดับชาติสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ที่กล่าวมา ได้แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษายัง พัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและตรงตามเจตนาของนิสิตใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๔๗, หน้า ๑ – ๓)

การกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ ต้องจัดการศึกษา อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อให้เด็กในวัยเรียนทุกคนได้ เรียนรู้อย่างมีคุณภาพและเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน เพื่อสะท้อนในการนำสู่การปฏิบัติได้ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเกิดประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบ ประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้จัดทำคำอธิบาย และระดับคุณภาพ พร้อมทั้งเกณฑ์การผ่านมาตรฐานการศึกษาขั้นตามมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐาน ที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้ เพื่อให้สถานศึกษาตลอดจนเขตพื้นที่การศึกษาใช้ เป็นเครื่องมือในการควบคุมตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๐, หน้า ๙) และในปีการศึกษา ๒๕๕๑ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดกลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาทุกระดับ จุดเน้นที่ ๓.๒ การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๑, หน้า ๒) และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา ๒๕๕๒ กลยุทธ์ที่ ๓ ได้กำหนดเป้าหมายด้านคุณภาพ สถานศึกษา ร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์ประเมินมาตรฐานของ สมศ. ในระดับดีขึ้นไปอย่างน้อยร้อยละ ๘๐

และไม่มีสถานศึกษาใดประเมินอยู่ระดับปรับปรุง (นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๒, ออนไลน์)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีภารกิจหลักวับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาภาคบังคับในเขตพื้นที่ ๕ อำเภอ คืออำเภอภูดซุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอไทยเจริญ อำเภอป่าตึง และอำเภอทรายมูล จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบแรกมีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีผลการประเมิน ๑๔ มาตรฐานอยู่ในระดับปรับปรุงจำนวน ๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๕๗, หน้า ๑ – ๖) และจากประเมินผลภายนอกรอบสอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีสถานศึกษาที่เข้ารับการประเมินไปแล้วในปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ จำนวน ๑๕๐ แห่ง พบว่า มีสถานศึกษาที่ไม่รับรองคุณภาพจำนวน ๒๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๕๙, หน้า ๑ – ๖)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ที่ประสบปัญหาในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

๑.๓.๑ บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แตกต่างกัน

๑.๓.๒ บุคลากรในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แตกต่างกัน

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒๕๔๘, หน้า ๕๖ – ๕๙) ใน ๙ ด้าน คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

๑.๔.๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้นนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ปี การศึกษา ๒๕๕๖ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๒๕ คน จำแนกด้วยสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา ได้ดังนี้

๑.๔.๒.๑.๑ จำแนกด้วยสถานภาพ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๒๓๖ คน

๒. ครูผู้สอน จำนวน ๒,๔๙๙ คน

**๑.๔.๒.๑.๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม
ดังนี้**

๑. ขนาดเล็ก จำนวน ๔๗๗ คน
๒. ขนาดกลาง จำนวน ๑,๑๕๘ คน
๓. ขนาดใหญ่ จำนวน ๑,๑๓๐ คน

๑.๔.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตามตาราง สำเร็จวุปของเครชชี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan ; อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะกาด, ๒๕๕๕, หน้า ๔๓) ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสถานภาพ แล้วเทียบสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของสถานศึกษา และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๗๗ คน จำแนกตามสถานภาพและขนาดของ สถานศึกษาดังนี้

๑.๔.๒.๒.๑ จำแนกตามสถานภาพ คือ

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๑๑๖ คน
๒. ครูผู้สอน จำนวน ๓๓๓ คน

๑.๔.๒.๒.๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา คือ

๑. ขนาดเล็ก จำนวน ๙๖ คน
๒. ขนาดกลาง จำนวน ๒๐๑ คน
๓. ขนาดใหญ่ จำนวน ๑๗๙ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

๑.๔.๓.๑ ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพและขนาดของสถานศึกษา

๑.๔.๓.๑.๑ สถานภาพ จำแนกเป็น ๒ กลุ่ม ประกอบด้วย

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา
๒. ครูผู้สอน

๑.๔.๓.๑.๒ ขนาดของสถานศึกษาจำแนกเป็น ๓ ขนาด ประกอบด้วย

๑. ขนาดเล็ก
๒. ขนาดกลาง
๓. ขนาดใหญ่

๑.๔.๓.๒ ตัวเปรียตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ผู้จัดได้ศึกษาตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒๕๔๗, หน้า ๕๖ – ๕๘) ใน ๙ ด้าน ดังนี้

๑.๔.๓.๓ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

๑.๔.๓.๔ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

๑.๔.๓.๕ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา

๑.๔.๓.๖ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา

๑.๔.๓.๗ ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา

๑.๔.๓.๘ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด

๑.๔.๓.๙ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

๑.๔.๓.๑๐ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๑.๕.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา

๑.๕.๓ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๑.๕.๔ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และวางแผนในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๑.๕.๕ เป็นเสนอแนะสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ และเขตอื่นนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑.๖ คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริหาร ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและสังคม ว่าผู้ที่จบการศึกษามีคุณภาพหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมต้องการ

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการศึกษาทั้งด้านผู้เรียน ด้านครุผู้สอนและด้านการบริหารของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธี ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งยึดหลักการมีส่วนร่วม ๙ ประการคือ

การกำหนดมาตรฐานการศึกษา หมายถึง การกำหนดมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษาด้วยสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เอกลักษณ์ของสถานศึกษา และ มาตรฐานการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนดและต้องครอบคลุมสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งดำเนินถึงศักยภาพของผู้เรียน ชุมชนและ ท้องถิ่นด้วย

การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ หมายถึง การจัดระบบการเก็บและ รวบรวมข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้เพื่อไม่ให้สะสมจนทำ ไม่สำเร็จเมื่อถึงสิ้นปีการศึกษา

การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาประจำปีที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา กำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย ภารกิจ ยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงหลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และการนำสู่การปฏิบัติได้จริง

การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา หมายถึง การนำแผนไปสู่การ ปฏิบัติได้จริง เป็นรูปธรรม มีการดำเนินงานตามแผน กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่าง ต่อเนื่องและมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการ ประเมินตนเองของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและการตรวจสอบโดยคณะกรรมการจากภายนอก

การประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด หมายถึง การ ประเมินคุณลักษณะของสถานศึกษาด้านผู้เรียน ด้านครุผู้สอนและด้านการบริหารจัดการ ตาม เกณฑ์มาตรฐานการศึกษา

การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี หมายถึง การจัดทำและรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยแพร่ต่อสาธารณะ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม ทบทวนและประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพ นำระบบประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

บุคลากร หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๓

สถานภาพ หมายถึง หน้าที่ทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ จำแนกเป็น

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่ปฏิบัติหน้าที่การบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและรวมถึงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ขนาดของสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งสถานศึกษาที่ใช้นักเรียนเป็นตัวกำหนด โดยจำแนกเป็น ๓ ขนาด (สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๗, หน้า ๑๓๕) ได้แก่

สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน ๑๒๐ คน

สถานศึกษาขนาดกลาง หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๑๒๑ ถึง ๓๐๐ คน

สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๓๐๑ คนขึ้นไป

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาของรัฐในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในที่นี้ได้แก่ สถานศึกษาที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ ๓ - ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ หมายถึง หน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาครอบคลุมใน ๕ อำเภอ คืออำเภอคุคุมาลัย อำเภอเลิงนกทา อำเภอไทรโยค อำเภอป่าติ้ว และอำเภอทรายมูล

บทที่๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- ๒.๑ หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
- ๒.๒ หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๒.๓ หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๒.๔ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๒.๕ บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

๒.๑.๑ ความหมายของการบริหารการศึกษา

บุญช่วย ศรีเกษา (๒๕๔๐, หน้า ๕) กล่าวว่า การบริหารคือ การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วยวิธีการดำเนินการตามกระบวนการบริหาร พิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ (๒๕๔๓, หน้า ๒) กล่าวว่าการบริหารคือ การทำให้งานต่าง ๆ ลุล่วงหรือสำเร็จโดยอาศัยบุคคลอื่นเป็นผู้นำ

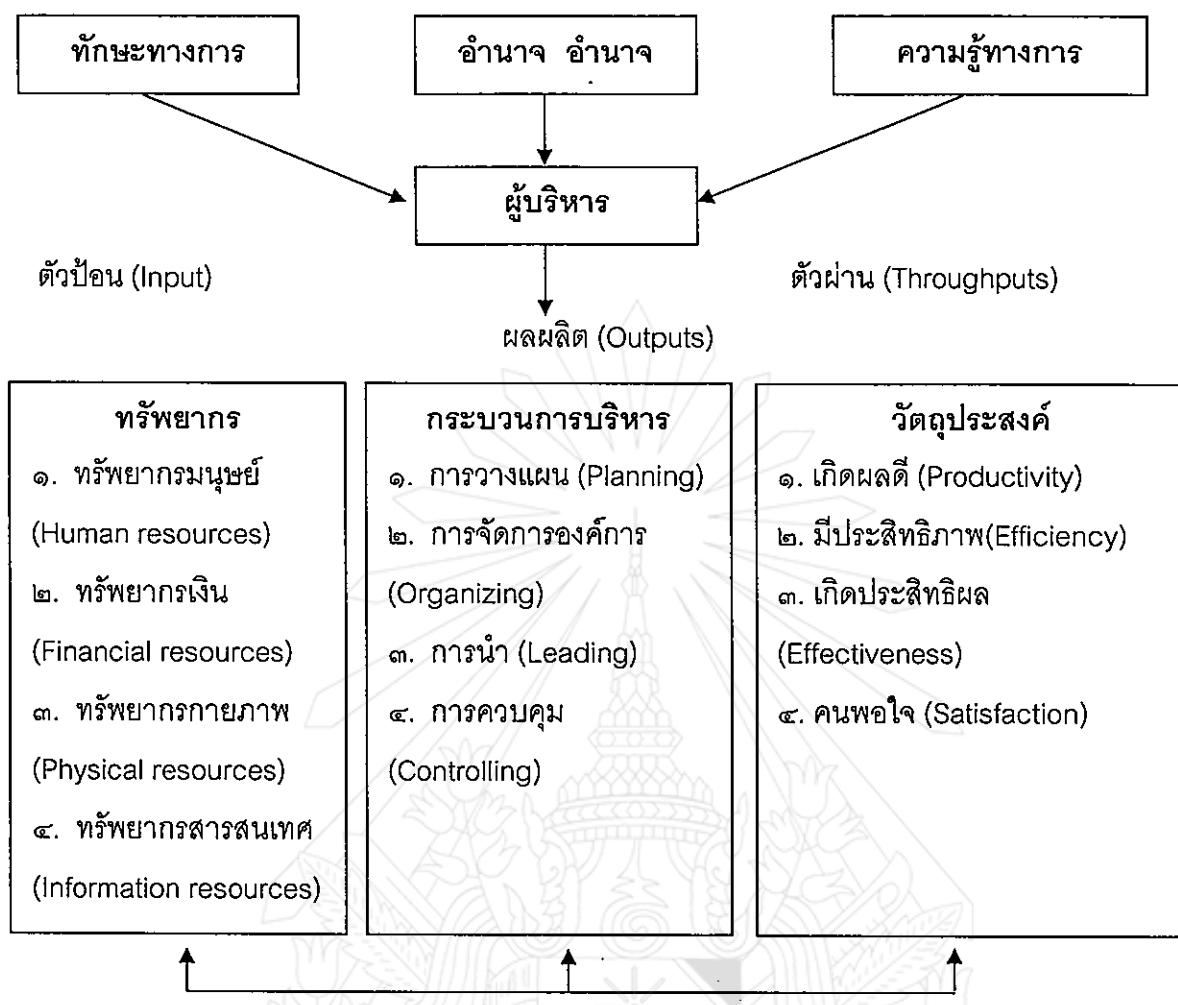
ภาวดา ဓาราศรีสุทธิ (๒๕๔๒, หน้า ๖) การบริหารการศึกษามาอย่างถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับแต่ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

วิโรจน์ สารรัตนะ (๒๕๔๖, หน้า ๑) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การโดยอาศัยหน้าที่ทางงานบริหารที่สำคัญคือ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling)

ดังนั้น การบริหาร คือ กระบวนการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะทำให้งานต่าง ๆ ลุล่วงสำเร็จโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วยวิการดำเนินการตามกระบวนการตามกระบวนการบริหารซึ่งผู้บริหารต้องอาศัยความชำนาญที่ภาวะผู้นำทักษะและความรู้ทางการบริหารมาดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล

จากความหมายของการบริหาร จึงอาจเขียนแบบจำลองของการบริหาร ดังภาพที่ ๒.๑ ตามภาพประกอบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารซึ่งต้องอาศัยความชำนาญที่ภาวะผู้นำทักษะและความรู้ทางการบริหารจะต้องจัดหาและจัดสรรทรัพยากรไปสู่งานต่าง ๆ อย่างเหมาะสม แล้วดำเนินการตามกระบวนการบริหารเพื่อให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ นั่นคือ ผลผลิตหรือผลงานตามที่ตั้งความมุ่งหวังไว้ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลและบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ ดังแสดงในภาพที่ ๒.๑

ภาพที่ ๒.๑ แสดงแบบจำลองของการบริหาร

จากภาพที่ ๒.๑ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารต้องเกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการบริหารอยู่ ๓ ส่วน คือ ส่วนแรก ได้แก่ ทรัพยากร (Resources) ซึ่งเป็นตัวป้อนในการบริหารโดยจะต้องคำนึงถึงการได้มาและการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ส่วนที่สอง ได้แก่ กระบวนการบริหาร (Process) ซึ่งถือว่าเป็นตัวผ่านเพื่อให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ การดำเนินการในส่วนนี้ผู้บริหารจะต้องใช้ทรัพยากรรวมเข้ามาประกอบในกระบวนการและใช้เทคนิคิวธิที่เหมาะสม เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุด โดยจะต้องใช้ทักษะการบริหาร (Managerial skill) ความรู้ทางการบริหาร (Managerial knowledge) และที่สำคัญที่สุดคือต้องใช้อำนาจ (Power) อำนาจน้ำที่ (Authority) อิทธิพล (Influence)

ภาวะผู้นำ (Leadership) เพื่อให้เกิดการยอมรับและยอมตาม เพื่อการปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ ตามเป้าหมายของการบริหาร

ส่วนที่สาม ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการบริหาร (Objective) ซึ่งเป็นผลผลิตหรือผลงานที่ได้จากการบริหารตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ผลได้ในส่วนนี้น่าจะมองในแง่ของการเกิดผลดีความมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลและผู้ที่เกี่ยวข้องก็จะต้องมีความพึงพอใจด้วย ซึ่งหมายถึงผู้ปฏิบัติงานลูกค้าและผู้บริโภคผลการจากตรวจสอบและประเมินค่าจากผลงานจะมีผลย้อนกลับ (Feedback) ไปสู่ส่วนแรกและส่วนที่สองเพื่อปรับปรุงและแก้ไขให้ดีขึ้น

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน นอกจากรู้วิชาการจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารแล้ว องค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาคือ ทักษะของผู้บริหารมีผู้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการบริหารไว้ดังนี้

พนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารในการบริหารงานได้ระบุว่า ว่า ผู้บริหารควรสร้างทักษะนี้ให้เป็นคุณสมบัติประจำตัว ได้แก่

๑. ทักษะในด้านกลยุทธ์การทำงาน คือ รู้ว่างานที่จะต้องทำในหน้าที่ของตนมีอะไรบ้าง และทำงานนั้นได้อย่างไร รวมทั้งบทบาทที่จะต้องทำเพื่อให้งานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๒. ทักษะในด้านความคิดรวบยอด คือ การเข้าใจโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อระบบงานในองค์กรที่ตนบริหาร

๓. ทักษะในด้านมนุษย์สัมพันธ์ คือ การรู้จักสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์กรรู้จักใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวครูแต่ละคนให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา รู้จักประพฤติดินให้เป็นที่ยอมรับนับถือแก่ครูและบุคคลอื่นในสถานศึกษาและสังคมทั่วไปทักษะทั้ง ๒ ประการแรกนั้นอาจทำได้จากการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาจากประสบการณ์ทำงาน แต่ทักษะในด้านมนุษย์สัมพันธ์ต้องอาศัยความสามารถ ไหวพริบและบุคลิกของตนเป็นองค์ประกอบสำคัญ

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาในด้านทักษะของการบริหารนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงตามยุค ตามสมัย เช่นเซอร์จิโอบานกิ (Sergiobanaki) ได้สรุปเกี่ยวกับเทคนิคของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาสถานศึกษา & ประการ คือ

๑. ทักษะด้านเทคนิค (Technical leadership) เป็นภาวะผู้นำที่เกี่ยวกับเทคนิคการบริหารงาน

๒. ทักษะด้านมนุษย์ (Human leadership) เป็นภาวะผู้นำเกี่ยวกับการจัดการและการสร้างทรัพยากรมนุษย์ทั้งในด้านการพัฒนา การบำรุงรักษา การให้ข้อมูลกำลังใจ กระตุ้นให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

๓. ทักษะทางด้านการศึกษา (Educational leadership) เป็นภาวะผู้นำเกี่ยวกับการให้ความรู้ความสามารถด้านการศึกษาและระบุการจัดการสถานศึกษา เช่น สมรรถนะในการตรวจวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน การพัฒนาหลักสูตร การนิเทศการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นต้น

๔. ทักษะด้านเป็นสัญลักษณ์ (Symbolic leadership) เป็นภาวะผู้นำเกี่ยวกับการความตั้งใจ ความสนใจของบุคลากรทางการศึกษาหรือบุคลากรอื่น ๆ ในเนื้อหาสาระหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีผลต่อสถานศึกษา เป็นตัวแทนหรือผู้นำปฏิบัติในเรื่องที่สำคัญ

๕. ทักษะด้านวัฒนธรรม (Cultural) เป็นภาวะผู้นำด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับการสร้างเอกลักษณ์ของสถานศึกษาซึ่งมีผลการวิจัยหลายเรื่องพบว่าสถานศึกษาที่มีวัฒนธรรมเข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการยอมรับของสังคม

วิโรจน์ สารวัตนะ (๒๕๔๖, หน้า ๕) ได้กล่าวถึง ทักษะการบริหารงานว่ามีผู้จำแนกไว้ที่สำคัญ ๓ ทักษะ คือทักษะเชิงเทคนิค (Technical skills) ทักษะเชิงมนุษย์ (Human skills) และทักษะเชิงในทัศน์ (Conceptual skills) โดยแต่ละทักษะมีลักษณะ ดังนี้

๑. ทักษะเชิงเทคนิค หมายถึง ความสามารถในการใช้เครื่องมือหรือวิธีการเฉพาะ

๒. ทักษะเชิงมนุษย์ หมายถึง ความสามารถที่จะทำงานกับคนอื่นได้สัมภัติได้ว่า ทักษะเชิงเทคนิคจะเป็นการทำงานกับสิ่งของในขณะที่ทักษะเชิงมนุษย์เป็นการทำงานกับคน

๓. ทักษะเชิงมโนทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการมององค์การ โดยภาพรวมกับความสัมพันธ์ภายนอก ความเข้าใจระหว่างส่วนต่าง ๆ ขององค์การและการส่งผลต่อกันและความรู้ที่สามารถจะวินิจฉัยและประเมินปัญหาต่าง ๆ เป็นต้น

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้บริหารฯ เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาก็จะมีความรู้ ความสามารถแล้ว ควรจะมีทักษะทางด้านการบริหารด้วย ซึ่งผู้บริหารแต่ละระดับมีความจำเป็นต้องใช้ทักษะทางการบริหาร

แอนTHONY (William PAnthon) ได้กล่าวถึงทักษะทางการบริหารที่ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้เพื่อให้เป็นผู้บริหารที่มีความสามารถไว้ ๘ ประการดังนี้

๑. การตั้งเป้าหมาย (Goal setting) เป้าหมายของงานที่มีคุณค่าจะต้องเกิดการร่วมมือกำหนดระหว่างบุคคล ๓ ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาของผู้บริหารและ

ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บริหาร ผู้บริหารจะต้องทำงานในฐานะเป็นผู้แก้เลี้ยง ประนีประนอมในการตั้งเป้าหมายให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับทุกฝ่าย

๒. ภาวะผู้นำ (Leadership) ภาวะผู้นำคือการทำให้คนอื่นทำในสิ่งที่เขาอยากให้ทำ แบบภาวะผู้นำมีอยู่หลายแบบแต่ไม่มีแบบใดที่ดีที่สุดในทุกสถานการณ์ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพควรพยายามเปลี่ยนแปลงแบบภาวะของผู้นำจากความเด็ดขาดไปสู่แบบที่มี ส่วนร่วมหรือแบบประชาธิปไตย

๓. การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Problem solving and decision) ผู้บริหารจะต้องรับรู้ถึงสิ่งที่จะต้องตัดสินใจ ต้องเข้าปัญหาได้อย่างรวดเร็วและเข้าถึงแก่นของปัญหาเพื่อพัฒนาการตัดสินใจที่เหมาะสม ผู้บริหารจะต้องไม่เสียเวลาภารกิจการแก้ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ก็จะไม่ให้ความสนใจเฉพาะปัญหาที่สำคัญเท่านั้น ผู้บริหารจะต้องไม่เลื่อนการแก้ไขปัญหานั้นออกไปและจะต้องตัดสินใจในแนวที่มุ่งว่าจะได้ดีที่สุด ผู้บริหารไม่ควรมอบอำนาจการตัดสินใจทั้งหมดให้แก่คณะกรรมการ

๔. การติดต่อสื่อสาร (Communication) การติดต่อสื่อสารก็คือการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารและความเห็นจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง ทักษะการติดต่อสื่อสารที่ดีมี ๓ องค์ประกอบคือ ความเข้าใจผู้อื่น (Empathy) การใช้สื่อที่เหมาะสม (Appropriate media) และทักษะในการฟัง (Listening skills) ผู้บริหารที่เข้าใจทักษะเหล่านี้จะไม่พบความยุ่งยากในการบริหารงาน

๕. การสอนแนะและการให้คำปรึกษา (Coaching and counseling) ผู้บริหารต้องเป็นผู้เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สมาชิกให้องค์กร เพื่อจะในภารกิจในการบริหารยอมมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ทั้งปัญหาระหว่างบุคคลและปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยปกติแล้วทักษะที่ใช้ในการให้คำปรึกษาควรจะได้ใช้เฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับงาน ผู้บริหารที่ดีควรจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสอนแนะนำผู้ได้บังคับบัญชาในลักษณะของการแนะนำและการกระตุ้นจะต้องให้คำชี้เชยและให้สิ่งจูงใจอื่น ๆ เมื่อเข้าปฏิบัติงานดีและต้องคัดค้านหรือต่อต้านเมื่อการปฏิบัติงานเกิดปัญหาขึ้น

๖. การจัดการเปลี่ยนแปลงและความขัดแย้ง (Managing change and conflict) การเปลี่ยนแปลงนั้นมีอยู่เกือบทุกบทบาทของการบริหารผู้บริหารมีความสามารถจะต้องตระหนักในเรื่องของความเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างดีและจะต้องหาทางจัดการกับความเปลี่ยนที่มีลักษณะขัดแย้งและต่อต้านการทำงาน ผู้บริหารควรใช้วิธีการใช้แนวทางและกำกับการเปลี่ยนแปลงการจัดการเปลี่ยนแปลงความมุ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรและผู้บริหารและบรรลุความต้องการของผู้ได้บังคับบัญชาด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนมากมักลายเป็นความขัดแย้ง ผู้บริหาร

จะต้องตระหนักร่วมกับความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ดีสำหรับองค์การ ผู้บริหารที่มีความสามารถจะต้องจัดการความขัดแย้งในแนวทางที่สร้างสรรค์มากกว่าการเมินเฉยหรือการขัดมั่นคงไป

๗. ทักษะทางการเมือง (Political skills) เป็นการเตรียมพร้อมให้ผู้บริหารเพื่อการ lut หลีกเพื่อลดความล่าช้าและเพื่อการทำงานให้เร็วขึ้น ทักษะนี้มีความจำเป็นและเป็นที่ต้องการขององค์กรทุกชนิด ตัวอย่างทักษะทางการเมืองบางอย่าง เช่น การตัดสินใจร่วมกัน การเจรจาต่อรอง การประนีประนอม การล้างแค้น การชุมชนญูไนเต็ดลัฟ เป็นต้น

๘. การบริหารเวลา (Managing time) เวลาอาจถูกมองว่าเป็นทรัพยากรที่จำเป็นหรืออาจถูกมองว่าเป็นข้อจำกัดที่น่ากลัวต่อการปฏิบัติงานทางการบริหารผู้บริหารจะต้องจัดการเวลาของตนเองให้เกิดประสิทธิผล ผู้บริหารจะต้องเข้าใจว่าเวลาให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

๙. การประเมินผลและการให้รางวัล (Evaluating and rewarding) ผู้บริหารที่ตระหนักในเรื่องนี้จะต้องให้ความสำคัญกับการกระบวนการประเมินผลและการให้รางวัล

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารจะเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษานอกจากจะมีความรู้ความสามารถแล้ว ควรจะมีทักษะทางด้านบริหารด้วย ซึ่งผู้บริหารแต่ละระดับความมีความจำเป็นต้องใช้ทักษะทางการบริหารที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบทบาทงาน ขนาดของหน่วยงาน เช่น ผู้บริหารระดับสูงควรมีทักษะทางด้านการจัดการให้มากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนทักษะด้านเทคนิคและทักษะด้านมนุษย์สัมพันธ์มีความสำคัญน้อยลง ตรงกันข้ามกับผู้บริหารระดับปฏิบัติการจะต้องมีทักษะด้านเทคนิคให้มากกว่าทักษะอื่น ๆ เป็นต้น

จากผลการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่นของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ได้พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จได้แสดงบทบาทต่าง ๆ ไห้หลายประการ (วันทนา เมืองจันทร์, ๒๕๔๓, หน้า ๑๐-๑๕)

๑. บทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้นำ ผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการจัดการให้สถานศึกษามีปรัชญาและเป้าหมายของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ ระดับกระทรวง เพื่อเป็นการชี้นำแนวทางการทำงานการกำหนดคุณธรรมวิธีและปฏิบัติงาน เป็นผู้มีอุดมการณ์ในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษามาพัฒนาการเรียนการสอน เป็นผู้นำทางวิชาการ รวมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนจูงใจ ประสานงานให้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

๒. บทบาทในการดำเนินงาน นี่คือตัวตั้งแต่การยึดนโยบายมาเป็นหลักในการจัดการศึกษา การกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของผู้เรียน คำนึงหลักสูตรการเรียนการสอนดำเนินการให้

คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน อาจารย์ บุคลากร ผู้ปักครองและนักเรียน มีส่วนรับรู้นโยบายของหน่วยเนื้อที่ มีหลักการบริหารงานแบบประชาธิปไตย มีการกระจายงาน กระจายอำนาจ มอบหมายโดยเน้นการทำงานเป็นทีม

๓. บทบาทในการปรับปรุงเสริมแต่งให้ก้าวหน้า ผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จทุกคนจะมีคุณธรรมประจำใจเสมอ ยิ่งเย้มแจ่มใส รักและพัฒนาอาชีพ อุทิศตนแก่นักเรียน อุทิศตนให้กับการทำงาน สร้างบรรยายกาศที่ดีในโรงเรียน ปลูกฝังความสามัคคีในหมู่คณะ

๔. บทบาทในฐานะนักพูด เป็นนักพูดที่มีศิลปะและเป็นนักพิงที่ดี ทักษะการพูดของผู้บริหารเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อประสานสัมพันธ์กับการสื่อความหมายซึ่งมีทักษะการพูดเพื่อประสานงาน การบรรยายการสอน การนิเทศการให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขปัญหา รวมทั้งทักษะการพูดเพื่อสร้างชีวญัติกำลังใจ

๕. บทบาทในฐานะผู้เข้าสังคมได้ดี ผู้บริหารจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารจะต้องสุภาพ อ่อนน้อม ถ่อมตน มีมารยาทงามอย่างไทยซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความประทับใจเมื่อแรกเห็น

๖. บทบาทในการช่วยเหลือเกื้อกูลผู้ร่วมงาน ด้วยการแสดงความเห็นอกเห็นใจ ผู้ได้บังคับบัญชาเข้าใจ ความเข้าใจเป็นเพื่อนมนุษย์ผู้ร่วมทุกข์ด้วยกัน

๗. บทบาทในการสร้างศรัทธาค่านิยม การสร้างศรัทธานั้นทำยาก ผู้บริหารสร้างศรัทธาความเชื่อมั่น ความไว้วางใจในตัวผู้บริหาร ให้คุณอาจารย์นักเรียนรวมทั้งผู้ปักครอง ชุมชน ศรัทธายกย่องโดยการสร้างผลงานให้เกิดกับนักเรียน ผลที่ตามมาคือการได้รับความร่วมมือในการพัฒนาสถานศึกษาทั้งจากชุมชนภาคเอกชนและประชาชน

๘. บทบาทนักวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จส่วนมากจะเป็นนักวิเคราะห์สร้างสรรค์ ผู้บริหารเหล่านี้จะเพียรพยายามสร้างบรรยายกาศในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ การสนับสนุนและส่งเสริมสิ่งใหม่ ๆ ชีวิทยาในสถานศึกษา เช่น การค้นคว้าวิจัยเรื่องสื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ตลอดจนสร้างรูปแบบการจัดการการบริหารการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

๙. บทบาทในการเป็นนักเปลี่ยนแปลงการพัฒนา เป็นบทบาทที่ผู้บริหารต้องใช้ความอดทน ใช้จิตวิทยาสูงในการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคลากรในสถานศึกษาไปในทางบวก รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของบุคลากร โดยการสร้างบรรยายกาศการเรียนการสอนที่ดีให้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมให้อิ่มเอมรายต่อการทำงาน

๑๐. บทบาทในการกำหนดวิสัยทัศน์ ผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จจะเป็นบุคคลที่มองการณ์ไกล กล้าเสี่ยง เพื่อความเจริญและเข้าชนะอุปสรรค เพื่อพัฒนาสถานศึกษาโดยอาศัยความชัดไว กระตือรือร้นที่จะพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวไกลงหน้าต่อเดวลา

ผลจากการศึกษาของ Minzberg (วิโรจน์ สารวัตนะ, ๒๕๔๖, หน้า ๕-๗) พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่จะแสดงบทบาทออกมาน ๑๐ บทบาทอย่างภายในตัว ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. กลุ่มบทบาทเชิงสัมพันธ์บุคคล (Intrapersonal roles) เป็นบทบาทที่เกิดขึ้นจากอำนาจและสถานะตำแหน่งแบบเป็นทางการ เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็นศูนย์รวมปะลูก ขององค์กร ประกอบด้วย

๑.๑ บทบาทเป็นสัญลักษณ์ขององค์กร (Symbolic or figurehead) ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ประเพณีหรือพิธีกรรมขององค์กร เช่น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการมอบบุตรแก่ผู้จบการศึกษา เป็นต้น

๑.๒ บทบาทเป็นผู้นำองค์กร (Leader) มุ่งการอำนวยการ การจูงใจการติดต่อสื่อสารและการควบคุมเพื่อให้ดำเนินการเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

๑.๓ บทบาทเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์ (Liaison) กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลภายนอกองค์กรเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่องค์กร

๒. กลุ่มบทบาทเชิงสารสนเทศ (Informational roles) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารทั้งในฐานะผู้รับและผู้ส่งประกอบด้วย

๒.๑ บทบาทเป็นผู้กำกับติดตามผล (Monitor) ให้ได้ข่าวสารทั้งภายในและภายนอกเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร

๒.๒ บทบาทเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร (Dissemination) ที่ได้รับทั้งภายในและภายนอกให้แก่บุคลากรในองค์กร

๒.๓ บทบาทเป็นผู้ประชาสัมพันธ์ (Spokesperson) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กรต่อบุคคลภายนอกองค์กร

๓. กลุ่มบทบาทเชิงการตัดสินใจ (Decisional roles) เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้บริหารเป็นนักตัดสินใจอันลึกเนื่องจากบทบาทกลุ่มแรกประกอบด้วย

๓.๑ บทบาทเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) มุ่งการเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ในองค์กรอยู่เสมอ

๓.๒ บทบาทเป็นผู้จัดการก่อกรณ (Disturbance handler) โดยแก้ไขปัญหาเมื่อองค์กรเผชิญลึงก่อกรณที่ไม่คาดหวังอย่างฉบับไว้แต่ได้ผล

๓.๓ บทบาทเป็นผู้จัดการทรัพยากร (Allocator) ให้แก่ส่วนต่าง ๆ ในองค์กร

๓.๔ บทบาทเป็นนักเจรจาต่อรอง (Negotiator) กับบุคคลอื่นหรือองค์กรอื่น เพื่อให้ได้สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่องค์กร

ภาพที่ ๒.๔ แสดงบทบาทของผู้บริหาร

ที่มา : (วิโรจน์ สารัตนะ, ๒๕๔๖, หน้า ๗)

จากบทบาทของผู้บริหารที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปสราชสำคัญได้ดังนี้

๑. บทบาทในฐานะผู้บริหาร
๒. บทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาการ
๓. บทบาทในฐานะเป็นหัวหน้าของกลุ่มกระบวนการบริหาร

ในการบริหารสถานศึกษาซึ่งการดำเนินงานต่าง ๆ โดยกลุ่มบุคคลเพื่อจัดการศึกษาของ สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้น จึงต้องจัดในรูปแบบของกระบวนการคือ มีการจัดลำดับขั้นตอน ของกิจกรรมรวมทั้งบทบาทและความสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายขั้นตอนเป็นไปอย่างเหมาะสม ชัดเจนและเป็นระบบการบริหารสถานศึกษาที่ดึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการบริหาร ซึ่งมีนัก บริหารได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้หลายทัศนะดังนี้

เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์ ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารในอีกลักษณะหนึ่งว่า กระบวนการบริหารของผู้บริหารเป็นตัวบ่งชี้ว่าการบริหารงานของผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานนั้น ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของ การบริหาร (Administrative function) หรือปฏิบัติหน้าที่ตาม

กระบวนการบริหาร (Administrative process) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการเวลา จำเป็นจะต้องพิจารณาและกระทำทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหาร

กูลิกและอุรวิค (Gulick and Urwick) แบ่งกระบวนการบริหารออกเป็น ๗ ขั้นตอน

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์การ (Organizing)
๓. การบริหารงานบุคคล (Staffing)
๔. การสั่งการ (Directing)
๕. การประสานงาน (Coordinating)
๖. การรายงาน (Reporting)
๗. การจัดงบประมาณ (Budgeting)

เกร格 (Gregg) ได้แบ่งกระบวนการบริหารออกเป็น ๗ ขั้นตอน คือ

๑. การตัดสินใจ (Decision)
๒. การวางแผน (Planning)
๓. การจัดองค์การ (Organizing)
๔. การติดต่อสื่อสาร (Communicating)
๕. การใช้อิทธิพล (Influencing)
๖. การประสานงาน (Coordinating)
๗. การประเมินผล (Evaluating)

ฟายอล (Fayol) ได้แบ่งกระบวนการบริหารออกเป็น ๕ ขั้นตอน คือ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์การ (Organizing)
๓. การสั่งการ (Directing)
๔. การประสานงาน (Coordinating)
๕. การควบคุม (Controlling)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารว่า ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ

๑. การวางแผน (Planning) เกี่ยวข้องกับการเลือกภารกิจ วัตถุประสงค์และการปฏิบัติ และพยายามทำให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งต้องมีการตัดสินใจเลือกแผนการในอนาคตจากบริบท เลือกต่างๆ

๒. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดโครงสร้างบทบาทของบุคคลเพื่อทำงานในองค์การ

๓. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) เกี่ยวข้องกับการนิรจุและรักษาบุคคล และตำแหน่งหน้าที่ภายในโครงสร้างองค์การ โดยกำหนดความต้องการ แรงงานและการสรรหา การคัดเลือก บรรจุ เสื่อนตำแหน่ง การประเมินวางแผนอาชีพ การกำหนดค่าตอบแทน

๔. การชักนำ (Leading) หมายถึง การมีอิทธิพลต่อบุคคลเพื่อให้เข้าทำประโยชน์ต่อ องค์การและเป้าหมายของกลุ่ม เป็นสิ่งที่ต้องทำเป็นหลักในการบริหารความคิดระหว่างบุคคลซึ่ง ต้องอาศัยผู้บุริหารที่มีประสิทธิภาพ ต้องเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

๕. การควบคุม (Controlling) คือการวัดและแก้ไขการทำงานส่วนบุคคลและองค์การ เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นไปตามแผนการควบคุมนี้ เกี่ยวข้องกับการวัดผลการกระทำเปรียบเทียบกับ เป้าหมายและแผนซึ่งจะแสดงออกถึงการเบี่ยงเบนจากมาตรฐานที่ปรากฏอยู่และช่วยแก้ไข ปรับปรุง

สมัยศ นาวีการ กล่าวถึง ตำราการบริหารส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะกล่าวถึงกระบวนการ บริหารทั่วไป ได้ ๔ อย่างคือ

๑. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการบริหารที่เกี่ยวพันกับการกำหนด เป้าหมายและกำหนดวิธีการหรือแผนงานขึ้นมาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

๒. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการบริหารที่เกี่ยวพันกับการมอบหมาย งาน การรวมกลุ่มงานเป็นแผนงานและกาวจัดสรรทรัพยากรไปยังแผนงาน

๓. การสั่งการ (Directing) เป็นกระบวนการบริหารที่เกี่ยวพันกับการจูงใจเป็นผู้นำและ การติดต่อสื่อสารกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายองค์การ

๔. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการบริหารที่เกี่ยวพันกับการตรวจสอบ กิจกรรมขององค์การเพื่อที่จะให้มีผลดำเนินเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การกระบวนการบริหาร ๔ อย่างดังกล่าวสอดคล้องกับ สมคิด บางโน ที่กล่าวว่า นักวิชาการการบริหารส่วนใหญ่ใน ปัจจุบันได้ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดและสรุปว่ากระบวนการจัดการควรจะมีเพียง ๔ ขั้นตอน คือ PODC ดังนี้

๔.๑ การวางแผน (Planning)

๔.๒ การจัดองค์การ รวมทั้งการจัดคนเข้าทำงานด้วย (Organizing)

๔.๓ การอำนวยการหรือการชี้นำ (Directing)

๔.๔ การควบคุมติดตามและผลการทำงาน (Controlling)

วิโอลน์ สารัตนะ (๒๕๔๖, หน้า ๓) กล่าวถึงการบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์การ (Organizing)
๓. การนำ (Leading)
๔. การควบคุม (Controlling)

สรุป ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกระบวนการบริหารที่มีความคล้ายคลึง กัน เป็น ๔ กระบวนการดังนี้ คือ

๑. การวางแผน (Planning)
๒. การจัดองค์การ (Organizing)
๓. การวินิจฉัยสั่งการ (Directing)
๔. การควบคุม (Controlling)

๒.๑.๒ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา

จากที่ได้มีการศึกษาเรื่องราวกับประวัติ ความเป็นมาทางด้านการบริหารและบ่อ เกิดแห่งทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และการบริหารการศึกษาแล้ว ทำให้สามารถแยก ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาออกได้เป็น ๓ จำพวก ดังต่อไปนี้

๒.๑.๒.๑ ทฤษฎีภาวะผู้นำแยกออกได้เป็น

๑. ทฤษฎีผู้นำตามคุณลักษณะผู้นำต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสม แก่การเป็นผู้นำ

๒. ทฤษฎีผู้นำตามตัวแบบของวูรูมเยตตัน และเจโก มุงวิเคราะห์ องค์ประกอบต่าง ๆ ด้านสถานการณ์ ว่ามีผลกระทบต่อระดับความร่วมมือของพนักงานมากน้อย เพียงไร

๓. ทฤษฎีภาวะผู้นำ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำแยกได้ เป็นทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ ทฤษฎีพฤติกรรมผู้นำ และทฤษฎีตามสถานการณ์

๔. ทฤษฎีภาวะผู้นำตามพฤติกรรม แยกประเภทผู้นำตามพฤติ กรรมที่เข้าปฏิบัติ เช่น มุ่งงาน มุ่งความสัมพันธ์

๕. ทฤษฎีความเป็นไปได้ของฟีดเดอร์มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทฤษฎีตามสถานการณ์

๖. ทฤษฎีผู้นำตามสถานการณ์ ของเออร์ชีและบลังชาร์ดการใช้ วิธีการในการนำนั้น ผู้นำจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความพร้อมของลูกน้อง และ สถานการณ์

๗. ทฤษฎี X และ Y ของแมคเกรเกอร์ เป็นการมองแก้ไข พฤติกรรมของหัวหน้างานให้เลิกมองลูกน้องในแง่ร้าย แต่ให้มองในแง่ดี ทฤษฎี X เป็นการมอง ลูกน้องในแง่ร้าย และทฤษฎี Y เป็นการมองลูกน้องในแง่ดี

๘. ทฤษฎีแนวทาง – เป้าประสงค์ หัวหน้างานต้องสร้างแรงจูงใจ แก่ลูกน้อง เพื่อให้เขามีพฤติกรรมที่พึงประณนาไปสู่การทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

๙. ๑.๒.๓ ทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์และแรงจูงใจ

๑. ทฤษฎีความต้องการ & ขั้นของอันราหัม มาสโลว์ ได้แก่ ความ ต้องการด้านกายภาพ ความปลดปล่อย ความต้องการด้านสังคม ความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือและความต้องการสำเร็จสมหวังในชีวิต

๒. ทฤษฎีความต้องการ & ขั้น ของอิริคฟรอเมร์ มานูเซย์มีความ ต้องการ & ปัจจัย ได้แก่ มีสัมพันธภาพ สร้างสรรค์ มีสังกัด มีเอกลักษณ์แห่งตนและมีหลักยึด เห็นใจ

๓. ทฤษฎีความต้องการความสัมฤทธิ์ผลของแมคเคลแลนด์มนุษย์ มีความต้องการ ๓ด้าน ได้แก่ ความลำเรื้ေ อำนาจ และความต้องการทางสังคม

๔. ทฤษฎีการเสริมแรงของสกินเนอร์การเสริมแรงของมนุษย์มี พื้นฐานอยู่บนปัจจัย ๓ปัจจัย ได้แก่ มนุษย์จะมีพฤติกรรมตามการเสริมแรงที่เกิดขึ้นกับตน และ การทำงานของตน เป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดหรือสังเกตได้ และการเสริมแรงที่เหมาะสมนั้นจะทำ ให้พฤติกรรมที่เป็นที่ต้องการมีเพิ่มขึ้น และที่ไม่ต้องการมีลดน้อยลงไป แบ่งเป็น การเสริมแรง ทางบวก คือ การให้รางวัลในผลลัพธ์จากการกระทำที่ต้องการหรือปรับปรุงพฤติกรรม และการ เสริมแรงทางลบ คือ การให้รางวัลจากการสามารถจัดสิ่งที่ไม่ต้องการออกไปได้

๕. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์โครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ ประกอบไปด้วยพลัง ๓ปัจจัย ได้แก่ Id Ego และ Superego

๖. ทฤษฎีสององค์ประกอบของเฟรเดอิคเออร์ชเบิร์ก แรงจูงใจ ของมนุษย์เกิดขึ้นจากปัจจัยสองอย่าง ได้แก่ สิ่งทำให้เกิดความไม่พอใจและสิ่งที่ทำให้เกิดความ พอกใจ

๗. ทฤษฎีแห่งบทบาท สมาชิกในสังคมต่างมีตำแหน่ง มีบทบาท ต่างกันที่ต้องแสดงบทบาทของตนไป ในกลุ่มต้องมีผู้นำ และผู้นำต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกลุ่มด้วยมนุษย์มีบทบาท ๓อย่าง ได้แก่ บทบาทที่พอดี บทบาทที่ขาดไปและบทบาทที่ล้นเกิน

๘. ทฤษฎีบุคคลิกภาพของเซลลอนบุคคลิกภาพของมนุษย์จะขึ้นอยู่ กับรูปร่างที่ปรากฏของบุคคลนั้น บุคคลิกภาพของมนุษย์แยกเป็นสามประเภท ๑) ผู้มีรูปร่างอ้วน กลม ป้อม ชอบความสนับายน การสังคมดี ๒) ผู้มีรูปร่างสูงใหญ่ กล้ามเนื้อแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย จิตใจเป็นนักกีฬา ๓) ผู้มีรูปร่างบอบบาง อ่อนแอก ไม่ชอบออกกำลังกาย

๙. ทฤษฎีการรุ่ง起ของเรนซิสลิเคอร์ท ในการปฏิบัติงาน ฝ่ายบริหารจะได้รับประโยชน์เต็มที่จากทรัพยากรบุคคล ต่อเมื่อแต่ละคนในองค์กรได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

๑๐. ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ มนุษย์มีความต้องการ ๓ ขั้น ได้แก่ ต้องการมีชีวิตอยู่ ต้องการมีความสัมพันธ์ และต้องการมีความมองงาน

๑๑. ทฤษฎีการรุ่ง起ของเมอร์เรย์เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจให้ ๒๐ ประการ ได้แก่ ความนอบน้อมถ่อมตน ความสำเร็จ ความต้องการมีเพื่อน ความก้าวหน้า ความมีอิสรภาพ การมีปฏิกริยา โต้ตอบที่มุ่งแก้ไขพฤติกรรมตนเอง การป้องกันตนเองจากการถูกวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น การกระทำตนให้เป็นที่ประทับใจของผู้อื่น การหลีกเลี่ยงอันตราย การหลีกเลี่ยงความลอาย การทนทุกข์ทรมานสิ่งที่น่าเอ็นดู ความมีระเบียบ การเล่น การปฏิเสธคนบังคับและพฤติกรรมบังอย่าง ความสนุกสนานชื่นบาน ความต้องการทางเพศ การให้ความช่วยเหลือ และคงรักภักดีต่อผู้มีอำนาจเหนือตน และการเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ

๑๒. ทฤษฎีแรงจูงใจของพอร์เตอร์และโลว์เลอร์ ปริมาณของความพยายามขึ้นอยู่กับค่าของรางวัล บวกกับจำนวนผลลัพธ์ที่บุคคลมีความเชื่อ และความน่าจะเป็นของการได้รับรางวัล การปฏิบัติงานนำไปสู่รางวัลภายในและภายนอกและรางวัlnนำไปสู่ความพึงพอใจ

๑๓. ทฤษฎีการรุ่ง起ของเอลตัน มาโยปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยา มีความสำคัญต่อความพึงพอใจของมนุษย์มากกว่าสภาพแวดล้อมในการทำงาน

๑๔. ทฤษฎีหน้าต่างสีบานของโซาร์มีชื่อเรียกว่า ทฤษฎีหน้าบังบองว่า ลักษณะจิตใจมนุษย์ ประดุจห้อง ๔ ห้อง หรือมีหน้าต่างดวงใจอยู่ ๔ บานได้แก่ ส่วนที่เปิดเผยแพร่ จุดบอด ส่วนที่ซ่อนเร้น และกันบังที่ล้ำลึก

๑๕. ทฤษฎีอารมณ์ขันแยกออกได้เป็น ๙ ทฤษฎี ได้แก่ทฤษฎีจิตวิทยาและวิถีมนากาการ ทฤษฎีความเห็นอกกว่า ทฤษฎีความไม่ลงรอยกัน ทฤษฎีความประหลาดใจ ทฤษฎีความขัดแย้งกันในตัวเอง ทฤษฎีการปลดปล่อยและการผ่อนคลาย ทฤษฎีการศึกษา พฤติกรรมส่วนรวมของมนุษย์และทฤษฎีจิตวิเคราะห์

๑๖. ทฤษฎีบุณิภาวะของคริส อาเกอริสมนุษย์มีบุณิภาวะและบางส่วนก็ไม่มีบุณิภาวะ

๑๗. ทฤษฎีความคาดหวังของรูมารูงใจของคนเพื่อกำราทำภารสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะถูกกำหนดโดยคุณค่าของผลลัพธ์ที่ “ได้จากความพยายาม คุณกับความเชื่อมั่น ที่ว่าความพยายามนั้นช่วยให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย”

๑๘. ทฤษฎีดันไม่จิยธรรมของดวงเดือนพื้นฐานนวน มนุษย์มีจิตใจและภูมิธรรมที่แตกต่างกัน แยกได้เป็นมนุษย์ที่มี “จิตใจเป็นสัตว์ มนุษย์ที่มีจิตใจเป็นคน และมนุษย์ที่มีจิตใจเป็นเทวดา”

๑๙. ทฤษฎีต่างตอบแทนของแซปเมน การรุ่งใจกันและกันของบุคคลสองกลุ่ม เช่น นายกับลูกน้อง เพื่อกับเพื่อนต่างฝ่ายต่างก็ได้รับประโยชน์จากการกันและกัน

๒.๑.๒.๓ ทฤษฎีองค์การ ได้แก่

๑. ทฤษฎีบุคลิกภาพและองค์การ

๒. ทฤษฎีกลุ่มพลวัตของเคอร์ทลูวิน

๓. ทฤษฎีขอบสนองต่ออิทธิพลของสังคมของเคลเม้นมีกระบวนการ การอย่างของอิทธิพลที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มได้แก่ การยินยอมพร้อมใจ การระบุเพื่อยืนยัน และการทำให้เป็นธรรมชาติ

๔. ทฤษฎีการวิเคราะห์กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของเบล ปัญหาสำคัญ ๔ ประการ ที่กลุ่มทั้งหลายต้องเผชิญ ได้แก่ การปรับตัว การควบคุมเครื่องมือ การแสดงออก และการจัดการกับความรู้สึกของสมาชิกภายในกลุ่ม

๕. ทฤษฎีเกมส์เกี่ยวข้องกับเทคนิคการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีการขัดแย้งระหว่างบุคคลหรือธุรกิจ ที่มีบุคคลสองฝ่ายที่มุ่งเจอะนาะกันโดยตลอดและใช้ยุทธวิธีทุกอย่างเพื่อให้ฝ่ายตนได้ชัยชนะ

๖. ทฤษฎีความน่าจะเป็นเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีลักษณะพิเศษ เรียกว่า การสุมตัวอย่าง ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการนั้น จะเป็นโดยบังเอิญ หรือเป็นความน่าจะเป็น เพื่อสร้างผลลัพธ์ขึ้นสุดท้ายให้เกิดขึ้น

๗. ทฤษฎีระบบของไฮแมน พื้นฐานที่แข็งแกร่งที่ทำให้เข้าใจ พฤติกรรมกลุ่ม ได้แก่ กิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ และความรู้สึกนึกคิด

๘. ทฤษฎีสองมิติของเจ็คสัน วิเคราะห์พื้นฐานความเป็นสมาชิก ของกลุ่มสมาชิกภาพมีพื้นฐานจากความน่าดึงดูดใจ และสมาชิกมีบทบาทที่เหมาะสมตามมีกิจกรรม ได้กำหนดมาตรฐานของบทบาทไว้

๙. ทฤษฎีบุคลากรทางสังคมของเบลอธิบายว่า เอกบุคคล ได้รับการยอมรับให้เป็นสมาชิกในกลุ่มด้วยเหตุผลอะไร การเข้าเป็นสมาชิกใหม่ในกลุ่ม หากได้เด่นมากเกินไป จะเป็นภัยแก่ตนเอง

๑๐. ทฤษฎีการเข้าແຕ່ จัดลำดับคิวให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาขอรับบริการ เพื่อมุ่งให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด มีการรอคิยาน้อยที่สุด ลูกค้าได้รับความพึงพอใจสูงสุด

๑๑. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์มุ่งประโยชน์สูงสุดของผู้ตัดสินใจเป็น สำคัญ มุ่งให้ประโยชน์ให้คุ้มค่าที่สุด

๒.๑.๒.๔ ทฤษฎีการบริหาร ได้แก่

๑. ทฤษฎี A ทัศนะการจัดการของอเมริกา ที่เน้นการจ้างงานระยะสั้น มีความรับผิดชอบ และการตัดสินใจเฉพาะบุคคล โดยพนักงานไม่มีส่วนร่วมด้วย

๒. ทฤษฎี J ทัศนะการจัดการแบบญี่ปุ่น ที่เน้นการจ้างงานตลอดชีพ มีความรับผิดชอบและการตัดสินใจร่วมกัน

๓. ทฤษฎี Z ศึกษาการจัดการของญี่ปุ่น เปรียบเทียบกับสหราชอาณาจักร เป็นการเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด มีการรอคิยาน้อยที่สุด ลูกค้าได้รับความพึงพอใจสูงสุด ผลลัพธ์คือ องค์กรมีความเจริญรุ่งเรือง เนื่องจากได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากลูกค้า ผู้รับบริการ

๔. ทฤษฎีวัสดุสองตัวมนุษย์และสัตว์นั้น เมื่อยุ่บตียวเดียวได้ไม่ต้องแข่งขันกับผู้ใด ก็อยู่เป็นสามสายเปรียบได้กับวัวตัวเดียว ที่เล้มหล้ากินโดยลำพัง กินเข้าๆ แต่เมื่อยืนวัวอีกตัวหนึ่งเข้ามาใกล้ก็รู้สึกว่ามีคู่แข่งเกรงหน้าก็กินอยู่จะไม่พอ ต้องรีบกินเป็นการใหญ่ เกิดการแข่งขันเต็มที่มนุษย์เราต้องการแข่งขันเมื่อยังแข่งขันแล้วก็ต้องการเป็นผู้ชนะ

๕. ทฤษฎีความเท่าเทียมกันมุ่งเน้นที่หลักการในภายจ่ายค่าตอบแทนแก่พนักงานโดยยึดหลักว่างานเท่ากันเงินต้องเท่ากันมีเชือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทฤษฎีความเสมอภาคโดยปกติมนุษย์ชอบเปรียบเทียบงานที่ตนเองกระทำกับงานของผู้อื่นอยู่เสมอจิตวิทยาเช่นนี้ ทำให้ร้านขายอาหารต้องระมัดระวังในการเลือกอาหารที่มองเห็นขนาดชิ้นส่วนของอาหารด้วยเช่น สะ

เต็กเมื่อสิร์ฟ ลูกค้าจะมองว่า ที่ตนเองได้รับกับที่เพื่อนได้รับ ชิ้นไหนเล็กใหญ่กว่ากันหากได้ ชิ้นเล็กก็จะโกรายหาดได้ชิ้นใหญ่กว่าก็พึงพอใจ

๖. ทฤษฎีแห่งความยุติธรรมมีเนื้อหาว่าการตัดสินใจอย่างมีจริยธรรมนั้นจะต้องอยู่ที่พื้นฐานบนมาตรฐานของความเท่าเทียมกันความยุติธรรมและความไม่เข้าข้างฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใด

๗. ทฤษฎีแห่งสิทธิความหมายว่าการตัดสินใจที่มีจริยธรรมมากที่สุดนั้นก็คือการตัดสินใจซึ่งมุ่งรักษาสิทธิของบุคคลที่จะได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจนั้น

๘. ทฤษฎีการตัดสินใจวิเคราะห์การจัดการที่มุ่งเน้นไปที่การทางเดียวตัดสินใจตามสถานการณ์ตามวิธีการตัดสินใจ

๙. ตัวแบบการตัดสินใจแนวคลาสสิกคือหลักการหาข้อมูลและการใช้เหตุผลอย่างสมบูรณ์หาประยุษ์สูงสุดสำหรับทางเลือก

๑๐. ตัวแบบการตัดสินใจแนวบริหารคำนึงถึงการนำเอาผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

๒.๑.๒.๕ ทฤษฎีการบริหารการศึกษาได้แก่

๑. ทฤษฎีกำหนดรูปแบบใหม่มีสามองค์ประกอบ แทนที่จะมีสององค์ประกอบ ดังทฤษฎีของเออร์เบิร์กด้วยการเพิ่มองค์ประกอบที่สามเข้าไปได้แก่ Ambient หมายถึงสิ่งแวดล้อม Ambient นี้มีส่วนประกอบที่กล่าวถึงนโยบายฯ ได้แก่สิ่งที่ทำให้พึงพอใจและสิ่งที่ทำให้ไม่พึงพอใจสิ่งกระตุ้นในฐานะกลุ่มที่ตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าความไม่พึงพอใจต่อการทำงานอย่างไรก็ตามการขาดแคลนตัวกระตุ้นในฐานะกลุ่มที่ตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าความไม่พึงพอใจต่อการทำงานอย่างไรก็ตามการขาดแคลนตัวกระตุ้นก็อาจเป็นบ่อเกิดแห่งความไม่พึงพอใจก็ได้องค์ประกอบของ Ambient นั้นมีอยู่ ๒ ประการด้วยกัน ได้แก่ เงินเดือนโอกาสที่จะได้เจริญของงานโอกาสที่จะเสียงความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้บังคับบัญชาและสถานภาพ

๒. ทฤษฎีบริหารศาสตร์ลับรวมได้เสนอغلยุทธ์สองประการ สำหรับเปลี่ยนแปลงบรรยายการศึกษาของสถานศึกษา ประการแรกได้แก่กลยุทธ์ด้านคลินิกประการที่สองได้แก่กลยุทธ์ที่มุ่งความเจริญของงานเป็นศูนย์กลางทั้งสองกลยุทธ์นี้ต่างก็ไม่ได้เป็นตัวเลือกแก่กันและกันแต่สามารถใช้ด้วยกันโดยเรียงตามลำดับและทั้งสองกลยุทธ์ต่างก็จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ด้านคลินิกนั้นเน้นที่ธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอยู่ใน

สถานศึกษาในขณะที่ก่อสู่มุ่งความเจริญของงานเป็นศูนย์กลางนั้นเน้นที่การพัฒนาของเอกอัตตุคคล

๓. ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถานศึกษาการเปลี่ยนแปลงนั้นต้องมีทิศทางแน่ชัดและควรจะนำไปสู่ความก้าวหน้าครูอาจารย์มีศักยภาพสูงมากที่จะพัฒนาและนำเอากำลังเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไปให้เกิดประโยชน์ สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีดังนี้

๑. การมีโอกาสร่วมตัดสินใจทำให้ครูมีภัยคุกคาม

๒. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความพึงพอใจต่อวิชาชีพ

๓. ครูอาจารย์พึงพอใจอาจารย์ในถู่ที่ส่งเสริมให้เข้าร่วมตัดสินใจ

๔. ครูอาจารย์มีได้คาดหวังจะเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเสียทุกเรื่องไปเพื่อพยายามเข้าร่วมตัดสินใจเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเขาหรือผลประโยชน์ของเขาก่อนนั้น

๕. องค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกมีผลกระทบต่อระดับของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๖. ทฤษฎีอำนาจและความขัดแย้งในสถาบันการศึกษาของวิคเตอร์ บอลดิริด์ทฤษฎีเน้นที่ตัวแบบทางการเมือง (Political model) เป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์ด้านสังคมวิทยาตั้งแต่สมัยของคาร์ลมาრ์กซ์เป็นต้นมาซึ่งความขัดแย้งเน้นที่การแยกส่วนของระบบสังคมออกเป็นกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งแต่ละกลุ่มต่างก็มีเป้าประสงค์ที่ต่างกันออกไปศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์เหล่านี้และแต่กกลุ่มต่างกันพยายามที่จะได้เปรียบอีกกลุ่มนั่น หรืออีกหลาย ๆ กลุ่ม

๗.๑.๒ ยอดและมิสเกลได้จัดกลุ่มทฤษฎีการบริหารการศึกษาเอาไว้ดังนี้

๗.๑.๒.๑ ทัศนะด้านแนวความคิดสำหรับการวิเคราะห์ (Conceptual perspectives for analysis) วิเคราะห์สถานศึกษาว่าเป็นองค์การแบบหนึ่งและวิเคราะห์ว่าสถานศึกษาเป็นระบบของสังคม

๗.๑.๒.๒ ระบบราชการและสถานศึกษา (Bureaucracy and the school) ก่อตัวถึงแนวความคิดของอำนาจหน้าที่ตัวแบบของแมกซ์เวบอร์เกี่ยวกับระบบราชการและโครงสร้างของระบบราชการในสถานศึกษา

๒.๑.๒.๓ ความเป็นวิชาชีพในระบบราชการของสถานศึกษา (The professional in the school bureaucracy) กล่าวถึงความขัดแย้งระหว่างความเป็นวิชาชีพกับระบบราชการ การนำความเป็นวิชาชีพและระบบราชการเข้าไปใช้ในสถานศึกษาความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษابบทบาทของอาจารย์ใหญ่ผู้อำนวยการสถานศึกษาและความซื้อสัตย์ของครูอาจารย์

๒.๑.๒.๔ แรงจูงใจสิ่งจูงใจและความพึงพอใจ (Motivation, incentives and satisfaction) กล่าวถึงแรงจูงใจในการทำงานทฤษฎีมิภาระของอาชีวิสทธิ์ความต้องการของมาสโลว์ทฤษฎีสององค์ประกอบของเออร์ชเบิร์กทฤษฎีการก่อตัวขึ้นใหม่ (Reformulated theory) ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) แรงจูงใจและการปฏิบัติงานสิ่งจูงใจในองค์การ ความพึงพอใจในงานความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานทฤษฎีแรงจูงใจและสิ่งจูงใจ

๒.๑.๒.๕ บรรยากาศขององค์การ (Organizational climate) กล่าวถึง พฤติกรรมของครูอาจารย์และอาจารย์ใหญ่/ผู้อำนวยการตั้งแต่เปิดไปจนถึงปิดระบบการจัดการ ตั้งแต่เอาเบรี่ยบห่วงอำนาจไปจนถึงการร่วมมือประสานงานการบริหารแบบมีส่วนร่วมการ ปฐมนิเทศแบบควบคุมนักเรียนการ吸取นานักเรียนแรงบีบคั้นจากสิ่งแวดล้อมการพัฒนาและการ ควบคุมทฤษฎีบรรยายกาศ : การนำเข้าไปปฏิบัติ

๒.๑.๒.๖ ภาวะผู้นำ (Leadership) กล่าวถึงทฤษฎีคุณลักษณะ-สถานการณ์ ที่ขัดแย้งกันอยู่ทิศทางของภาวะผู้นำความมีประสิทธิผลของผู้นำข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย เกี่ยวกับผู้นำในอนาคต

๒.๑.๒.๗ การวินิจฉัยสั่งการ (Decision making) ทฤษฎีการวินิจฉัยสั่งการ กระบวนการวินิจฉัยสั่งการ : วิจันแห่งการปฏิบัติการวินิจฉัยสั่งการในการบริหารการศึกษาการมี ส่วนร่วมในการวินิจฉัยสั่งการตัวแบบสำหรับการวินิจฉัยสั่งการรวมกัน : แนวทางสำหรับนำไป ประยุกต์ใช้

๒.๑.๒.๘ การติดต่อสื่อสารทฤษฎีการติดต่อสื่อสารการวิจัยเกี่ยวกับการ ติดต่อสื่อสารในการบริหารการศึกษาทฤษฎีการสื่อสาร : การนำไปประยุกต์ใช้

ซอยและมิสเกล ได้กล่าวถึงแนวทางในอนาคตของแนวโน้มในการพัฒนาทฤษฎีต่างๆ ทางด้านการบริหารการศึกษาสิ่งที่เข้าทำนายเอาไว้คือว่าส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ใหม่ ๆ การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางและการเป็นวิชาชีพมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษานั้นมีอยู่มากมายสามารถจำแนก ประเภทได้เป็นทฤษฎีภาวะผู้นำทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ทฤษฎีบุคลิกภาพทฤษฎีองค์กรทฤษฎีการ บริหารซึ่งแยกย่อยออกไปเป็นทฤษฎีการบริหารการศึกษาซึ่งจะ分ปัจจุบันนี้ก็ยังไม่มีทฤษฎีการ

บริหารการศึกษาได้ที่สามารถให้ภาพการบริหารที่สมบูรณ์ได้ต้องมีการประยุกต์ทฤษฎีและแนวคิดหลายหลายมาใช้

๒.๒ หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

คำว่า การบริหาร (Administration) ใช้ในความหมายกว้าง ๆ เช่น การบริหารราชการ คือคำหนึ่ง คือ การจัดการ (Management) ใช้แทนกันได้กับคำว่า การบริหาร ส่วนมากหมายถึง การจัดการทางธุรกิจมากกว่าโดยมีหลายท่านได้ระบุดังนี้

ปีเตอร์ เอฟรัคเกอร์ (Peter F. Drucker) คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ร่วมกับผู้อื่น

เฮอร์เบิร์ต เอ ซีมอน (Herbert A. Simon) , หน้า คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างได้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน

Simon ให้ความหมายการบริหาร หมายถึง ศิลปะในการทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้รับการ กระทำการเป็น ผลสำเร็จ กล่าวคือ ผู้บริหารไม่ใช้เป็นผู้ปฏิบัติ แต่เป็นผู้ใช้ศิลปะทำให้ผู้ปฏิบัติ ทำงานจนสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกแล้ว

Sergiovanni ให้ความหมายการบริหาร คือ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

Barnard ให้ความหมายการบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ที่ร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

พระราชนูญติระเปียบขาราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (๒๕๔๗, หน้า ๒๓) สถานศึกษามายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษานอก ระบบและตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียน วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน สถาบันหรือสถานศึกษาที่เรียกว่า อย่างอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติและตามประกาศกระทรวง (๒๕๔๗, หน้า ๒๓)

ภาวดี ราชาศรีสุทธิ (๒๕๔๒, หน้า ๖) สรุปคำว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน นับ แต่ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับ ความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยความคุ้มสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และ อาชีวศึกษา ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปในทางเป้าหมาย ของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่

สมศักดิ์ คงเที่ยง(๒๕๔๒, หน้า ๑) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้รับพยากรณ์ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

๒. ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

๒.๑ การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์

การบริหารเป็นสาขาวิชาที่มีการจัดการระเบียบอย่างเป็นระบบ คือ มีหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่พึงเชื่อถือได้ อันเกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการบริหาร โดยลักษณะนี้ การบริหารจึงเป็นศาสตร์ (Science) เป็นศาสตร์สังคม ซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับวิชาจิตวิทยา สังคมวิทยา และรัฐศาสตร์แต่ถ้าพิจารณาการบริหารในลักษณะของการปฏิบัติที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคน ที่จะ ทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่ง เป็นการประยุกต์เอาความรู้ หลักการและทฤษฎีไปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม การบริหารก็จะมีลักษณะเป็นศิลป์

ปัจจัยสำคัญการบริหารที่สำคัญมี ๔ อย่าง ที่เรียกว่า ๔ Ms ได้แก่

๑. คน (Man)

๒. เงิน (Money)

๓. วัสดุสิ่งของ (Materials)

๔. การจัดการ (Management)

๓. กระบวนการบริหารการศึกษา

จากหลักการบริหารทั่วไป ๑๔ ข้อของ Fayol ทำให้ต่อมา Luther Gulick ได้นำมาปรับต่อยอดเป็นที่รู้จักกันดีในตัวอักษรย่อที่ว่า POSDCoRB กลไกเป็นคัมภีร์ของการจัดองค์กรในต้นยุคของศาสตร์การบริหารซึ่งด้วยอุตสาหกรรมที่หลากหลายมีความหมายดังนี้

P – Planning	หมายถึง	การวางแผน
O – Organizing	หมายถึง	การจัดองค์การ
S – Staffing	หมายถึง	การจัดคนเข้าทำงาน
D – Directing	หมายถึง	การสั่งการ
C – Coordinating	หมายถึง	ความร่วมมือ
R – Reporting	หมายถึง	การรายงาน
B – Budgeting	หมายถึง	งบประมาณ

๔. ทฤษฎีทางการบริหารและวัฒนาการการบริหารการศึกษา

ระยะที่ ๑ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๘๗ – ๑๙๙๕ (ภาควิชา ชาราครีสุทธิ, ๒๕๔๒, หน้า ๑๐) ยุคนักทฤษฎีการบริหารสมัยดั้งเดิม (the classical organization theory) แบ่งย่อยเป็น ๓ กลุ่มดังนี้

๑. กลุ่มการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์ของเทย์เลอร์ (Scientific management) ของ เพ. รด. เฟรเดอริก เทย์เลอร์ (Frederick taylor) ความมุ่งหมายสูงสุดของแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์ คือ จัดการบริหารธุรกิจหรือโรงงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด Taylor มองคนงาน แต่ละคนเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถปรับปูงเพื่อเพิ่มผลผลิตขององค์กรได้ เจ้าของตัวรับ The one best way คือประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุดจะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับลิสต์สำคัญ ๓ อันดับต้นๆ

๑.๑ เลือกคนที่มีความสามารถสูงสุด (Selection)

๑.๒ ฝึกอบรมคนงานให้ถูกวิธี (Training)

๑.๓ หาสิ่งจูงใจให้เกิดกำลังใจในการทำงาน (Motivation)

เทย์เลอร์ ก็คือ ผลผลิตของยุคก่อตั้งสาหกรรมในงานวิจัยเรื่อง Time and motion studies เวลาและการเคลื่อนไหว เชื่อว่ามีวิธีการการทำงานทางวิทยาศาสตร์ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เพียงวิธีเดียวที่ดีที่สุด เขาเชื่อในวิธีแบ่งงานกันทำ ผู้ปฏิบัติระดับล่างต้องรับผิดชอบต่อระดับบน เทย์เลอร์ เสนอระบบการจ้างงาน(จ่ายเงิน)บนพื้นฐานการสร้างแรงจูงใจ สรุปหลักวิทยาศาสตร์ของเทย์เลอร์สรุปง่ายๆ ประกอบด้วย ๓ หลักการดังนี้ ๑) การแบ่งงาน (Division of labors) ๒) การควบคุมดูแล บังคับบัญชาตามสายงาน (Hierarchy) ๓) การจ่ายค่าจ้างเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Incentive payment)

๒. กลุ่มการบริหารจัดการ (Administration management) หรือ ทฤษฎีบริหาร องค์กรอย่างเป็นทางการ (Formal organization theory) ของ อ็องรี ฟายอล (Henri Fayol) บิดาของทฤษฎีการปฏิบัติการและการจัดการตามหลักบริหาร ทั้ง Fayol และ Taylor จะเน้นตัวบุคคลปฏิบัติงาน และวิธีการทำงาน ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแต่ก็ไม่มองด้าน จิตวิทยา (ภาควิชา ชาราครีสุทธิ, ๒๕๔๒, หน้า ๑๙) Fayol ได้เสนอแนวคิดในเรื่องหลักเกี่ยวกับการบริหาร ทั่วไป ๑๔ ประการ แต่ลักษณะที่สำคัญ มีดังนี้

๒.๑ หลักการทำงานเฉพาะทาง (Specialization) คือ การแบ่งงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะทาง

๒.๒ หลักสายบังคับบัญชา เริ่มจากบังคับบัญชาสูงสุดสู่ระดับต่ำสุด

๒.๓ หลักเอกภาพของบังคับบัญชา (Unity of command)

๒.๔ หลักขอบข่ายของการควบคุมดูแล (Span of control) ผู้ดูแลหนึ่งคนต่อ ๖ คน ที่จะอยู่ใต้การดูแลจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สุด

๒.๕ การสื่อสารแนวตั้ง (Vertical communication) การสื่อสารโดยตรงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง

๒.๖ หลักการแบ่งระดับการบังคับบัญชาให้น้อยที่สุด คือ ไม่ควรมีสายบังคับบัญชา ยึดแนวทางรายระดับมากเกินไป

๒.๗ หลักการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสายบังคับบัญชาและสาย เสนอธิการ (Line and staff division)

๓. ทฤษฎีบริหารองค์การในระบบราชการ (Bureaucracy) มาจากแนวคิดของ แมกซ์ เวเบอร์ (Max weber) ที่กล่าวถึงหลักการบริหารราชการประกอบด้วย

๓.๑ หลักของฐานอำนาจจากกฎหมาย

๓.๒ การแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่ต้องยึดระเบียบกฎเกณฑ์

๓.๓ การแบ่งงานตามความชำนาญการเฉพาะทาง

๓.๔ การแบ่งงานไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตัว

๓.๕ มีระบบความมั่นคงในอาชีพ

จะอย่างไรก็ตาม ระบบราชการก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งในด้าน ข้อเสีย คือ สายบังคับบัญชา ยึดแนวทางการทำงานต้องอ้างอิงกฎระเบียบ จึงซักซ้อมีทันการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน เรียกว่า ระบบ "Red tape" ในด้านข้อดี คือ ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก การบังคับบัญชา การเลื่อนขั้นตำแหน่งที่มีระบบระเบียบ แต่ในปัจจุบันระบบราชการกำลังถูกแทรกแซงทาง การเมืองและทางเศรษฐกิจ จึงทำให้เริ่มมีปัญหา

ระยะที่ ๒ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๔๕ – ๑๙๕๘ (ภาควิชา ราชการศึกษา, ๒๕๔๗, หน้า ๑๐) ยุคทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ (Human relation) Follette ได้นำเอาจิตวิทยามาใช้และได้เสนอการแก้ปัญหาความขัดแย้ง(Conflict) ไว้ ๓ แนวทางดังนี้

๑. Domination คือ ใช้อำนาจอิกร้ายสยบลง คือให้อิกร้ายแพ้ให้ได้ไม่เด็ดขาด
๒. Compromise คือ คละครึ่งทาง เพื่อให้เหตุการณ์สงบโดยประนีประนอม
๓. Integration คือ การหาแนวทางที่ไม่มีใครเสียหน้า ได้ประโยชน์ทั้ง ๒ ทาง(ชนะ ชนะ) นอกจากนี้ Follette ให้ทัศนะนำพั่งว่าการเกิดความขัดแย้งในหน่วยงานเป็นความบกพร่อง ของการบริหาร (ภาควิชา ราชการศึกษา, ๒๕๔๗, หน้า ๒๕)

การวิจัยหรือการทดลองของฮอร์ทอร์น (Hawthorne experiment) ที่เมโซ (Mayo) กับคณะทำการวิจัยเริ่มที่ข้อสมมติฐานว่าสิ่งแวดล้อมมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของคนงาน มีการค้นพบจากการทดลองคือมีการสร้างกลุ่มแบบไม่เป็นทางการในองค์การ ทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ที่ว่า ความสัมพันธ์ของมนุษย์ มีความสำคัญมาก ซึ่งผลการศึกษาทดลองของเมโซและคณะพอกลุ่ปได้ดังนี้

๑. คนเป็นสิ่งมีชีวิต จิตใจ ขวัญ กำลังใจและความพึงพอใจเป็นเรื่องสำคัญในการทำงาน

๒. เงินไม่ใช่ สิ่งส่อใจที่สำคัญแต่เพียงอย่างเดียว รางวัลทางจิตใจมีผลต่อการงานใจในการทำงานไม่น้อยกว่าเงิน

๓. การทำงานขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมมากกว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คับที่อยู่ได้คับใจอยู่อย่าง

ข้อคิดที่สำคัญ การตอบสนองคน ด้านความต้องการศักดิ์ศรี การยกย่อง จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานจากแนวคิด “มนุษย์สัมพันธ์”

ระยะที่ ๓ ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๘ – ปัจจุบัน (ภาควิชา สารัครีสุทธิ, ๒๕๔๙, หน้า ๑๑) ยุคการใช้ทฤษฎีการบริหาร (Administrative theory) หรือการศึกษาเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral science approach) ยึดหลักระบบงาน + ความสัมพันธ์ของคน + พฤติกรรมขององค์การ ซึ่งมีแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่หลายๆ คนได้แสดงไว้ดังต่อไปนี้

เชสเตอร์ ไอ บาร์นาร์ด (Chester I Barnard) เขียนหนังสือชื่อ The function of the executive ที่กล่าวถึงงานในหน้าที่ของผู้บริหารโดยให้ความสำคัญต่อบุคคลระบบของความร่วมมือองค์การ และเป้าหมายขององค์การ กับความต้องการของบุคคลในองค์การต้องสมดุลกัน

ทฤษฎีของมาสโลว์ ว่าด้วยการจัดอันดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ (Maslow hierarchy of needs) เป็นเรื่องแรงจูงใจแบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ความต้องการด้านกายภาพ ความต้องการด้านความปลอดภัยความต้องการด้านสังคม ความต้องการด้านการเคารพนับถือ และประการสุดท้ายคือ การบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self actualization) คือ มีโอกาสได้พัฒนาตนเองถึงขั้นสูงสุดจากการทำงาน แต่ความต้องการเหล่านั้นต้องได้รับการสนับสนุนตามลำดับขั้น

ทฤษฎี x ทฤษฎี y ของแม็คกรีกอร์ (Douglas mc gregor theory x, theory y) เขากล่าวเสนอแนวคิดการบริหารอยู่บนพื้นฐานของข้อสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ต่างกัน ทฤษฎี x (The traditional view of direction and control) ทฤษฎีนี้เกิดข้อสมมติฐานดังนี้

๑. คนไม่อยากทำงาน และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ
๒. คนไม่ทะเยอทะยาน และไม่คิดวิธีเริ่ม ชอบให้การสั่ง
๓. คนเห็นแก่ตัวเองมากกว่าองค์กร
๔. คนมักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
๕. คนมักโง่ และหลอกง่าย

ผลการมองรวมชาติของมนุษย์ เช่นนี้ การบริหารจัดการจึงเน้นการใช้เงิน วัสดุเป็นเครื่องล่อใจ เน้นการควบคุม การสั่งการ เป็นต้น ทฤษฎี y (The integration of individual and organization goal) ทฤษฎีข้อนี้ เกิดจากข้อสมมติฐานดังนี้

๑. คนจะให้ความร่วมมือ สนับสนุน รับผิดชอบ ขยัน
๒. คนไม่เกียจคร้านและไว้วางใจได้
๓. คนมีความคิดวิธีการทำงานถ้าได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง
๔. คนมักจะพัฒนาวิธีการทำงาน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ผู้บังคับบัญชาจะไม่ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเข้มงวด แต่จะส่งเสริมให้รู้จักรอบคุณ ตนเองหรือของกลุ่มมากขึ้น ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกันจากความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดระบบ การบริหารที่แตกต่างกันระหว่างระบบที่เน้นการควบคุมกับระบบที่ค่อนข้างให้อิสระภาพ.

อุชิ (Ouchi) ชาวนิปุ่นได้เสนอ ทฤษฎี z (z theory) (William g. ouchi) ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัย UCLA (University of California Los Angeles) ทฤษฎีนี้รวม เอกาหลักการของทฤษฎี x , y เข้าด้วยกัน แนวความคิดก็คือ องค์กรต้องมีหลักเกณฑ์ที่ควบคุม มนุษย์ แต่มนุษย์ก็รักความเป็นอิสระ และมีความต้องการหน้าที่ของผู้บริหารจึงต้องปรับเปลี่ยน ขององค์กรให้สอดคล้องกับเป้าหมายของบุคคลในองค์กรสรุปเพื่อคอมมูนิเคชันทฤษฎี มี องค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการคือ

๑. การทำให้ปรัชญาที่กำหนดได้บรรลุ
๒. การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. การให้ความไว้วางใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
๔. การให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๕. นโยบายการบริหารจัดการสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๙, หน้า ๑) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการสถานศึกษาว่า กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายสร้างความเข้มแข็งและยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ให้สูงขึ้นในด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านคุณภาพของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพสถานศึกษาไว้คือ บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การรวมสถานศึกษาการยุบหรือล้มเลิกสถานศึกษา ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของบุคคลครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถานบันสังคมอื่น การบริหารจัดการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพ และรูปแบบการดำเนินงาน จะมุ่งไปที่การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เกิดทักษะในการแข่งขันความรู้จากแหล่งเรียนรู้หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้และมุ่งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดวัยเรียน ในการออกแบบในการบริหารจัดการสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดรูปแบบอย่างเหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีความผูกพันกับสถานศึกษาอย่างแนบแน่นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๖. การจัดการเรียนการสอนสำหรับสถานศึกษา

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา (๒๕๔๙, หน้า ๘ – ๑๗) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา รูปแบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

๖.๑ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ แบ่งเป็น ๕รูปแบบ

๖.๑.๑ รูปแบบการบูรณาการภาษาไทยในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน เป็นการบูรณาการแบบรวมชั้นเรียนเป็นช่วงชั้นเรียน และบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในกลุ่มการเรียนรู้เดียวกัน

๖.๑.๒ รูปแบบการบูรณาการการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นการบูรณาการแบบคละชั้นเรียนและนำสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาบูรณาการตั้งแต่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไป

๖.๑.๓ รูปแบบการจัดกิจกรรม walk rally เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้งสถานศึกษาหรือเป็นช่วงชั้น ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริงจากฐานการเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ก่อนที่จะออกไปศึกษาหาความรู้จากสถานการณ์จริง

๖.๑.๔ รูปแบบการสอนแบบมอนเตสเซอรี่ (Montessori) เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นวิธีการสอนที่เด็กสามารถเรียน อ่าน เขียน คำนวณ โดยวิธี

ธรรมชาติเหมือนกับการเดินและพูด เด็กสามารถเรียนรู้ได้สอดคล้องกับช่วงเวลาของความสนใจ และความพร้อมของเด็ก

๖.๑.๔ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องวิถีชีวิตของนักเรียนและชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่าน prism ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้

๖.๕ การเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ มีรูปแบบการดำเนินการอยู่ ๒รูปแบบ คือ

๖.๕.๑ รถคอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ (Mobile unit) ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑๓ – ๒๑ เครื่อง ประจำติดต่อไปบริการในสถานศึกษา

๖.๕.๒ ศูนย์การเรียนรู้คอมพิวเตอร์ (Office station unit) ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวน ๑๑ – ๓๐ เครื่องไว้ที่ห้องเรียนในสถานศึกษาที่เป็นศูนย์ให้นักเรียนในเขตบริการมาใช้เรียน โดยใช้หลักผู้เรียนเคลื่อนไปหาคอมพิวเตอร์

๖.๖ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นวิธีเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยครูต้องเป็นผู้ควบคุมดูแล อย่างแน่นหนักเรียนตลอดจนการสรุปบทเรียนด้วย

๖.๗ การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีสถานศึกษาตั้งกระจายอยู่ทุกพื้นที่ ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานบริหารจัดการสถานศึกษา โดยให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for education) ประกอบด้วยบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ๆ มุ่งให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดวัยเรียน โดยมีรูปแบบของการมีส่วนร่วมทั้งภายในองค์กรและหน่วยงานภายนอกอื่น ดังนี้

๖.๗.๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หรือ สถาบันการศึกษา จัดส่งนักศึกษาฝึกสอน นักศึกษาฝึกงาน การพัฒนาครุและบุคลากรทางการศึกษา ผลิตชุดการสอน สื่อการสอน

๖.๗.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ สื่อ อุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน ครุอัตราจ้าง หรือรับจัดการศึกษามีความพร้อม

๖.๗.๓ เครือข่ายแผนแม่บทเพื่อเข้านะความยากจนจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ร่วมกับชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

๖.๔.๔ สถาบันศึกษา สถานประกอบการ หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ สนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากร ทุนการศึกษา สื่อ วัสดุอุปกรณ์

๖.๔.๕ เครือข่ายครูในผืน ครูแก่นนำ ครูดั้นแบบ ครูแห่งชาติ อาจารย์ ๓ ครู ในสถานศึกษาที่มีครูเกินชั้นเรียน มีชั่วโมงสอนสัปดาห์ไม่เกิน ๒๙ชั่วโมง ผู้บริหารดันสังกัด อนุญาตให้ไปสอนสถานศึกษานาดเล็ก ๓ – ๕ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ใช้แผนการสอนเดียวกับที่สอนในสถานศึกษาดันสังกัด ผลการสอนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและได้ค่าตอบแทน

๒.๓ หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา มีนักบริหารและนักวิชาการได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

เจ้มทอง ศิริแสงเดิศ (๒๕๔๔, หน้า ๓) ได้สรุปความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การรับประกันคุณภาพของกระบวนการบริหารสถานศึกษา ได้มีการวางแผนทำงานและดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลผลิตของสถานศึกษามีคุณภาพตรงตามมาตรฐานทางการศึกษาและตรงตามความต้องการของผู้รับบริการได้ตลอดเวลา การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality assurance) เป็นกระบวนการจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นความพยายามที่จะประกันได้ว่า ผลผลิตที่ออกมามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นที่ยอมรับของสังคม

华林雄 ศินสูงสุด (๒๕๔๓, หน้า ๑๕๖) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึงการให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า สถานศึกษามีแนวทางในการจัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน ตลอดล่องกับหลักการ นโยบาย จุดเน้นของแผนการจัดการศึกษาของรัฐ สถานศึกษาได้ปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อคุณภาพทางการศึกษาที่ดีของผู้เรียนทุกคน

วิริยะ บุญยานิวาสน์ (๒๕๔๐, หน้า ๑) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา คือระบบการสร้างความมั่นใจ พึงพอใจ ประทับใจต่อสังคม ผู้ปกครอง ลูกค้า ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ผู้จบการศึกษามีคุณภาพตามที่กำหนด

สรัช ศิลปอนันต์ (๒๕๔๐, หน้า ๑๓) ได้กล่าวไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการกำหนดมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยประเมินความสำเร็จของผู้เรียนให้ได้มาตรฐานตาม

หลักสูตร การมีเป้าหมายชัดเจนและการกำหนดระบบสองระบบ คือ ความรับผิดชอบ (Accountability) และการวัดผล (Measurement) จะเป็นเครื่องกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับครุษลัศอนและความคาดหวัง

ส่งบ ลักษณะ (๒๕๔๑, หน้า ๒) ได้กล่าวว่าการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการวางแผนและกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคม เชื่อมั่นจะพัฒนาผู้เรียนให้ครบถ้วนตามหลักฐานที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรและตรงกับความมุ่งหวังของสังคม

สมศักดิ์ สินธุเวชญ์ (๒๕๔๒, หน้า ๒) กล่าวว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่ยกมาตรฐานของสถานศึกษาต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้ามาตรฐาน ผลักดันให้ได้มาตรฐาน สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ผู้จบการศึกษามีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนดไว้

อำนาจ จันทวนิช (๒๕๔๒, หน้า ๙๙) ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา ว่า หมายถึง วิธีการหรือกลยุทธ์ที่กำหนดแนวปฏิบัติหรือแนวทางในการดำเนินงานในการจัดการศึกษา เป็นหลักประกันว่ามีผู้เรียนมีคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๔๑, หน้า ๑๐) ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใด ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจต่อผู้รับบริการทางการศึกษา คือ นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมและรัฐว่า การดำเนินงานของสถานศึกษาตามพันธกิจที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้นั้น จะทำให้ผลผลิตของการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม

กรมสามัญศึกษา (๒๕๔๒, หน้า ๘) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมว่า สถานศึกษา จัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจบการศึกษา มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๓, หน้า ๗) ได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารกิจการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง

ได้แก่ ผู้เรียนและผู้ปักธง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชนและสังคมโดยรวมว่า การดำเนินงานของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด การประกันคุณภาพมีแนวทางอยู่บนพื้นฐานของการป้องกันไม่ให้เกิดการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพและผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพ

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาและผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด เพื่อสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้รับบริการอันได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปักธง ชุมชน สถานประกอบการ และสังคมว่า ผู้ที่จบการศึกษามีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่สังคมต้องการ

๑. ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

รัฐบาลทุกสมัยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะการศึกษาเป็นการพัฒนาคน กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นอยู่อย่างยั่งยืนต้องอาศัยระบบการประกันคุณภาพเป็นกลไกขับเคลื่อน จึงได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐(๒๕๕๐, หน้า ๓๔-๓๓) ตามมาตรา ๘๐ ได้กำหนดแนวโน้มโดยด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม ไว้ว่า รัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการรั้ดการศึกษาในทุกระดับ และทุกรูปแบบ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบ้ากรหางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปักธงระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ได้กำหนดไว้ในหมวดที่ ๖มาตรา ๔๗ ที่เกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาว่า ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา มาตรา ๔๙ ให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในการรองรับการประกันคุณภาพภายนอกและ มาตรา ๔๙ ให้มี

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประกันคุณภาพภายนอกและทำการประกันผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวทางการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับ ตามที่กำหนดไว้หนึ่งครั้งในทุกห้าปีและต้องเสนอผลการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

๑.๓ กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎหมายว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศใช้มีวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ มีสาระสำคัญคือ ข้อ ๗ ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อ ๘ ให้สถานศึกษาขึ้นพื้นฐานจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย กำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดระบบบริหารสารสนเทศ การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วยอุดมการณ์การจัดการศึกษา หลักการจัดการศึกษาและมาตรฐานการศึกษามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มีทั้งหมด ๔ ด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน จำนวน ๘ มาตรฐาน ๓๓ ตัวบ่งชี้ ด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน ๔ มาตรฐาน ๑๔ ตัวบ่งชี้ ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา จำนวน ๖ มาตรฐาน ๓๓ ตัวบ่งชี้ และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ จำนวน ๒ มาตรฐาน ๕ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น ๑๙ มาตรฐาน ๙๙ ตัวบ่งชี้

๑.๔ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. (๒๕๕๑, หน้า ๔ – ๓๗) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา มีทั้งหมดระดับละ ๑๕ มาตรฐาน แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียนจำนวน ๘ มาตรฐาน ๒๙ ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านคุณ จำนวน ๒ มาตรฐาน ๑๓ ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านผู้บริหารจำนวน ๕ มาตรฐาน ๑๕ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น ๑๕ มาตรฐาน เป็นทิศทางให้สถานศึกษาได้มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

๑.๕ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(๒๕๖๐, หน้า ๑๑) จึงได้
จัดทำคำอธิบายและระดับคุณภาพพร้อมทั้งเกณฑ์การผ่านมาตรฐานการศึกษาขึ้น ตามมาตรฐาน
การศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้เพื่อให้สถานศึกษาตัดสินใจพื้นที่การศึกษา ใช้
เป็นเครื่องมือในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา

๑.๖ นโยบายรัฐบาลด้านการศึกษา นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้แต่งต่อที่
ประชุมรัฐสภาเมื่อรัตน์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๑ ณ กระทรวงการต่างประเทศ ข้อที่ ๘ เรื่องรัฐการ
ลงทุนด้านการศึกษาและเรียนรู้อย่างบูรณาการในทุกระดับการศึกษาและในชุมชน โดยใช้พื้นที่
สถานศึกษาเป็นฐานบูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานวัฒนธรรมมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นหลักในการยกเว้นระดับคุณภาพสถานศึกษาที่ต่ำกว่าเกณฑ์
มาตรฐาน

สรุปได้ว่า ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย
ระบุข้อบังคับ รวมทั้งข้อตกลงขององค์คณะกรรมการคุณภาพคุณภาพในหน่วยงานระดับปฏิบัติ คือสถานศึกษา
เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้ง ๕ ด้าน คือ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการ
สอน ด้านการบริหารจัดการและด้านพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ผลผลิตซึ่งเป็นผู้เรียน
มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามที่สังคมต้องการ

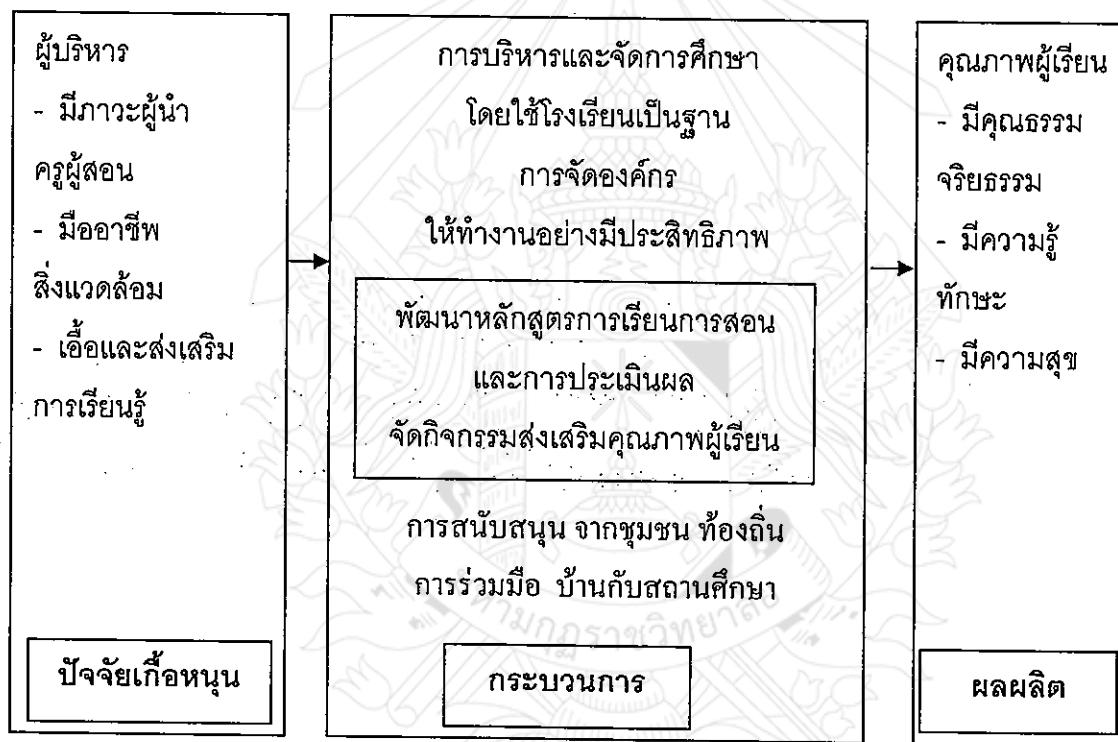
๒. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒๕๖๐, หน้า ๒-๖) ได้แนวคิดเกี่ยวกับ
การประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

๒.๑ แนวคิดการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัย บทความ บทสัมภาษณ์ทางการศึกษา ผู้บริหารดีเด่น
ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มนักคิดที่ว่า “พอสรุปได้ว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาได้
อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิผล มีสิ่งสำคัญที่บ่งบอกได้อย่างชัดเจนหลายประการ” ได้แก่ มีการ
กำหนดภารกิจของสถานศึกษาที่ชัดเจน มีการกำกับติดตามงานสมำเสมอ ความสัมพันธ์ระหว่าง
บ้านและชุมชนมีความใกล้ชิดและไว้วางใจกัน มีการตั้งความคาดหวังของผลสำเร็จสูง มีความ
เป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพทั้งครูและผู้บริหาร มีการสร้างโอกาสในการเรียนรู้
และให้เวลาผู้เรียนในการทำงานกลุ่มมากขึ้น จัดสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นอย่างมีระบบ สะอาดและ
ปลอดภัย มีการจัดหลักสูตรที่ชัดเจนสอดคล้องกับเป้าหมาย ใช้กลวิธีการประเมินที่หลากหลาย
จัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการที่จะเรียนรู้ จัด
บรรยากาศส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ ขัดสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคสำหรับการสร้าง

ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน พัฒนางานอยู่บนพื้นฐานของการวิจัย ใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างเต็มที่และวางแผนงานอย่างมีประสิทธิภาพ จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาสามารถจัดแบ่งได้ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการเรียนการสอน(มองที่ครูผู้สอน) ด้านการบริหารและการจัดการศึกษา (มองที่ผู้บริหารสถานศึกษา) และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ (มองที่การร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน) จากข้อสรุปดังกล่าวเมื่อนำมาประยุกต์กับแนวคิดการทำงานเชิงระบบ (System approach) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต คณะกรรมการพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ร่วมกันกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อความชัดเจนในการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับปฐมวัยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาฯดังภาพที่ ๒.๓

ภาพที่ ๒.๓ กรอบแนวคิดในการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการเรียน

คุณภาพการเรียนที่สังคมต้องการถูกระบุไว้ชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตราที่ ๖ ว่าการจัด

การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา ๗ ที่ว่า ในกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวผู้สอนจะต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกรักการศึกษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท่องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสาข ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึงตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ ได้มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ นอกจากนี้ในมาตรฐานการศึกษาชาติยังได้กำหนดคุณลักษณะ คนไทย ที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลกไว้โดยเน้นให้คนไทยเป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข

ดังนั้น ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงยึดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรเป็นหลัก โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียน เป็น ๘ ส่วน คือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ มีจิตสำนึกรักการศึกษาและพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดໄວ่ต่อรองและมีวิสัยทัศน์ มีความรู้และทักษะที่จำเป็น ตามหลักสูตร มีทักษะในการแสดงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขนิสัย สุขภาพการและสุขภาพจิตที่ดีและมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา ซึ่งส่วนของสุขภาพนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตดีตามวัย เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการพัฒนาด้านอื่น ๆ สำหรับความรู้และทักษะพื้นฐานผู้เรียน ด้วยมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การสังเกต สอบถาม สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล แก้ปัญหาตามกระบวนการวิทยาศาสตร์ มีทักษะการคิดและการแก้ปัญหาอย่างมีสติ นำเสนอบ鲁งานได้ รวมทั้งมีความสามารถในการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยภาษาต่างประเทศ เพื่อพร้อมเข้าสู่โลกที่แข่งขันระดับสากล สำหรับทักษะการค้นคว้าหาความรู้และการปรับตัว มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้โดยเน้นใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด

พร้อมทั้งปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ด้วยเหตุที่ประเทศไทยต้องการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันประเทศไทย แข่งทางการค้าทั่วโลก ความสามารถในการจัดการและมุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จ รวมทั้งความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ (Teamwork) ส่วนคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสอดรับกับมาตรฐานการศึกษาของชาติอย่างครบถ้วน

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ปัจจัยหลักในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ คือ ตัวครูซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพียง ๒ ส่วน คือ คุณภาพของตัวครูเองและคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู คุณลักษณะพื้นฐานของความเป็นครู คือ ต้องมีครรภาระในอาชีพ เมตตาและเอ้าใจใส่ ลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับผู้ปกครองและชุมชนได้ดี แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน(ต่อยอดความรู้) อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ความสำคัญกับประโยชน์ที่จะเกิดกับลูกศิษย์เป็นอันดับแรก บนความเชื่อที่ว่า เด็กทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ การจัดการเรียนการสอนของครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเติมศักยภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูมีอาชีพจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ตัว มีการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการดำรงชีวิต มีบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมอันพึงประสงค์อย่างยั่งยืน พร้อมที่จะเจริญเติบโตตามกลไกความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา เป็นที่ยอมรับของสังคมและประเทศไทยในอนาคต

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษา

การบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) เป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย แต่จะบริหารและจัดการอย่างไรจึงจะเกิดประสิทธิภาพนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวการสำคัญที่สุด เพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดทิศทางการทำงาน ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพทั้งหลายเป็นผู้มีความเป็นผู้นำ ทางวิชาการสูง มีความคิดริเริ่ม มีวิสัยทัศน์ รอบรู้ เป็นที่พึงทางวิชาการให้แก่ผู้ได้มังคบบัญชาได้ มีความสามารถในการจัดโครงสร้างและจัดบุคลากรให้เหมาะสมสมกับศักยภาพ สอดรับกับภาระและประมาณงาน บริหารโดยใช้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน มีการตรวจสอบ และถ่วงดุลการทำงานทุกด้าน สงเสริมให้มีการจัดหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น สงเสริมการพัฒนานวัตกรรม การพัฒนาบุคลากร พัฒนาผู้เรียน

ให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์รอบด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เหล่านี้เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่ต้องบริหารและจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้บริหารคือ ทำให้บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาตระหนักรึ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ แม้งานสอนจะเป็นงานหลัก แต่งานในหน้าที่พิเศษที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน เป็นหน้าที่ที่ครูปฏิเสธไม่ได้ ทำอย่างไรจึงจะทำให้ครูทุกคนรักในงานสอน มีการทำงานและเก็บงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดสารสนเทศที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้ตามความมุ่งหมาย ทันกาล

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้

ปัจจุบันมีแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมาอย่างในชุมชน มีผู้ร่วมมิปัญญาท้องถิ่น ประณญาชาวบ้านที่สามารถให้ความรู้แก่ผู้เรียนได้ การเรียนเพียงแต่เรียนในห้องเรียนไม่เพียงพอ เนื่องจากความรู้นักห้องเรียนเกิดขึ้นรวดเร็วและมากมาย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันไปมา องค์กรหลักในชุมชนมีความสัมพันธ์กับสถานศึกษาได้แก่ บ้าน องค์กรทางศาสนา สถาบันทางวิชาการ องค์กร/หน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน สถานประกอบการ ทุกฝ่ายต่างมีความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนและผลักดันให้เกิดการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานได้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ร่วมกันเรียนรู้และมีส่วนร่วมด้านการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มากที่สุดทั้งในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาและรูปแบบอื่น ๆ ตามโอกาส ผู้บริหารและครูต้องสร้างครรภาระและพื้นฟูบทบาทการเป็นผู้นำชุมชนด้านการศึกษาให้กลับคืนมา ต้องสร้างความตระหนักรและเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาว่า มิใช่เพียงแต่สนับสนุนด้านวัตถุเท่านั้น แต่บุคลากรและองค์กรในท้องถิ่นเองสามารถเป็นสื่อการเรียนรู้ได้ รวมทั้งสามารถสร้างชุมชนการเรียนรู้และข้ามการเรียนรู้ได้ทั้งระดับตนเองและสังคม

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ใน การประกันคุณภาพการศึกษานั้นมีความมุ่งหวังที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๖๔ คือ มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยผ่านองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยครุผู้สอน ต้องมีความครรภาระในอาชีพเมตตาและเอาใจใส่ลูกหลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเองเข้ากับผู้ปกครองและชุมชนได้ดี แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีความเป็นผู้นำทางวิชาการสูง มีความคิดริเริ่ม มีวิสัยทัศน์ รอบรู้ เป็นที่พึงทางวิชาการให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้ มีความสามารถในการจัดโครงสร้างและจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับศักยภาพ สอดรับกับภาระและ

บริมานงานงาน บริหารโดยใช้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม มุ่งผลลัพธ์ของงาน มีการตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานทุกด้าน สงเสริมให้มีการจัดหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและห้องถิน สงเสริมการพัฒนานวัตกรรม การพัฒนาบุคลากร ชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

๓. หลักและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๔๙, หน้า ๓ – ๖) ได้กล่าวถึงหลักและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality assurance) เป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสร้างความมั่นใจ (assure) ได้ว่าสถานศึกษาจะสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดและที่สังคมต้องการ หลักในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มี ๓ ประการ คือ

๓.๑ การกระจายอำนาจ (Decentralization) โดยให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหาร รวมถึงการตัดสินใจดำเนินงาน ทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและทรัพยากร การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและให้อิสระแก่ผู้สอนในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร ตลอดจนให้สถานศึกษาสามารถปรับปรุงตนเองและจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ความต้องการของชุมชนและสังคมให้มากที่สุด

๓.๒ การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงาน (Participation) โดยให้หน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิน ผู้ประกอบการ ปูชนียบุคคล ภูมิปัญญาท้องถิน หรือประชาธิรัฐชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการ คณะกรรมการของสถานศึกษา ร่วมกันคิดตัดสินใจ สนับสนุน สงเสริมและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษา ตลอดจนร่วมภาคภูมิใจในความสำเร็จของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของการจัดการศึกษาโดยรวม

๓.๓ การแสดงภาระรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) โดยสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันกำหนดเป้าหมาย (Goals) และจุดเน้นที่ต้องการพัฒนา (Focus areas) นำไปหมายและเน้นข้างต้นมาว่ามีกันจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา (School improvement plan) เลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เหมาะสมและสามารถทำให้เกิดผลอย่าง

เป็นภูมิรวม สถานศึกษาจะต้องประชาสัมพันธ์เป้าหมายและจุดเน้นที่ต้องการพัฒนาตลอดจนแผนพัฒนาสถานศึกษาให้ทุกฝ่ายได้รับรู้ทั้งเพื่อเป็นสัญญาประชุมและเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีทิศทางในการทำงานที่ชัดเจนสู่เป้าหมายเดียวกัน

ระบบประกันคุณภาพการศึกษามีกระบวนการดำเนินการที่สัมพันธ์กัน ๓ ประการ คือ

๑. การพัฒนาคุณภาพเป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุถึงมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ หัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพคือสร้างจิตสำนึกระดับทั่วไป ที่จะปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง จัดทำข้อมูลสารสนเทศในส่วนที่รับผิดชอบ ใช้ข้อมูลสารสนเทศนี้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานเป็นประจำ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดหมวดหมู่ข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุมาตรฐานที่กำหนดนั้นต้องมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ (Strategic plan) ที่ทุกกิจกรรม/โครงการ/งาน มีเป้าหมายเดียวกันคือการยกระดับคุณภาพผู้เรียนทุกด้าน มีการพัฒนาด้านปัจจัยให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างให้เพียงพอ ดูแลรักษาให้ใช้ได้อย่างเสมอและปลอดภัยในการใช้ ประจำสำคัญต้องมีระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแนวรวมทั้งติดตามกำกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

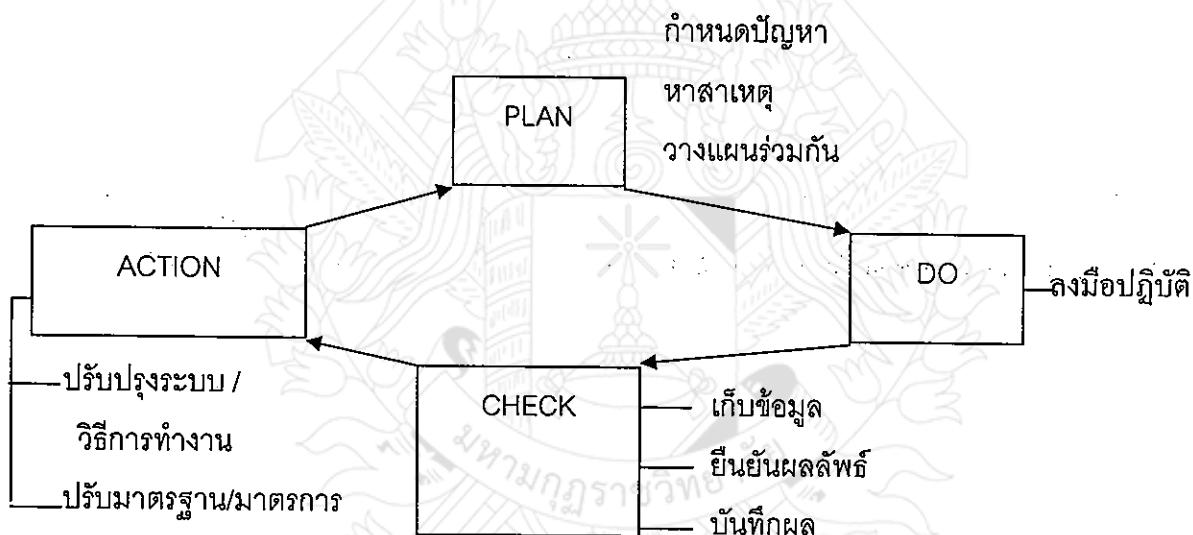
๒. การติดตามตรวจสอบคุณภาพเป็นการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุน กำกับ ติดตามความก้าวหน้าและยืนยันการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายและบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด การดำเนินงานในแต่ละระดับ ดังนี้

๑. การติดตามตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาสถานศึกษาดังคณะ ทำงานขึ้นเพื่อรับรวมข้อมูลสารสนเทศ การดำเนินงาน/โครงการตลอดปีการศึกษา ทั้งด้านพัฒนาคุณภาพผู้เรียน คุณภาพการจัดการเรียนการสอน คุณภาพการบริหารและจัดการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ จัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ ที่สามารถนำผลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาได้ทันท่วงที่และเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาได้

๒. การติดตามตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบสถานศึกษาเพื่อให้การส่งเสริม สนับสนุนและช่วยเหลือให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ สถานศึกษาทุกแห่งได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากเขตพื้นที่การศึกษาอย่างน้อยครั้งภายใน ๓ ปี สำหรับสถานศึกษาที่มีความเข้มแข็ง เขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ยกย่อง

สถานศึกษาที่มีรูปแบบการพัฒนาที่ดีให้เป็นตัวอย่างแก่สถานศึกษาแห่งอื่นได้ ส่วนสถานศึกษาที่มีคุณภาพผู้เรียนต่าหรือมีแนวโน้มต่าลงอันเนื่องมาจากปัญหาต่างๆ เขตพื้นที่การศึกษาควรตั้งคณะกรรมการเข้าไปช่วยเหลือสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและติดตามความก้าวหน้าเป็นระยะ เขตพื้นที่การศึกษาต้องทำรายงานการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อทราบด้วย

๓. การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมระดับประเทศ โดยหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการกำหนดนโยบาย เพื่อสร้างเสริม สนับสนุนและผลักดันให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง กำหนดมาตรฐานเพื่อระดับการศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ สงเสริมให้มีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษาเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพสถานศึกษาให้บริหารและจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่

ภาคที่ ๒.๔ กระบวนการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องตามวงจร PDCA

๓. การประเมินและรับรองคุณภาพ เป็นการดำเนินงานเพื่อตรวจสอบผลการจัดการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้

๓.๑ การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา ข้อ ๒.๑ สถานศึกษานำข้อมูลสารสนเทศมาประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

การศึกษาที่กำหนด จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษารายงานต่อคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานต้นสังกัดและรายงานต่อสาธารณชน

๓.๒ การประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา การประเมินในส่วนนี้เป็นการดำเนินงานโดยองค์กรภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งเป็นองค์กรมหาชน ที่มีอำนาจในการประเมินและรับรองว่า สถานศึกษาด้านการศึกษาได้มาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ในทุก ๆ ๕ ปี ผลจากการประเมินในภาพรวมจะนำเสนอรัฐบาลเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ การกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ทัดเทียมนานาอารยประเทศ

การดำเนินงานทั้ง ๓ ประการเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยเฉพาะการติดตามตรวจสอบคุณภาพ สามารถดำเนินการในส่วนพัฒนาคุณภาพและการประเมินคุณภาพ ดังภาพที่ ๒.๕

ภาพที่ ๒.๕ แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่าการประเมินคุณภาพการศึกษายieldหลักการกระจายอำนาจคือ สถานศึกษา มีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน หลักการมีส่วนร่วมในการทำงาน โดยให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ บุษนียบุคคล ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือประชาชนชาวบ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการคณะทำงานของสถานศึกษาและยieldหลักความรับผิดชอบร่วมกัน

๒.๔ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(๒๕๔๙, หน้า ๗-๑๖) จกมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้น ได้มีการออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาประกอบด้วย การดำเนินงานโดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ๙ ประการ คือ

๒.๔.๑ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดังได้กล่าวในข้อต้นแล้วว่า มาตรฐานการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับการจัดการศึกษา ที่ใช้หลักการการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรเอง และบริหารการใช้หลักสูตรให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น รัฐจึงกำหนด มาตรฐานการศึกษาของชาติเพื่อเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่งและใช้เป็นหลักการในการเตรียมคุณลักษณะทางการศึกษา มาตรฐานของชาติมี ๓ มาตรฐาน ๑๑ ดัวปั่งซึ่งมาจากมาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำสู่การปฏิบัติให้เกิดผล เพื่อยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้เกิดประโยชน์กับประชาชนไทยทุกคนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดยนำมาจัดทำเป็น มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ประกาศให้สถานศึกษาทุกแห่งที่ เปิดสอนระดับดังกล่าวใช้เป็นเป้าหมายในการพัฒนา

๒.๔.๒ การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ สถานศึกษาควรจัดโครงสร้างการบริหาร จัดการที่เอื้อต่อการพัฒนางานและการสร้างระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางควรมีคณะกรรมการทำงานท่าน้ำที่วางแผนติดตามตรวจสอบคุณภาพและจัดทำรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาโดยแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีตัวแทน บุคลากรจากหลายฝ่ายมาร่วมคิด ร่วมวางแผนและร่วมติดตามตรวจสอบ เก็บข้อมูล สรุปสถาน ขนาดเล็กที่มีจำนวนครุน้อยมากควรร่วมกันวางแผนจัดระบบการเก็บและรวบรวมข้อมูลเป็น หมวดหมู่ตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ทำให้ได้ตามแผนที่วางไว้ เพื่อไม่ให้สะสมจนทำไม่สำเร็จเมื่อถึงสิ้น ปีการศึกษาสำหรับการจัดระบบสารสนเทศนั้น สถานศึกษาย่อมทราบดีว่ามีอยู่มากมาย เช่น ข้อมูลผู้เรียน ครุและบุคลากร ข้อมูลงบประมาณฯลฯ สถานศึกษาควรมีการจัดระบบสารสนเทศ ให้เป็นหมวดหมู่ ครอบคลุมและมีความสมบูรณ์ คันได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว มีการนำเสนอข้อมูล มาใช้ให้เกิดประโยชน์เสมอ การจัดหมวดหมู่ข้อมูลสารสนเทศ อาจแบ่งออกเป็นด้าน เช่น ด้าน

คุณภาพผู้เรียน ด้านคุณภาพการเรียนการสอน ด้านคุณภาพการบริหารและการจัดการ และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ หรือจะจัดโดยวิธีอื่นที่สถานศึกษาศึกษาเห็นว่าเหมาะสมก็ได้

๒.๔.๓ การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุตามมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาต้องมีการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษาในการจัดทำแผนดังกล่าวนี้ สถานศึกษาต้องคำนึงถึงหลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และการนำสู่การปฏิบัติได้จริง แผนพัฒนาสถานศึกษาที่ดีควรคำนึงถึงวิธีดำเนินการดังนี้

๒.๔.๓.๑ ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการที่จำเป็นของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

๒.๔.๓.๒ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และความสำเร็จของการพัฒนาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๒.๔.๓.๓ กำหนดวิธีดำเนินงานที่มีหลักวิชา ผลการวิจัย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ล้ำยุคได้ให้ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่มาตรฐานที่กำหนดได้

๒.๔.๓.๔ กำหนดแหล่งวิทยากรภายนอกที่ให้การสนับสนุนทางวิชาการ

๒.๔.๓.๕ กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรของสถานศึกษาและผู้เรียนรับผิดชอบและดำเนินการตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔.๓.๖ กำหนดบทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วมของบิดา มารดา ผู้ปกครองและองค์กรชุมชน

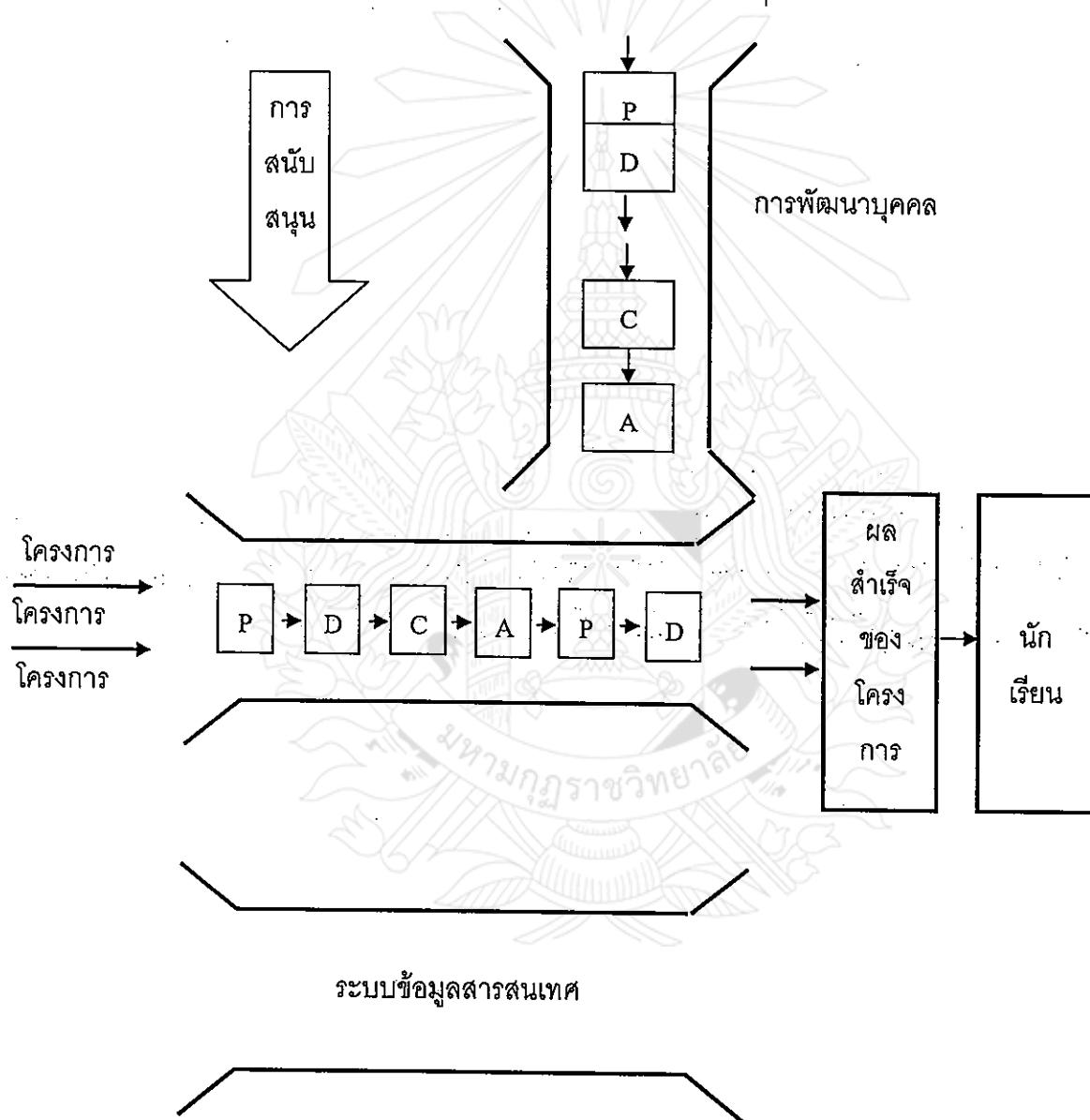
๒.๔.๓.๗ การใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔.๓.๘ จัดทำแผนงบประมาณประจำปี

๒.๔.๔ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา ในแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา มีโครงการ/กิจกรรมที่ต้องดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเกิดผล สำเร็จตามที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ของโครงการ การดำเนินงานตามแผนนั้น สถานศึกษาต้องสร้างระบบการทำงานที่เข้มแข็ง เน้นการมีส่วนร่วม ใช้เทคนิคการบริหารและการจัดการที่จะทำให้การดำเนินงานตามแผนสถานศึกษารอๆ เป้าหมาย อาจใช้เทคนิคการบริหารและการจัดการที่ใช้แล้วประสบผลสำเร็จ ดังนี้

๒.๔.๔.๑ วงจรพัฒนาคุณภาพ PDCA ของเดมิง (Deming cycle) เป็นเทคนิค ที่ผู้บริหารส่วนนิยมใช้กันแพร่หลาย เพราะเป็นกระบวนการที่มีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ขั้นการวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผนหรือขั้นที่วางไว้ (Do) การตรวจสอบ หรือการประเมิน (Check) และการนำผลการประเมินย้อนกลับไปทบทวน ปรับปรุงแก้ไข วางแผน/มาตรการ กำหนดขั้นตอนกันใหม่ (Act) เพื่อดำเนินต่อไป

วงจรอการพัฒนาการ PDCA สามารถนำไปใช้ได้ในทุกขั้นตอน ทุกงาน สอดรับกันได้อย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการดำเนินงานที่ดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน ดังภาพที่ ๒.๖

ภาพที่ ๒.๖ กระบวนการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในแต่ละงานที่ดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน

๒.๔.๔.๒ แนวคิด (Balanced scorecard) สถานศึกษาหลายแห่งใช้แนวคิดในการกำหนดผลสำเร็จอย่างสมดุลรอบด้าน (Balanced scorecard) เป็นเทคนิคการบริหาร เช่น สถานศึกษาในผู้นี้ โดยใช้การกำหนดมุมมองที่เกี่ยวกับผลสำเร็จของการดำเนินงาน ๕ ด้าน คือ

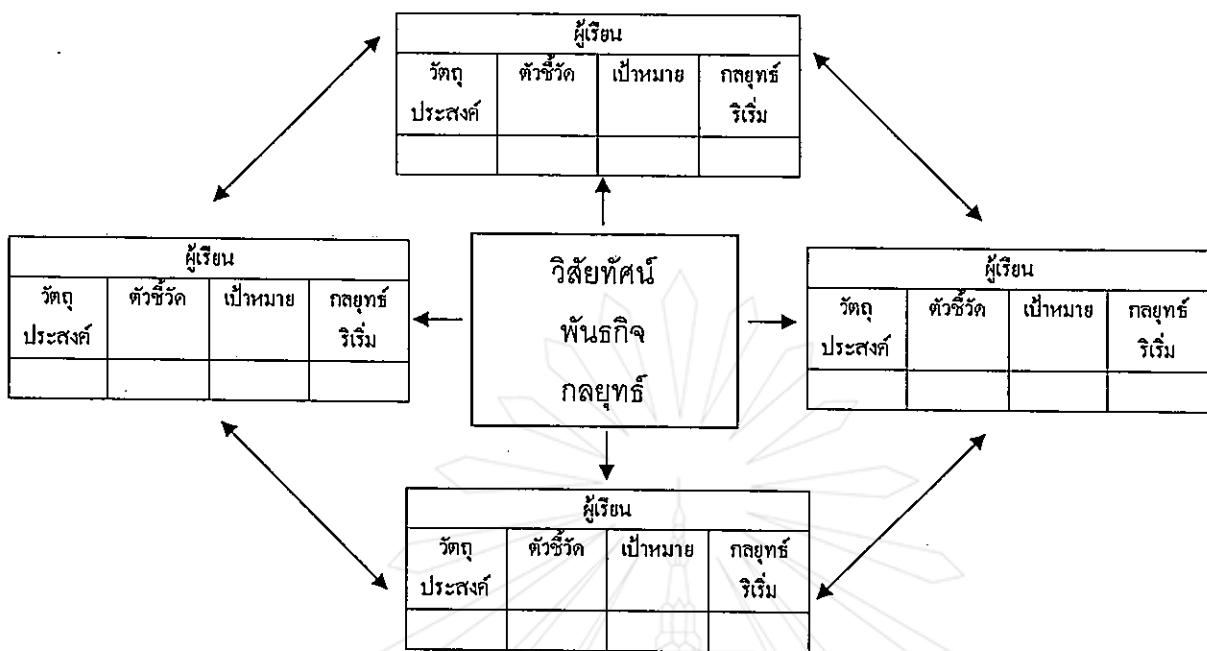
๑. มุมมองด้านนักเรียน (Student perspective) โดยพิจารณาความต้องการที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่คาดหวัง

๒. มุมมองด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน (Internal process perspective) โดยพิจารณาผลสำเร็จและแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของกระบวนการบริหารจัดการและการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน

๓. มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and perspective) โดยพิจารณาผลสำเร็จและแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่ใช้ขับเคลื่อนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพตามที่คาดหวัง ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและทักษะคู่ ผู้บูรณาการสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา การเพิ่มสมรรถนะของสถานศึกษาในการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนา

๔. มุมมองด้านงบประมาณและทรัพยากร (Budget and resource perspective) โดยพิจารณาปัจจัยส่งเสริมให้การดำเนินงานบรรลุภารกิจความสำเร็จในด้านงบประมาณและทรัพยากร โดยคำนึงถึงแหล่งสนับสนุน อัตรากำลัง ค่าใช้จ่ายและประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ

จากมุมมองทั้ง ๔ ด้าน นำมากำหนดวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic objectives) ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จโดยคำนึงความรอบครอบและสมดุล จัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อตรวจสอบลำดับความสำคัญและความเหมาะสมของวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ผ่านมุมด้านต่างๆว่ามีความสัมพันธ์ เป็นเหตุผล เชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จได้อย่างไร และจัดทำกรอบกลยุทธ์ (Strategy framework) โดยการนำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์มากำหนดตัวชี้วัด (Measures) เป้าหมาย (Targets) และกลยุทธ์ริเริ่ม (Strategy initiatives) ดังแสดงในภาพที่ ๒.๗

ภาพที่ ๒.๗ รูปแบบการกำหนดผลสำเร็จอย่างสมดุลรอบด้าน

๒.๔.๕ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ การติดตามตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา สถานศึกษาควรตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อวางแผนติดตาม และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงาน/โครงการตลอดปีการศึกษา โดยใช้มาตรฐานสถานศึกษาเป็นกรอบการติดตามตรวจสอบ ทั้งนี้ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานประจำปีของสถานศึกษาอีกด้วย สถานศึกษามีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาทุกปี ดำเนินกันอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและเป็นระบบ สนับสนุนให้ครุ ผู้ประกอบ และผู้แทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากนี้ สถานศึกษามีการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ เพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์ปัจจุบัน ด้วย คือ

๒.๔.๕.๑ วิสัยทัศน์และการกิจของสถานศึกษา เช่น วิเคราะห์ดูว่าวิสัยทัศน์ และภารกิจสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน/มาตรฐานการศึกษาปัจจุบันวัยและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันหรือไม่ควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง

๒.๔.๕.๒ แผนพัฒนาสถานศึกษา เช่น แผนพัฒนาสะท้อนความต้องการของชุมชนจริงหรือไม่ มีการรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตลอดจนการนำผลมาใช้ในการวางแผน

ครอบคลุมครบถ้วนหรือไม่กิจกรรมตามแผนสัมพันธ์กันและสอดรับกับวิสัยทัศน์และเป้าหมายหรือไม่ แผนพัฒนาโดยร่วมมีความชัดเจน เช่นใจง่ายและมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนหรือไม่

๒.๔.๕.๓ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ เช่น บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมสนับสนุนการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด สะท้อนความสำเร็จของผู้เรียนอย่างไร ครูเลือกใช้ยุทธศาสตร์ การสอนหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนหรือไม่ ครูและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนอย่างไร การจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกแก้ปัญหา ฝึกการคิดสร้างสรรค์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงตลอดจนการพัฒนานิสัยรักการเรียนหรือไม่ ผู้เรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกหรือไม่ สถานศึกษามีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ และมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานปัจจุบันหรือไม่

๒.๔.๕.๔ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนประสบความสำเร็จจากการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ ผลงานของผู้เรียนมีความหมาย บ่งบอกถึงสิ่งที่ผู้เรียนรู้เข้าใจและทำได้หรือไม่ ผลงานแสดงความคิดสร้างสรรค์หรือไม่ และผู้เรียนได้มีโอกาสนำความรู้เข้ามาน้อยเพียงใด ผู้สอนให้ภาระประเมินที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพจริงเพียงใด มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการสรุปงานด้วยตนเอง การประเมินหรือไม่ สถานศึกษาจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างดีหรือไม่

๒.๔.๕.๕ การพัฒนาองค์กร เนื่องจากสถานศึกษาเป็นแหล่งหรือศูนย์การเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชน ฉะนั้นนอกเหนือจากการบริหารจัดการด้านพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอน การพัฒนาผู้สอนและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว สถานศึกษาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาโดยเฉพาะห้องสมุดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ประเด็นในการตรวจสอบและบทบทวนคุณภาพภายใน จึงควรวิเคราะห์ดูว่า ผู้บริหารอุทิศตนเพื่องค์กร เพื่อんじゃないงาน และเพื่อพัฒนาการศึกษาอย่างไร เป็นผู้นำการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสามารถนำนวัตกรรมหรือแหล่งนวัตกรรมสำหรับผู้สอน ได้หรือไม่ มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้ผู้สอน/คณาจารย์ทำงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเชิงบริหารหรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และร่วมกิจกรรมต่างๆ กับชุมชนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด มีการรวมรวมแหล่งภูมิปัญญาชาวบ้านและเชิญประชุมชุมชนมาเป็นที่ปรึกษาหรือให้ความรู้ หรือไม่ มีการpub ประชาสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อเทียบเคียงการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร

๒.๔.๕.๖ การพัฒนาวิชาชีพครู เช่น มีการใช้แหล่งวิทยาการภายนอก (สถาบันการศึกษาองค์กรธุรกิจภาครัฐและเอกชน) ช่วยให้ครุภัติการเรียนรู้อย่างไรบ้าง มีการเปิดโอกาสให้ครุภัติเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดในการพัฒนาวิชาชีพด้วยวิธีการใดบ้าง สนับสนุนให้ครุภัติการวิจัยค้นคว้าความรู้ใหม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผลบ้าง หรือไม่ ป่วยเพียงใด จัดทางบประมาณ และสิ่งสนับสนุนมากน้อยเพียงใด สงเสริมให้มีการสัมมนา หรือพัฒนาวิชาชีพในรูปแบบอื่นใดหรือไม่ การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา ที่ดำเนินการอย่างจริงจัง จะช่วยให้สถานศึกษามีข้อมูลถูกต้องและเพียงพอในการวางแผนพัฒนา สถานศึกษาที่เน้นคุณภาพการศึกษาในรอบปีต่อไป นอกจากนี้ ผลจากการตรวจสอบและทบทวน คุณภาพภายในสถานศึกษายังมีส่วนช่วยกระตุ้นผู้ที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าสถานศึกษา ผู้ปกครองและ ชุมชนได้ตระหนักรถึงการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาการศึกษาในระดับท้องถิ่น หรือ ระดับชาติอีกทางหนึ่งด้วย

๒.๔.๖ การประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด จากการตรวจสอบและ ทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษาดังได้กล่าวไว้ในข้างต้น สถานศึกษามีข้อมูลสารสนเทศ สำหรับประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ด้วย อย่างไรก็ตามสถานศึกษาที่มีความพร้อม อาจตั้งคณะทำงานขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณภาพ ภายในสถานศึกษา ก็ได้ซึ่งจะเป็นการสร้างระบบการประเมินตนเองอีกทางหนึ่ง นำผลจากการ ประเมินไประบุไว้ในรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อไป การประเมินคุณภาพ ภายในของสถานศึกษาต้องครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน/มาตรฐานปัจจุบัน ที่ กำหนดไว้ นอกเหนือจากนี้สถานศึกษาอาจทำการประเมินคุณภาพผู้เรียนโดยรวม จำแนกตาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ทางการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนเป็นรายคน เป็นการตรวจสอบและยืนยันคุณภาพผู้เรียนทางด้านวิชาการ โดยขอใช้แบบทดสอบจากองค์กรที่มี แบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน

๒.๔.๗ การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี การจัดทำรายงานการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาประจำปีเป็นหน้าที่ที่สถานศึกษาต้องปฏิบัติ เพราะการทำงานใด ๆ ก็ตามต้องมีการ รายงานผลและนำผลไปใช้ จึงเป็นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในอดีตมี การละเลยกันมากจนทำให้เกิดจุดอ่อนเรื่องระบบฐานข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนา จึงมีการตราไว้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ ให้สถานศึกษาจัดทำรายงาน ประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะและเพื่อ รองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ในการจัดทำรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาหรือเรียกสั้นว่ารายงานประจำปีนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ให้แนวทางไว้เป็นตัวอย่างในเอกสารชื่อ แนวทางการเขียนรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา โดยเสนอให้แบ่งรายงานเป็น ๔ บท คือ บทที่ ๑ สะท้อนภาพทั่วไปของสถานศึกษา โดยเสนอให้แบ่งรายงานเป็น ๔ บท คือ บทที่ ๑ สะท้อนภาพทั่วไปของสถานศึกษา โดยเสนอให้แบ่งรายงานเป็น ๔ บท คือ บทที่ ๑ สะท้อนภาพทั่วไปของสถานศึกษา บทที่ ๒ ระบุเป้าหมายการพัฒนาของสถานศึกษา บทที่ ๓ ระบุความสำเร็จของการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสถานศึกษา บทที่ ๔ ระบุจุดเด่น- จุดด้อยและความต้องการการช่วยเหลือ นอกจากรายงานนี้ ควรระบุหลักฐานข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของการประเมินตามแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาไว้ด้วย

เมื่อจัดทำรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีเสร็จเรียบร้อยแล้ว สถานศึกษาส่งรายงานต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้นสังกัดภายในเดือนพฤษภาคมของทุก ๆ ปีและส่งให้สำนักงานรองรับมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เผาะในปีที่เข้ารับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งสำนักเขตพื้นที่การศึกษาจะนำรายงานของสถานศึกษาทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นภาพรวมระดับเขตพื้นที่และนำเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานภายในเดือนกรกฎาคมของทุก ๆ ปี จากนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะนำรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษามาสังเคราะห์เป็นภาพรวมระดับประเทศ นำผลที่ได้มากำหนดเป็นนโยบาย กลยุทธ์และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย

การจัดทำรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปี ประযุชน์สำคัญไม่ได้อยู่ที่จัดทำเพื่อรายงานใคร แต่อยู่ที่การนำผลไปใช้วางแผนปรับปรุงงานต่อ ๆ ไป ดังนั้น สถานศึกษาต้องตระหนักรถึงความจำเป็นในการจัดทำรายงานและนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง

๒.๔.๙ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในการทำให้คุณภาพของสถานศึกษาดีอยู่ได้อย่างยั่งยืน สถานศึกษาควรตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรม อยู่เสมอ โครงการ/กิจกรรมที่ทำต้องคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงผลลัพธ์เรียน

๒.๔.๙.๑ การพิจารณาโครงการกิจกรรมที่จะทำต่อไปหรือไม่นั้น ควรพิจารณาดังนี้

๑. ถ้าเป็นโครงการที่ดี สมควรดำเนินการต่อไปก็ต้องโครงการนั้นไว้
๒. ถ้าเป็นโครงการที่ดี แต่ยังดำเนินการไม่สำเร็จหรือยังไม่บรรลุเป้าหมาย จุดบกพร่อง ถ้าปรับปรุงแก้ไข สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ก็ดำเนินการต่อไปและทำให้ยิ่งขึ้น

๓. ถ้าเป็นโครงการที่มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา ก็พัฒนาดำเนินโครงการนั้นต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

๔. หากมีเหตุการณ์หรือสิ่งที่ส่อเค้าว่าจะเกิดปัญหา ต้องหาทางป้องกันไว้ก่อน ก็จำเป็นต้องจัดทำโครงการใหม่ๆขึ้น เพื่อป้องกันปัญหา

๒.๔.๙.๒ การทำให้คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่องนั้น สถานศึกษาควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. สร้างจิตสำนึกรักในการพัฒนาให้เกิดขึ้นในหมู่ข้าราชการครู และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา

๒. เน้นย้ำหรือกำหนดเป็นนโยบายการทำงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งต้องทำงานอย่างมีเป้าหมาย ทำงานเป็นหมู่คณะและต้องทำอย่างต่อเนื่อง

๓. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) การจะทำให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ต้องทำให้บุคลากรทุกคน ในสถานศึกษา เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คือ รู้สึกพัฒนาตนเอง ฝรั้น หมั่นแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ตลอดเวลา เกิดทีมผู้เชี่ยวชาญในเรื่องต่าง ๆ หลากหลาย จนได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความรู้กับอื่น ๆ สถานศึกษาก็จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีความเคลื่อนไหวในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ตลอดเวลา ผลผลิตขององค์กรแห่งการเรียนรู้เท่านั้นได้จาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เกิดการพัฒนาคน มีการพัฒนาความรู้และองค์กรมีศักยภาพสูงขึ้น

สรุปได้ว่าการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและควรจัดให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กฎกระทรวง และมาตรฐานการศึกษาที่มีอยู่ การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในทำให้สถานศึกษา บริหารการศึกษามีประสิทธิภาพมีการทำงานที่มีเป้าหมายและมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน ในการดำเนินงานเพื่อให้ได้คุณภาพตามเป้าหมายนั้นต้องมีการประเมินคุณภาพทั้งประเมินตนเอง และการประเมินหน่วยงานภายนอก เพื่อตรวจสอบและพัฒนาปรับปรุงให้การดำเนินการได้พัฒนาไปตรงตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นั้นต้องอาศัยความร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ครู ผู้บริหารนักเรียนตลอดจนหน่วยงานด้านสังกัดที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาทุกหน่วยงาน

๒.๕ บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธรเขต๒

๒.๕.๑ สภาพทั่วไปของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการศึกษาแก่ประชากรวัยเรียน ครอบคลุมใน ๕ อำเภอ คือ อำเภอภูดี อำเภอเลิงนกทา อำเภอไทยเจริญ อำเภอป่าติ้ว และอำเภอทรายมูล มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมุกดาหาร
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดยโสธร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดอنانดาเจริญ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด

๒.๕.๒ โครงสร้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โครงสร้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แบ่งเป็น ๗ กลุ่มงาน ดังนี้ กลุ่มอำนวยการ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มส่งเสริม การจัดการศึกษา กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน ในแต่ละกลุ่มงาน มีขอบข่ายภารกิจ ดังนี้

๒.๕.๒.๑ กลุ่มอำนวยการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์การ การประสานงานและให้บริการ สนับสนุน ส่งเสริม ให้กลุ่มภารกิจและงานต่าง ๆ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สามารถบริหารจัดการและดำเนินงาน ตามบทบาท ภารกิจ อำนาจหน้าที่ได้อย่างเรียบง่ายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบนพื้นฐานของ ความถูกต้องและโปร่งใส ตลอดจนสนับสนุนและให้บริการข้อมูลข่าวสาร สื่ออุปกรณ์ทาง การศึกษาและทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาบริหารจัดการ ได้อย่างสะดวก คล่องตัวมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานเขต
๒. ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการ
๓. ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และยานพาหนะ
๔. จัดระบบบริหารงาน การควบคุมภายใน และพัฒนาองค์กร
๕. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมและผลงานของสำนักงานเขต
๖. เผยแพร่และให้บริการข้อมูลข่าวสาร

สำนักงาน

เขตพื้นที่

๙. ประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก
ระดับต่าง ๆ

๙. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมภายในของสำนักงานเขตที่มิใช้งานของส่วนราชการได้โดยเฉพาะ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการและสวัสดิภาพในสำนักงานเขตสถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษา ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๔.๒ กลุ่มบริหารงานบุคคล เป็นการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษา แนวมาตรฐานจัดให้ข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของหน่วยงาน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวเกิดความอิสระในการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีวัฒนธรรม ใจ นำไปสู่การบริการ คุณและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักการบริหารแบบมุ่งผลลัพธ์ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน มีความน่าเชื่อถือ เป็น

๑. วางแผนอัตรากำลัง กำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะ
๒. สรรหา บรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน และการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
๓. ดำเนินงานบำเหน็จความชอบและทะเบียนประวัติ
๔. พัฒนาบุคลากร ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติ และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ
๕. ดำเนินงานวินัย อุทธรณ์ ร้องทุกข์ และการดำเนินคดีของรัฐ
๖. ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการบุคคลของเขต

พื้นที่การศึกษา

๗. จัดทำมาตรฐาน คุณภาพงาน กำหนดภาระงานขั้นต่ำและเกณฑ์การประเมินผลงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขต
๘. ประเมินคุณภาพการบริหารงานบุคคลและจัดทำรายงานประจำปีที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงาน

ทางการศึกษาเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเขตพื้นที่การศึกษา และคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๙. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕.๒.๓ กลุ่มนโยบายและแผนเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานในเชิงนโยบายให้สถานศึกษา จัดการศึกษาเป็นไปตามนโยบายและมาตรฐานการศึกษาฯติดมุ่งเน้นผลลัพธ์ของงานตามยุทธศาสตร์เป็นสำคัญ (Strategic Result Based Management , หน้า SRBM) ใช้ระบบประกามแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์(SPBB) โดยเน้นความโปร่งใสทันสมัย ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยึดหลักการมีส่วนร่วม(Participation) การบริหารที่สนับสนุนที่ใช้ในโรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) โดยมีกระบวนการวางแผนการดำเนินการตามแผนการกำกับติดตามผลอย่างเป็นระบบมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อ การบริหารและการจัดการศึกษา

๒. จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษาแผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของห้องถิน

๓. วิเคราะห์การจัดตั้งบบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของ สถานศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณ

๔. ตรวจสอบ ติดตาม ประเมิน และรายงานผลการใช้จ่าย งบประมาณ และผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผน

๕. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบ รวม เลิก และโอน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๖. ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

๗. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕.๒.๔ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา เป็นงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการบูรณาการการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ไปสู่

การศึกษาตลอดชีพ นำเหล่เรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ประกอบการเรียนการสอน สงเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิตให้สมบูรณ์ จัดสวัสดิการ สวัสดิภาพและกองทุน เพื่อการศึกษาที่จะเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนปกติด้อยโอกาส พิการ และมีความสามารถพิเศษ อีกทั้งสงเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา สถานประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ร่วมจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้เรียน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. สงเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบการศึกษาในระบบการศึกษากองระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

๒. สงเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น

๓. ประสานและสงเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

๔. สงเสริมการจัดการศึกษาผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ

๕. สงเสริมงานการแนะแนว สุขภาพอนามัย ลูกเสือ ฯลฯ ภาคีด เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและนันทนาการ นักศึกษาวิชาทหาร ประชาธิปไตย วินัย นักเรียน การพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชน และงานกิจกรรมนักเรียนอื่น

๖. สงเสริมสนับสนุนการระดมทุนพัฒนาการศึกษา

๗. สงเสริมงานกิจกรรมพิเศษและงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๘. ประสานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้สารเสพติด และสงเสริมป้องกัน

๙. แก้ไข และคุ้มครองความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา รวมทั้งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินงานวิเทศสัมพันธ์

๑๐. ประสาน สงเสริมการศึกษากับการศาสนาและการวัฒนธรรม

๑๑. สงเสริมเหล่ากาเรียนรู้ ดึงแวดล้อมทางการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒. สงเสริมสถานศึกษาให้มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑๓. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕.๒.๕ กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาเป็นกลุ่มงาน ดำเนินการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน เท่าเทียมกัน โดยยึด trọngเรียนเป็นฐาน ส่งผลให้ผู้เรียนทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา และหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

๒. ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ ของผู้เรียน

๓. วิจัย พัฒนา ส่งเสริม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน กิจกรรม ที่เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการศึกษา

๔. วิจัย พัฒนา ส่งเสริม มาตรฐานการศึกษาและการประกัน คุณภาพการศึกษา รวมทั้งประเมิน ติดตาม และตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

๕. นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

๖. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา ส่งเสริมและพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

๗. ปฏิบัติงานเลขานุการคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

๘. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕.๒.๖ กลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารการเงิน

๒. ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานบัญชี

๓. ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงานพัสดุ

๔. ดำเนินงานเกี่ยวกับงานบริหารงาน บุคลากรสินทรัพย์

๕. ให้คำปรึกษาสถานศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานบริหารการเงิน
งานบัญชี งานพัสดุ และงานบริหารสินทรัพย์

๖. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงาน
อื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

๒.๕.๒.๗ กลุ่มส่งเสริมสถานศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. กำกับ ดูแล ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษา
เอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

๒. ดำเนินการเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน และการ
เปลี่ยนแปลงกิจการโรงเรียนเอกชน

๓. ดำเนินการเกี่ยวกับการลงเคราะห์และเงินทดแทนตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรงเรียนเอกชนและที่กฎหมายอื่นกำหนด

๔. ดำเนินการอื่นเกี่ยวกับงานการศึกษาเอกชนตามที่กฎหมาย
กำหนด

๕. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น
ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ (๒๕๔๔, หน้า ๑ – ๖) เป็น
หน่วยงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการซึ่งสภาก
ปัญหา ในการจัดการศึกษามีหลายประการ เช่น ขนาดโรงเรียนจำนวนนักเรียนบุคลากรโดยเฉพาะ
โรงเรียนขนาดเล็กจะมีปัญหาในเรื่องบุคลากร สื่อ อุปกรณ์ ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
เนื่องจากมีการปรับโครงสร้างหน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการ มีการปรับเปลี่ยนระบบบริหารใน
ระดับต่างๆ ดังนั้น แต่ระดับกระทรวงจึงหัวดอดำเนินมาถึงระดับโรงเรียนซึ่งแต่ก่อนบริหารในรูป
กลุ่มโรงเรียน มีการซ้ายเหลือกันทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ทำให้การบริหารคล่องตัวแต่ในระบบ
ปัจจุบันระบบบริหารยังไม่เต็มรูปแบบ เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องบางอย่างยังไม่สามารถ
ประกาศใช้ได้เป็นเหตุให้การบริหารงาน ของผู้บริหารโรงเรียนเกิดความไม่คล่องตัวจากการ
ประเมินคุณภาพภายนอกในรอบแรก มีสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามุกดาหาร มีผลการประเมิน ๑๔ มาตรฐานอยู่ในระดับปรับปรุงจำนวน ๒ แห่ง
คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ และจากประเมินผลภายนอกรอบสอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีสถานศึกษาที่เข้ารับการประเมินไปแล้วในปี ๒๕๔๙ – ๒๕๕๒

จำนวน ๑๕๐ แห่ง พบว่า มีสถานศึกษาที่ไม่รับรองคุณภาพจำนวน ๒๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๒.๖.๑ งานวิจัยในประเทศไทย

ใจพันธ์ สายบัว (๒๕๕๐, หน้า ๙๖ – ๙๐) ศึกษาการบริหารประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๔ พบว่า การบริหารประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการนำผลการการประเมินมาปรับปรุงงานและ ด้านการตรวจสอบประเมินผล เมื่อพิจารณารายด้านได้ผลดังนี้ ด้านการวางแผน โดยภาพมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ การสร้างความตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพภายในแก่บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาระยะ ๓ ปีที่สอดคล้องกับนโยบายกระทรวง วิสัยทัศน์ เป้าหมายการศึกษา และวางแผนตัวบุคลากร กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างชัดเจนครอบคลุมทุกมาตรฐาน ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการให้ครุภาระส่วนรวม บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมทำงานเป็นหมู่คณะ ปรับปรุงพัฒนาแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาทุกปีด้านการตรวจสอบประเมินผล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ คณะกรรมการตรวจสอบบททวนประเมินผลและรายงานคุณภาพภายในของสถานศึกษา การจัดทำรายงานตรวจสอบแนวทางและรูปแบบการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาและการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามาจัดระบบข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน ด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ อันดับแรก คือ การนำผลการประเมินภายนอกมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครู เพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน การจัดทำรายงานประเมินตนเองของตรงกับความเป็นจริงเพื่อรองรับการประเมินภายนอกและการนำผลการประเมินภายนอกมาใช้วางแผนการปฏิบัติงานระยะต่อไป

ข้อวाल หนองนา (๒๕๔๐, หน้า ๙๑ – ๙๖) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดขอนแก่น พนว่า สภาพปัจจุบันในการใช้ผลการประเมินภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งการใช้เชิงแนวคิด การใช้เชิงตรวจสอบยืนยันการใช้ในเชิงสัญลักษณ์การใช้ในเชิงปฏิบัติ และโดยรวมทุกรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาในการดำเนินการด้านผลการประเมินและด้านคุณลักษณะของผู้เกี่ยวข้องอยู่ระดับปานกลางแต่ในด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมากโดยรวมทุกด้านดังกล่าวอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีสภาพปัจจุบันในการการดำเนินงานไม่แตกต่างกันทั้งในแต่ละรูปแบบการใช้ผลการประเมินคุณภาพนอกโดยรวม แต่มีนัยหาในการใช้ผลการประเมินภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านสภาพแวดล้อมองค์การ ส่วนในด้านผลการประเมินและด้านคุณลักษณะของผู้ที่เกี่ยวข้องและโดยรวมทุกด้านดังกล่าวไม่แตกต่างกัน และมีพัฒนาการของคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อเปรียบเทียบสถานศึกษาที่มีระดับผลการประเมินคุณภาพภายนอกของรอบแรก ต่างกัน มีสภาพปัจจุบันในการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกและโดยรวม และมีปัญหาในการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในรูปแบบการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกและโดยรวม และมีปัญหาในการใช้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในแต่ละด้านและโดยรวม และมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ทองใส จันทะรัตน์ (๒๕๔๑, หน้า ๙๑ – ๙๖) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาการและแนวทางการแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนกุดวังแก้ว ที่ได้รับการประเมินภายนอกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ เขต ๒ ผลการศึกษาพบว่า สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ระดับมาก เรียงลำดับคือ ด้านการเตรียมการ ด้านการรายงาน และด้านการดำเนินการ ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ระดับมากมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคือ ด้านการรายงาน ด้านการเตรียมการ และด้านการดำเนินการ และจากการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักและการยอมรับในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรมีการเก็บข้อมูลทั้งในระดับรายบุคคลและภาพรวมด้วยวิธีการที่หลากหลายผู้บริหารสถานศึกษาควร ครูผู้สอนควรมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินตามมาตรฐานการศึกษา

นิกร ศรีสุพัฒน์ (๒๕๕๐, หน้า ๙๖ – ๙๗) ศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพภายนอกเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๓ พบว่า สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าด้านที่มีค่าสูงสุด ๓ อันดับแรกคือ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีและการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ส่วนปัญหาการดำเนินการพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าด้านที่มีค่าสูงสุด ๓ อันดับแรกคือ การตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการจัดระบบบริหารสารสนเทศ

ปรีดา ภาณุรัตน์ (๒๕๔๔, หน้า ๙๑ – ๙๔) ศึกษาการดำเนินงานและความต้องการในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายนอกเรียนในกิจกรรมเอกสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคายเขต ๑ พบว่า การประกันคุณภาพภายนอกในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากน้อยไปมากคือด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการ และด้านการรายงาน ส่วนความต้องการในด้านการประกันคุณภาพภายนอกใน ด้านการเตรียมการมีความต้องการให้บุคลากรในสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างครบถ้วนพอเพียง จัดให้มีเครื่องมือที่ทันสมัยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบไม่ซ้ำซ้อน ในด้านการดำเนินการมีความต้องการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จัดให้มีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการสร้างเครื่องมือสมำเสมอ อย่างต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ระบบข้อมูล ระบบการให้สวัสดิการครู และในด้านการรายงานคุณภาพ ความต้องการในการประสานงานการเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูลอย่างมีระบบ

พูลศักดิ์ พงษ์พัฒนวัฒนา (๒๕๕๐, หน้า ๘๙ – ๙๓) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการประกันคุณภาพภายนอกในสถานศึกษา สังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ใน ๓ ด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลิต พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพภายนอกในสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ อันดับ คือ ปัญหาด้านผลิต ปัญหาด้านปัจจัยและปัญหาด้านกระบวนการ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านปัจจัยมีปัญหាដันดับแรก คือสถานศึกษามีอัตราส่วนจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนตามเกณฑ์ ด้านกระบวนการ ปัญหាដันดับแรก คือการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กรศาสนาและสถาบันทางวิชาการ เพื่อพัฒนาวิถีการเรียนรู้ในชุมชน ด้านผลผลิตปัญหាដันดับแรก คือ การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดเกี่ยวกับ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดได้ร่ต่อง คิดแบบองค์รวมทั้งระบบและมีสัยทัศน์

พรพรรณ กาญจน (๒๕๔๙, หน้า ๘๖-๘๗) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาภาครัฐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต ๑ โดยศึกษา ๘ ด้านคือ การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีและการผดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษาพบว่าการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาภาครัฐสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต ๑ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระหว่างสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย พนวจฯ โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี แตกต่างกันอยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

มนต์ทยา ทองพูล(๒๕๔๐, หน้า ๙๒-๙๓) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑ โดยศึกษา ๘ ด้าน คือ การเตรียมการก่อนดำเนินการ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การรายงานคุณภาพการศึกษาและการผดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา พนวจฯ ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายนอกสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต ๑ ๘ ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเตรียมการก่อนดำเนินการ ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการผดุงระบบประกันคุณภาพ เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามสถานภาพและตำแหน่ง พนวจฯ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

วิชัย เรือนมงคล (๒๕๕๒, หน้า ๙๕ - ๙๖) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ ตามความคิดเห็นของครู ใน ๘ ด้าน คือ การกำหนดคุณภาพการศึกษา

การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา การตรวจสอบแบบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีและการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยรวมและรายด้านมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาการดำเนินงานมากเป็นอันดับแรก คือ ด้านการกำหนด มาตรฐานการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีปัญหาการดำเนินงานน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน ที่กำหนด

ศานิตย์ ศรีคุณ (๒๕๕๑, หน้า ๙๒ – ๙๖) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าสภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เริ่มมีการดำเนินงานแล้ว แต่การดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมในแต่ละตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษา กลไกในการกำกับติดตามมีความหลากหลายและเกิดความซับซ้อนในการดำเนินงาน สงผลให้การสรุปรวมของข้อมูลสารสนเทศไม่เป็นเอกภาพและเกิดความซ้ำซ้อนในการเก็บข้อมูลและสารสนเทศ เครื่องที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและสารสนเทศไม่สมบูรณ์ ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล ไม่ชัดเจนซึ่งเมื่อจะนำรายงานการประเมินตนเองต้องมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในบางส่วน การเก็บข้อมูลและสารสนเทศไม่สมำเสมอทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่เป็นปัจจุบัน ความพึงพอใจในระบบการจัดการสารสนเทศตามมาตรฐานการศึกษา มาตรฐานด้านผู้เรียน ในการประกันคุณภาพภายในพบว่า อยู่ในระดับมากและเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในด้านผลกระทบประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความถูกต้องอยู่ในระดับมาก

ศิริพร พรมนิล (๒๕๕๐, หน้า ๙๒ – ๙๖) ได้ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาจำเพาะตัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต ๒ โดยภาพรวมมีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามีการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับ “มาก” เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การประเมินคุณภาพการศึกษามาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาและการผดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สมาน เพชรนาวา (๒๕๔๙, หน้า๘๗ – ๙๐) ศึกษาระดับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต & พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าด้านระบบการบริหารจัดการ ด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษาด้านการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษา ด้านการพดุงระบบคุณภาพการศึกษาการศึกษา มีการดำเนินการอยู่ระดับปานกลาง

สุภาพร ໄไฟโพธิ์ (๒๕๕๑, หน้า ๙๔ – ๙๘) ได้ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสถานศึกษามัธยมศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรีเขต ๑ ใน ๓ ด้าน คือ การเตรียมการก่อนการดำเนินการ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา การรายงานคุณภาพการศึกษาและการพดุงระบบประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระหว่างครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของครูและบุคลากรจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยและบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความเห็นต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

สุริโย จุลมงคล (๒๕๕๑, หน้า ๙๖ – ๙๘) ได้ศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาสังกัดเทศบาลจังหวัดฉะเชิงเทราใน ๓ ด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา ๓ ด้าน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อนุรัณฐ์ มาคำ (๒๕๕๐, หน้า ๙๐ – ๙๔) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ การดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต ๑ ใน ๘ ด้าน คือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาประจำปี การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สภาพการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพ ภายนอกของสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต ๑ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาและด้านการรายงาน คุณภาพการศึกษาประจำปีอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่าไม่แตกต่างกัน

อุดร วิรุฬหุตระ (๒๕๕๑, หน้า ๙๙ – ๙๙) การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ตามระบบการประกัน ๘ ด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น ของกลุ่มประชากรพบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับจากมากไปน้อย ๓ อันดับแรก คือ การพัฒนามาตรฐานการศึกษา การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา และการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ส่วนการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษารายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” เช่นเดียวกับปัญหาการการดำเนินการ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้วยกระบวนการ PDAC ทั้ง ๘ ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหา อยู่ระดับ “ปานกลาง” เรียงอันดับจากมากไปน้อย ๓ อันดับแรกคือ การจัดระบบบริหารและ สารสนเทศ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ส่วนปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษารายด้าน แต่ละด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง

๒.๖.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

Ashby (1998, CD-Rom, Abstract) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรม การประกัน คุณภาพการศึกษาและการวางแผนปรับปรุงของคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติรัฐอิลลินอยส์ ที่ใช้ เป็นกรอบสำหรับการวางแผนปรับปรุงที่ได้ผลในโรงเรียนของรัฐ และได้กำหนดขอบเขตความ เข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งเป็นวิธีการในการทำให้เกิดความสำเร็จในการ ปรับปรุงโรงเรียนการวิจัยดำเนินเป็น ๓ ระยะ ระยะแรก ศึกษาลักษณะที่เหมือนกันของโรงเรียน ๒ โรงในคริชคาโก ระยะที่ ๒ ศึกษาเอกสารภูมิหลังของโรงเรียนทั้ง ๒ ระยะที่ ๓ เป็นการเข้มข้น โรงเรียนแต่ละโรง เพื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลภายสนาม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ผล การศึกษาพบว่า ๑) กิจกรรมที่สัมพันธ์กับโปรแกรมการประกันคุณภาพการศึกษา และการวางแผน

ปรับปรุงโรงเรียน ช่วยให้เกิดการรู้คุณค่าในประโภชน์ของการร่วมมือกันทำงานได้มากขึ้น และเพิ่มความเอาใจใส่ต่อลักษณะที่เป็นวงจรของการวางแผนการปรับปรุงโรงเรียน ๒) กระบวนการของรัฐไม่ได้ทำให้ระเบียบวาระทางเทคนิคของการวางแผนการปรับปรุงโรงเรียน ก้าวหน้าขึ้นมา ๓) การสนับสนุนจากการมีส่วนร่วมกับโปรแกรมการประกันคุณภาพการศึกษาและการวางแผนการปรับปรุงโรงเรียนแต่โปรแกรมนี้ไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างกระตือรือร้นแต่อย่างใด ๔) บทบาทของคณะกรรมการและสถาบันมาตรฐานในระบบโรงเรียนของครุชีวิทยา ซึ่งเป็นตัวปัจจัยเบื้องต้นของการปรับปรุงโรงเรียน นั้นปรากฏว่ามีความสำคัญ ๕) ภาพลักษณ์ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติรัฐอิลลินอยส์ ดีขึ้นอันเป็นผลของลักษณะและการนำความคิดริเริ่มอย่างตรวจสอบได้ไปใช้

Burridge&Ribbins (1995 , pp. 195–196) ที่กล่าวว่าในการพัฒนาคุณภาพนั้นควรมีการจัดสรราบทบทบาทและความรับผิดชอบให้อย่างชัดเจนและแจ้งให้ทุกคนทราบควรให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบและความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่จะทำได้และเป็นไปตามหลักการสำคัญของระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์กร (Total Quality Management, TQM)

Harris & Jon (2000, pp. 3-39) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมการปรับปรุงสถานศึกษาของประเทศอังกฤษและประเทศแคนาดาที่พบว่าการปรับปรุงคุณภาพให้ประสบผลสำเร็จนั้นการพัฒนาครุภูมิเป็นหัวใจของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาโดยมีการพัฒนาด้านทักษะความรู้และความเข้าใจใหม่ๆ มีภาวะผู้นำมีความรับผิดชอบและมีบทบาทต่อการปรับปรุงสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของครุในทุกด้าน

Melton (1995, Abstract) ได้วิจัยเรื่องบทบาทหน้าที่ที่เป็นจริงและบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังของครุใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการสำรวจความคิดเห็นของครุใหญ่ใน Wayne County รัฐ Michigan ผลปรากฏว่า ครุใหญ่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องการปฏิบัติงานของครุใหญ่อย่างภายในขอบข่ายงาน ซึ่งเป็นบทบาทการทำงานที่วิเคราะห์แล้วว่าครอบคลุมบทบาทการบริหารงานทั้งหมดของครุใหญ่ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่เป็นจริงและบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังจากการสำรวจทั้งสิ้น ๖ ประการ คือ

๑. ความเป็นผู้นำของครุใหญ่ในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอน
๒. การแนะนำที่เกี่ยวกับบุคลากร
๓. ความสัมพันธ์กับชุมชน

๔. ความรับผิดชอบในการบริหาร

๕. ความรับผิดชอบในด้านการผลิต

๖. การส่งเสริมความก้าวหน้าของอาชีพครู

Patrick and John (1997, Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ในมหาวิทยาลัย ในการเพิ่มพูนลักษณะรูปแบบในการตรวจสอบมาตรฐาน โดยรูปแบบการประกันคุณภาพของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแต่ละสถาบัน ส่วนมากจะใช้การปฏิบัติตามการตรวจสอบมาตรฐานโดยใช้การตรวจสอบด้านวัฒนธรรมและการตรวจสอบการทำงานอย่างต่อเนื่องและยึดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในโรงเรียน รวมถึงการตรวจสอบพื้นฐาน ค่านิยมของสถาบัน ส่วนด้านการประเมินผลมีการพัฒนาการประเมินผล การควบคุมตรวจสอบ และนโยบายโครงสร้างที่เปลี่ยนไป

Sallis,E. (1993, pp. 48-49) คือ บุคลากรมีการยอมรับแนวคิดปรัชญาใหม่ ๆ มีการเปลี่ยนแปลงและยอมรับแนวคิดในการทำงานใหม่ ๆ สร้างให้เกิดภาวะผู้นำมีการฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงานกำหนดให้มีโปรแกรมส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและการพัฒนาตนเอง

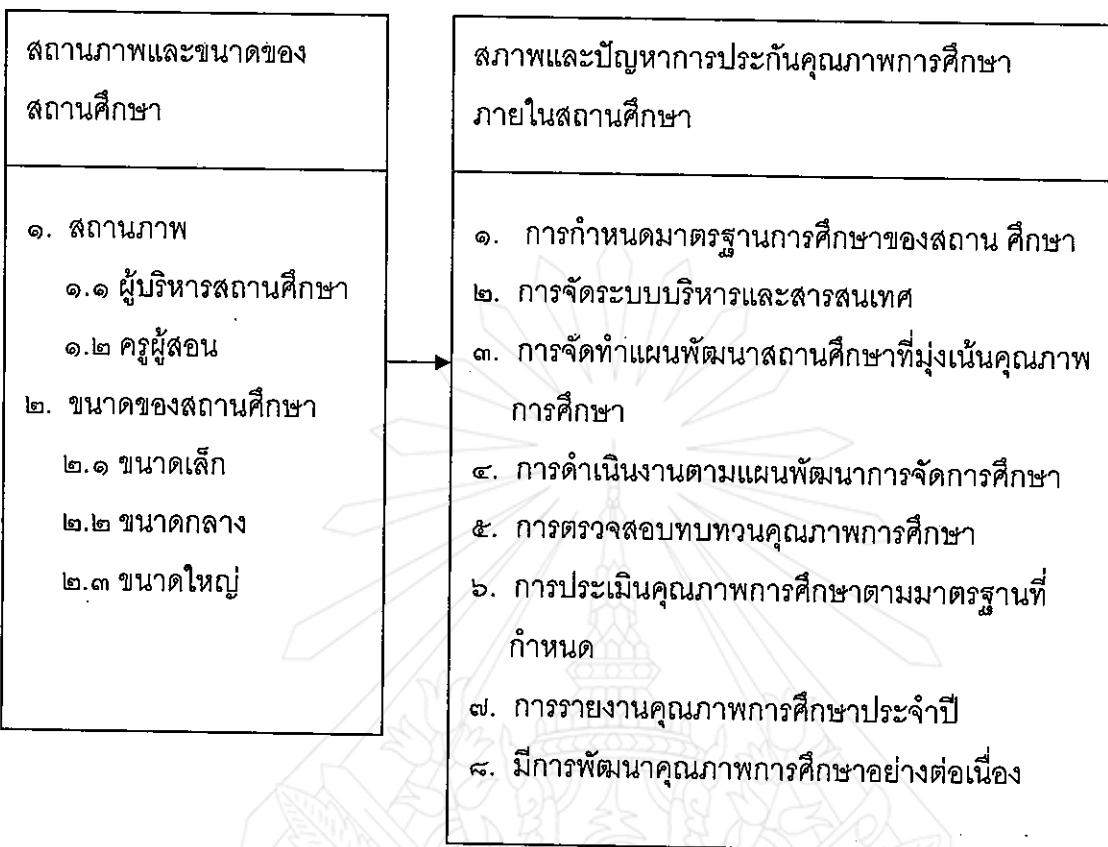
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่าการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการศึกษานั้น มีปัญหาแตกต่างกันในหลายลักษณะซึ่งนอกเหนือจากปัจจัยองค์ประกอบของมาตรฐานสถานศึกษาโดยทั่วไปแล้ว สถานภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ครุภัณฑ์สอนและขนาดของสถานศึกษา ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายได้ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า ปัจจัยดังกล่าวอาจจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อปัญหาการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒ โดยอาศัยระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน ๙ ด้าน ดังภาพที่ ๒.๘

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ ๒.๔ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑.๒ การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

๓.๑.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๑.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๙๕ คน จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษาได้ ดังนี้

๓.๑.๑.๑ จำแนกตามสถานภาพ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

(๑) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๒๓๖ คน

(๒) ครูผู้สอน จำนวน ๒,๕๖๙ คน

๓.๑.๑.๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มดังนี้

(๑) ขนาดเล็ก จำนวน ๔๓๗ คน

(๒) ขนาดกลาง จำนวน ๑,๑๕๘ คน

(๓) ขนาดใหญ่ จำนวน ๑,๑๓๐ คน

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตามตารางสำเร็จรูปเครชี และมอร์กัน (Krejcie and Morgan) ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสถานภาพ และเทียบสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของ

สถานศึกษา เลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๗๙ คน จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษาดังนี้

๓.๑.๒.๑ จำแนกตามสถานภาพ คือ

๑) ผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน ๑๕๖ คน
๒) ครูผู้สอน	จำนวน ๓๓๓ คน

๓.๑.๒.๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา คือ

๑) ขนาดเล็ก	จำนวน ๙๖ คน
๒) ขนาดกลาง	จำนวน ๒๐๑ คน
๓) ขนาดใหญ่	จำนวน ๑๘๒ คน

โดยวิธีการดังนี้

๑. จำแนกประชากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนตามขนาดของสถานศึกษา

๒. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๗๙ คน

๓. เทียบสัดส่วนระหว่างประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดในสถานศึกษาแต่ละขนาด

๔. ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลาก ดังรายละเอียดปรากฏดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของสถานศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหารฯ	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารฯ	ครูผู้สอน	รวม
ขนาดเล็ก	๕๖	๓๓๓	๓๯๙	๓๕	๑๕๖	๙๖
ขนาดกลาง	๙๖	๑,๐๖๒	๑,๑๕๘	๕๗	๑๕๔	๒๐๑
ขนาดใหญ่	๙๒	๑,๐๔๖	๑,๑๓๐	๕๒	๑๔๐	๑๘๒
รวม	๒๓๖	๒,๑๔๙	๒,๓๒๕	๑๕๖	๗๓๓	๔๗๙

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และขนาดของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นคำถ้าแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี ๕ ระดับ คือ

๕	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
๔	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับมาก
๓	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
๒	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อย
๑	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี ๕ ระดับ คือ

๕	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
๔	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
๓	หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
๒	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
๑	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open ended)

๓.๓ การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

๓.๓.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภาษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓.๓.๒ ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิโคร์ท(Likert) และการสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open ended) จากคำราของบุญชุม ศรีสะคาด (๒๕๕๔, หน้า ๗๒)

๓.๓.๓ ใน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของ วิชัย เว่อนมงคล (๒๕๕๒, หน้า ๑๑๒ - ๑๑๕) มาปรับปรุงและหาคุณภาพของเครื่องมือใหม่ เพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

๓.๓.๔ นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

๓.๓.๕ ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of consistency) ผลการวิเคราะห์พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง ๐.๖๖ – ๑.๐๐

๓.๓.๖ นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

๓.๓.๗ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหารจำนวน ๓๐ คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๑๕ คน ครูผู้สอน จำนวน ๑๕ คน

๓.๓.๘ นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) ผลการวิเคราะห์พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง ๐.๖๖ – ๐.๘๖

๓.๓.๙ นำแบบสอบถามแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบัค (Cronbach) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๘๖

๓.๓.๑๐ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๓.๔.๑ ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับเขตฯ เขต ๒

๓.๔.๒ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับเขตฯ พร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเอง

๓.๔.๓ ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จากการส่งแบบสอบถามไปจำนวน๔๘๗ฉบับ ได้รับกลับคืนมา ๔๗๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๓.๕.๑ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพ และขนาดของสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๕.๒ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับเขตฯ ๒ ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายชื่อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้(บุญชม ศรีสะคาด,๒๕๕๔ : ๑๐๐)

๔.๕.๑ – ๔.๕.๐๐ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

๓.๕.๑ – ๓.๕.๐ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

๒.๕.๑ – ๒.๕.๐ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

๑.๕.๑ – ๑.๕.๐ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

๐.๐๐ – ๐.๕.๐ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

๓.๕.๓ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ทั้งโดยรวม รายด้าน^๑
และรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับ^๒
เกณฑ์เปลี่ยนแปลงหมาย ดังนี้

๔.๕.๑ – ๔.๐๐ หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด

๓.๕.๑ – ๓.๕๐ หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก

๒.๕.๑ – ๓.๕๐ หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง

๑.๕.๑ – ๑.๕๐ หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อย

๑.๐๐ – ๑.๕๐ หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

๓.๕.๔ วิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตาม^๓
สถานภาพ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test แบบ Independent samples)

๓.๕.๕ วิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตาม^๓
สถานภาพ โดยการทดสอบค่าที่ (t-test แบบ Independent samples)

๓.๕.๖ วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒
จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test แบบ
One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffé)

๓.๕.๗ วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒
จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way
ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็น
รายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffé)

๓.๕.๘ วิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยการหา
ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive
analysis)

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๖.๑ สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

๓.๖.๑.๑ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสมดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of consistency)

๓.๖.๑.๒ จำนวนจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหลัมพันธ์อย่าง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation)

๓.๖.๑.๓ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach)

๓.๖.๒ สถิติพื้นฐาน ได้แก่

๓.๖.๒.๑ ค่าความถี่ (Frequency)

๓.๖.๒.๒ ค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๖.๒.๓ ค่าเฉลี่ย (Mean)

๓.๖.๒.๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

๓.๖.๓ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

๓.๖.๓.๑ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการประทับนั่นคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ โดยการทดสอบค่าที่ (t -test แบบ Independent samples)

๓.๖.๓.๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการประทับนั่นคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ โดยการทดสอบค่าที่ (t -test แบบ Independent samples)

๓.๖.๓.๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการประทับนั่นคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffé)

๓.๖.๓.๔ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการประทับนั่นคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffé)

บทที่๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒ ผู้วิจัย เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามอันดับ ดังนี้

- ๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- ๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- ๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด ความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard deviation)
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
F	แทน	ค่าที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean of square)
df	แทน	ขั้นของความอิสระ (Degree of freedom)
p – values	แทน	ความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Probability)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๒ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามอันดับ ดังนี้

๔.๒.๑ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตัดบัญชีแบบสอบถาม

๔.๒.๒ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๔.๒.๓ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๔.๒.๔ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนก
ตามสถานภาพ

๔.๒.๕ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนก
ตามสถานภาพ

๔.๒.๖ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนก
ตามขนาดของสถานศึกษา

๔.๒.๗ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนก
ตามขนาดของสถานศึกษา

๔.๒.๘ วิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๓.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	๑๕๖	๓๐.๔๘
ครุพัสดน	๓๓๓	๖๙.๕๒
รวม	๔๙๙	๑๐๐.๐๐
ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	๙๖	๑๙.๙๕
ขนาดกลาง	๒๐๑	๔๑.๙๖
ขนาดใหญ่	๑๐๒	๔๐.๐๙
รวม	๔๙๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๔๙๙ คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๘ เป็นครุพัสดน จำนวน ๓๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๒ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน ๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๕ สถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๖ และสถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๙

๔.๓.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ปรากฏตามตารางที่ ๔.๒ - ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยรวมและรายด้าน

ที่	สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับปฏิบัติ			
		\bar{X}	S.D.	แปรผล	อันดับที่
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	๓.๘๓	๐.๕๗	มาก	๒
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	๓.๘๐	๐.๖๒	มาก	๓
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	๓.๘๘	๐.๖๔	มาก	๔
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	๓.๗๗	๐.๖๘	มาก	๗
๕.	ด้านการตรวจสอบบทบาทคุณภาพการศึกษา	๓.๗๒	๐.๖๗	มาก	๘
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด	๓.๘๓	๐.๖๑	มาก	๖
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๓.๘๔	๐.๖๒	มาก	๑
๘.	ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๓.๘๔	๐.๖๗	มาก	๕
รวม		๓.๘๕	๐.๖๓	มาก	

จากตารางที่ ๔.๒ พบร่วมกับ สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๘๕$) และรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษา

ประจำปี ($\bar{X}=3.74$) รองลงมาคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=3.53$) และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ การตรวจสอบบททวนคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=3.49$)

ตารางที่ ๔.๓ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประกับคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประมาณศึกษายิธรรม เขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

ข้อที่	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา	ระดับปฏิบัติ			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	พัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ ครู บุคลากรและชุมชน	๓.๙๖	๐.๗๔	มาก	๓
๒.	กำหนดให้ครู บุคลากร และชุมชนให้มีส่วนร่วม ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา	๓.๗๕	๐.๗๕	มาก	๔
๓.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	๓.๘๘	๐.๗๑	มาก	๕
๔.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐาน	๔.๐๑	๐.๗๔	มาก	๒
๕.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	๔.๐๙	๐.๗๓	มาก	๑
รวม		๓.๙๓	๐.๗๓	มาก	

จากตารางที่ ๔.๓ พบร่วม สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษายิธรรม เขต ๒ ด้านการกำหนด
มาตรฐานการศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=3.53$) และรายข้อ โดยข้อมีการ
ปฏิบัติต่ำสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร
สถานศึกษา ($\bar{X}=4.09$) รองลงมาคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่มีความ
สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X}=4.01$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ

กำหนดให้ครู บุคลากร และชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ($\bar{X}=3.85$)

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุกด์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ข้อที่ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	ระดับปฏิบัติ			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑. จัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน	๔.๐๕	๐.๗๔	มาก	๑
๒. วางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	๔.๐๑	๐.๘๓	มาก	๒
๓. แต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	๓.๙๙	๐.๖๕	มาก	๓
๔. จัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะท้อนถึงต่อการใช้งาน	๓.๗๙	๐.๘๕	มาก	๔
๕. นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนาในสถานศึกษา	๓.๙๑	๐.๗๒	มาก	๕
รวม	๓.๙๐	๐.๗๕	มาก	

จากตารางที่ ๔.๔ พบร่วมว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุกด์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=3.90$) และรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ จัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน ($\bar{X}=4.05$) รองลงมาคือ วางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=4.01$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ จัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะท้อนถึงต่อการใช้งาน ($\bar{X}=3.79$)

ตารางที่ ๔.๕แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ระดับปฏิบัติ			
		X	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	วิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการวางแผน	๓.๗๔	๐.๗๗	มาก	๕
๒.	กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการ พัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและ เป็นปูร่วม	๓.๘๓	๐.๗๖	มาก	๒
๓.	กำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือการ วิจัยที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านหลักสูตร การ จัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมิน ผลอย่างชัดเจน	๓.๙๐	๐.๗๑	มาก	๔
๔.	กำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุกคน รวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจน และเหมาะสม	๔.๐๗	๐.๙๒	มาก	๑
๕.	กำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และบุนชัณ มี ส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา	๓.๙๖	๐.๗๑	มาก	๓
รวม		๓.๙๙	๐.๗๕	มาก	

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๙๙$) และรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ กำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{X}=๔.๐๗$) รองลงมาคือ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นปูร่วม ($\bar{X}=๓.๙๓$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ วิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ($\bar{X}=๓.๗๔$)

ตารางที่ ๔.๖ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

ข้อที่	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนา สถานศึกษา	ระดับปฏิบัติ			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา				
	ทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน	๓.๖๕	๐.๗๘	มาก	๕
๒.	ปฏิบัติงานได้จริงตามแผนพัฒนาสถานศึกษา				
	ในระบบงานปกติของสถานศึกษา	๓.๗๔	๐.๗๗	มาก	๔
๓.	ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ทันเวลาและ				
	บรรลุวัตถุประสงค์	๓.๙๑	๐.๙๓	มาก	๒
๔.	ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน				
	ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง	๓.๗๘	๐.๗๔	มาก	๓
๕.	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุด				
	ระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา	๓.๙๑	๐.๗๔	มาก	๑
รวม		๓.๗๗	๐.๙๐	มาก	

จากตารางที่ ๔.๖ พบร่วมกันว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงาน
ตามแผนพัฒนาสถานศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๗๗$) และรายข้อ โดยข้อที่
มีการปฏิบัติสูงสุดคือ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา
($\bar{X}=๓.๙๑$) รองลงมาคือ ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์
($\bar{X}=๓.๙๑$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้ง
ก่อนและหลังการดำเนินงาน ($\bar{X}=๓.๖๕$)

ตารางที่ ๔.๗ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา	ระดับปฏิบัติ			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน	๓.๖๕	๐.๗๘	มาก	๕
๒.	ปฏิบัติงานได้จริงตามแผนพัฒนาสถานศึกษาในระบบงานปกติของสถานศึกษา	๓.๗๔	๐.๗๗	มาก	๔
๓.	ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์	๓.๙๑	๐.๙๓	มาก	๒
๔.	ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงานตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง	๓.๗๘	๐.๗๔	มาก	๓
๕.	รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา	๓.๙๑	๐.๗๔	มาก	๑
รวม		๓.๗๘	๐.๙๐	มาก	

จากตารางที่ ๔.๗ พบร่วม สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๗๘$) และรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๓.๙๑$) รองลงมาคือ มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษาที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๓.๙๑$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๓.๖๕$)

ตารางที่ ๕.๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกับคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างสรรค์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา	ระดับปฏิบัติ			
		X	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ประเมินผลสมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น	๔.๑๙	๐.๗๕	มาก	๑
๒.	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ทุกชั้น ทุกคน	๔.๐๙	๐.๗๗	มาก	๒
๓.	ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน	๓.๘๙	๐.๙๔	มาก	๓
๔.	เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ ประเมิน	๓.๗๒	๐.๖๙	ปานกลาง	๔
๕.	สร้างความตระหนักรแก่ครู บุคลากร และ นักเรียนให้มีความสำคัญในการประเมินคุณภาพ การศึกษา	๓.๗๑	๐.๙๙	มาก	๕
รวม		๓.๘๓	๐.๗๗	มาก	

จากตารางที่ ๕.๙ พบว่า สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สร้างสรรค์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการประเมิน
คุณภาพการศึกษา รวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๘๓$) เมื่อพิจารณารายข้อ มีข้อที่มี
การปฏิบัติในระดับมาก ๕ ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง ๑ ข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ
ประเมินผลสมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น ($\bar{X}=๔.๑๙$) รองลงมา
คือ ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้นทุกคน ($\bar{X}=๔.๐๙$) และข้อที่มีการ
ปฏิบัติต่ำสุดคือ เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ($\bar{X}=๓.๗๒$)

ตารางที่ ๔.๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

ข้อที่ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	ระดับปฏิบัติ			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑. จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของ สถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา	๓.๗๙	๐.๖๕	มาก	๑
๒. เผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อ สาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓.๖๙	๐.๗๗	มาก	๒
๓. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานคุณภาพ การศึกษาประจำปี	๓.๙๑	๐.๗๘	มาก	๓
๔. ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครบถ้วน ทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๓.๙๔	๐.๙๑	มาก	๔
๕. นำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้ วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป	๓.๙๙	๐.๗๔	มาก	๕
รวม	๓.๙๔	๐.๗๕	มาก	

จากตารางที่ ๔.๙ พบร่วมกัน สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๙๔$) และรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา ($\bar{X}=๓.๗๙$) รองลงมาคือ ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครบถ้วนทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X}=๓.๙๑$) และข้อมีการปฏิบัติต่ำสุดคือ เผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=๓.๖๙$)

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาай索ธร เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่	ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง	ระดับปฏิบัติ			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	สร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร	๓.๗๘	๐.๘๓	มาก	๕
๒.	เน้นย้ำหรือกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ	๓.๘๔	๐.๗๙	มาก	๓
๓.	การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	๓.๙๔	๐.๘๓	มาก	๑
๔.	คงไว้และพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย	๓.๙๑	๐.๘๐	มาก	๔
๕.	คิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา	๓.๙๕	๐.๘๐	มาก	๒
รวม		๓.๙๔	๐.๘๑	มาก	

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบร่วมกันว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูมศึกษาайโซธร เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X}=๓.๙๔$) และรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=๓.๙๔$) รองลงมาคือ คิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา ($\bar{X}=๓.๙๕$) และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ สร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร ($\bar{X}=๓.๗๘$)

๔.๓.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒ ปรากฏดังตารางที่ ๔.๑๑ – ๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒ โดยรวมและรายด้าน

ที่	ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา	๑.๙๙	๐.๕๓	น้อย	๕
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	๑.๙๔	๐.๕๕	น้อย	๗
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้น คุณภาพการศึกษา	๒.๐๐	๐.๕๘	น้อย	๔
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัด การศึกษา	๒.๐๑	๐.๖๐	น้อย	๒
๕.	ด้านการตรวจสอบบททวนคุณภาพการศึกษา	๒.๐๕	๐.๕๖	น้อย	๑
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตาม มาตรฐานที่กำหนด	๑.๙๙	๐.๕๙	น้อย	๙
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๒.๐๐	๐.๕๗	น้อย	๓
๘.	ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๑.๙๙	๐.๖๐	น้อย	๖
รวม		๑.๙๙	๐.๕๗	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒ มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๑.๙๙$) และรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบบททวน

คุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=๒.๐๕$) รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X}=๒.๐๑$) และด้านที่มีปัญหาต่ำสุด คือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ($\bar{X}=๑.๙๙$)

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

ข้อที่	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปรผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากรและชุมชน	๒.๐๔	๐.๗๖	น้อย	๒
๒.	ไม่ให้ ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วม ใน การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา	๒.๐๐	๐.๖๖	น้อย	๓
๓.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	๒.๐๔	๐.๖๔	น้อย	๑
๔.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐาน	๑.๙๖	๐.๗๒	น้อย	๔
๕.	กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	๑.๙๗	๐.๗๐	น้อย	๕
รวม		๑.๙๙	๐.๖๙	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการกำหนด มาตรฐานการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๑.๙๙$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหา สูงสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของ ชุมชน ($\bar{X}=๒.๐๔$) รองลงมาคือ ไม่มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู

บุคลากรและอุปกรณ์ ($\bar{X}=๒.๐๔$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}=๑.๘๗$)

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ข้อที่	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน	๑.๗๕	๐.๗๖	น้อย	๔
๒.	ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	๑.๗๑	๐.๗๙	น้อย	๕
๓.	ไม่มีการตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผนติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	๒.๐๐	๐.๗๕	น้อย	๓
๔.	ไม่สร้างฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษา เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและทันต่อการใช้งาน	๒.๑๓	๐.๖๙	น้อย	๑
๕.	ไม่นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผน และพัฒนาในสถานศึกษา	๒.๑๙	๐.๖๗	น้อย	๒
รวม		๑.๙๔	๐.๗๑	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๑.๙๔$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่สร้างฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษาเป็นระบบครอบคลุมทุกงานและทันต่อการใช้งาน ($\bar{X}=๒.๑๓$) รองลงมาคือ ไม่นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนาใน

ในสถานศึกษา ($\bar{X}=๒.๑๒$) และข้อที่มีปัญหาด้ำสุดคือ ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=๑.๘๑$)

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูม ศึกษาайโซธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ การศึกษา

ข้อที่	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความ จำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน	๒.๑๒	๐.๖๙	น้อย	๑
๒.	ไม่มีการกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลัก การพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม	๑.๙๕	๐.๗๖	น้อย	๔
๓.	ไม่มีการกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลัก วิชาหรือการวิจัยที่ครอบคลุมการพัฒนาด้าน หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและ การประเมินผล	๒.๐๖	๐.๖๖	น้อย	๒
๔.	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุก คนทราบทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงาน	๑.๙๒	๐.๘๐	น้อย	๕
๕.	ไม่ให้ครู บุคลากรและบุตรหลานมีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา	๑.๙๙	๐.๗๙	น้อย	๓
รวม		๒.๐๐	๐.๗๒	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๔ พนว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปะตูม ศึกษาайโซธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๒.๐๐$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ($\bar{X}=๒.๑๒$) รองลงมาคือ ไม่มีการกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลัก

วิชาหรือการวิจัยที่ครอบคลุมการการพัฒนาด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=๒.๐๖$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุกคนทราบทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงาน ($\bar{X}=๑.๙๗$)

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สงกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

ข้อที่	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนา สถานศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน	๒.๐๖	๐.๗๐	น้อย	๒
๒.	ไม่มีการนำแผนมาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา	๑.๙๓	๐.๗๑	น้อย	๕
๓.	ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ ไม่ทันเวลา และไม่บรรลุวัตถุประสงค์	๒.๐๙	๐.๗๖	น้อย	๑
๔.	ไม่ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง	๒.๐๑	๐.๗๕	น้อย	๓
๕.	ไม่เคยรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา	๑.๙๙	๐.๗๘	น้อย	๔
รวม		๒.๐๑	๐.๗๕	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบร่วมกัน ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สงกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๒.๐๑$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ไม่ทันเวลาและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=๒.๐๙$) รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน ($\bar{X}=๒.๐๖$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการนำแผนมาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา ($\bar{X}=๑.๙๓$)

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษาай索ธร เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการตรวจสอบและการทบทวน คุณภาพการศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปี การศึกษา	๒.๐๖	๐.๖๑	น้อย	๒
๒.	ไม่มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา	๒.๑๐	๐.๗๐	น้อย	๑
๓.	ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๒.๐๒	๐.๗๐	น้อย	๔
๔.	ไม่มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๒.๐๕	๐.๖๙	น้อย	๓
๕.	ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาครุ บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๒.๐๓	๐.๗๐	น้อย	๕
รวม		๑.๙๘	๐.๖๙	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษาайโซธร เขต ๒ การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๒.๐๕$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๒.๑๐$) รองลงมาคือไม่มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๒.๐๖$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X}=๒.๐๒$)

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาЙสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อที่	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น	๑.๗๙	๐.๗๙	น้อย	๕
๒.	ไม่มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคน	๑.๙๐	๐.๗๙	น้อย	๓
๓.	ไม่มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน	๑.๙๙	๐.๖๙	น้อย	๒
๔.	ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน	๒.๐๗	๐.๖๙	น้อย	๑
๕.	ไม่มีการสร้างความตระหนักรถ้วน บุคลากร และนักเรียนให้ความสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา	๑.๙๙	๐.๘๓	น้อย	๕
รวม		๑.๙๙	๐.๘๓	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาЙสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๑.๙๙$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน ($\bar{X}=๒.๐๗$) รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน ($\bar{X}=๑.๙๙$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น ($\bar{X}=๑.๗๙$)

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี

ข้อที่	ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี				
	ของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา	๑.๙๙	๐.๗๒	น้อย	๕
๒.	ไม่มีการเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษา				
	ประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๒.๐๓	๐.๖๙	น้อย	๒
๓.	ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงาน				
	คุณภาพการศึกษาประจำปี	๑.๙๕	๐.๗๐	น้อย	๔
๔.	ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีไม่ครบถ้วน				
	ทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒.๑๓	๐.๖๙	น้อย	๑
	ไม่มีการนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษา				
๕.	ไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป				
		๒.๐๑	๐.๖๗	น้อย	๓
รวม		๒.๐๐	๐.๖๙	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ปัญหางานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี มีปัญหานิเวศน์อย่างรวม ($\bar{X}=๒.๐๐$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีไม่ครบถ้วน ทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X}=๒.๑๓$) รองลงมาคือ ไม่มีการเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=๒.๐๓$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา ($\bar{X}=๑.๙๙$)

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประมาณศึกษารายสอง เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่	ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง	ระดับปัญหา			
		X	S.D.	แปลผล	อันดับที่
๑.	ไม่มีการสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร	๑.๙๖	๐.๗๗	น้อย	๔
๒.	ไม่มีการกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ	๒.๐๗	๐.๗๑	น้อย	๑
๓.	ไม่มีการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	๑.๙๖	๐.๗๑	น้อย	๒
๔.	ไม่มีการคงไว้และการพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดี และเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย	๑.๙๖	๐.๖๙	น้อย	๓
๕.	ไม่มีการคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา	๑.๙๔	๐.๗๒	น้อย	๕
รวม		๑.๙๗	๐.๗๒	น้อย	

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมาณศึกษารายสอง เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{X}=๑.๙๗$) และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ไม่มีการกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ ($\bar{X}=๒.๐๗$) รองลงมาคือ ไม่มีการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=๑.๙๖$) และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา ($\bar{X}=๑.๙๔$)

๔.๓.๔ การเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ ผลการเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ

ตารางที่ ๔.๙๐ แสดงการเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๒ จำแนกตาม สถานภาพ รวมและ รายด้าน

ที่	สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้บริหารฯ		ครูผู้สอน		t	p - value
		X	S.D.	X	S.D.		
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา	๕.๒๗	๐.๔๒	๓.๘๐	๐.๕๙	๙.๐๙*	.๐๐๐
	ของสถานศึกษา						
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	๕.๒๐	๐.๔๔	๓.๗๖	๐.๖๔	๙.๖๖*	.๐๐๐
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	๕.๑๙	๐.๓๙	๓.๗๔	๐.๖๙	๙.๑๙*	.๐๐๐
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนา	๕.๐๙	๐.๔๖	๓.๖๓	๐.๗๑	๙.๕๓*	.๐๐๐
	การจัดการศึกษา						
๕.	ด้านการตรวจสอบบททวนคุณภาพการศึกษา	๕.๐๐	๐.๔๔	๓.๖๐	๐.๗๙	๙.๕๓*	.๐๐๐
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา	๕.๐๗	๐.๔๒	๓.๗๒	๐.๖๕	๙.๑๕*	.๐๐๐
	ตามมาตรฐานที่กำหนด						
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษา	๕.๒๒	๐.๔๗	๓.๘๑	๐.๖๔	๙.๖๗*	.๐๐๐
	ประจำปี						
๘.	ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๕.๑๒	๐.๔๗	๓.๗๑	๐.๗๐	๙.๔๗*	.๐๐๐
	รวม	๕.๑๔	๐.๔๙	๓.๗๒	๐.๗๔	๙.๖๐*	.๐๐๐

* มีนัยสำคัญที่ระดับ.๐๕

จากตารางที่ ๕.๒๐ พนว่า การเบรียบเทียบสภาพประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนก ตามสถานภาพ มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งรวมและราย ด้าน โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่ามีการปฏิบัติมากกว่าครูผู้สอน

๔.๓.๕ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ

ตารางที่๔.๒๑ แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ รวมและรายด้าน

ที่	ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ผู้บริหารฯ		ครูผู้สอน		t	p - value
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา						
	ของสถานศึกษา	๑.๗๖	๐.๔๓	๒.๐๗	๐.๕๔	-๖.๘๗*	.๐๐๐
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	๑.๙๔	๐.๔๗	๑.๙๗	๐.๕๖	-๑.๕๕*	.๐๑๑
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	๑.๙๙	๐.๔๔	๒.๑๐	๐.๖๑	-๖.๒๖*	.๐๐๐
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	๑.๙๙	๐.๔๖	๒.๑๒	๐.๖๒	-๖.๖๐*	.๐๐๐
๕.	ด้านการตรวจสอบบททวนคุณภาพการศึกษา	๑.๙๙	๐.๔๕	๒.๐๙	๐.๕๗	-๑.๙๑	.๐๕๖
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด	๑.๙๗	๐.๔๑	๑.๙๖	๐.๖๑	-๔.๐๙*	.๐๐๐
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๑.๙๙	๐.๔๙	๒.๐๕	๐.๕๙	-๓.๑๓*	.๐๐๒
๘.	ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๑.๙๔	๐.๔๑	๒.๐๓	๐.๖๓	-๓.๙๕*	.๐๐๑
รวม		๔.๑๔	๑.๙๒	๐.๕๙	๒.๐๕	๐.๕๙	-๕.๒๖*

* มีนัยสำคัญที่ระดับ.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบร่วมกันว่า การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

จำแนกตามสถานภาพ รวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการปัญหาน้อยกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณารายด้าน พบร่วม ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕ คือ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๓.๖ การเปรียบเทียบสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ปรากฏดังตารางที่ ๔.๒๒ – ๔.๒๓

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุดรธานี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษารวมและรายด้าน

ที่	สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ขนาดของสถานศึกษา					
		เล็ก		กลาง		ใหญ่	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	๓.๘๑	๐.๕๗	๓.๙๔	๐.๕๖	๔.๒๐	๐.๕๒
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	๓.๗๗	๐.๕๖	๓.๙๗	๐.๖๗	๔.๐๗	๐.๕๕
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	๓.๖๗	๐.๖๙	๓.๙๒	๐.๖๗	๔.๑๙	๐.๕๒
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	๓.๕๖	๐.๖๓	๓.๗๓	๐.๗๑	๔.๐๔	๐.๖๓
๕.	ด้านการตรวจสอบบททวนคุณภาพการศึกษา	๓.๕๗	๐.๖๖	๓.๕๗	๐.๖๔	๔.๐๙	๐.๖๒
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด	๓.๗๒	๐.๕๓	๓.๗๕	๐.๗๐	๔.๐๖	๐.๔๖
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๓.๗๙	๐.๖๐	๓.๙๙	๐.๖๙	๔.๑๗	๐.๔๖
๘.	ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	๓.๗๗	๐.๖๐	๓.๗๐	๐.๗๔	๔.๑๑	๐.๕๐
รวม		๓.๗๑	๐.๕๗	๓.๗๗	๐.๖๗	๔.๑๒	๐.๔๔

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบร่วมกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

บุคลากรในสถานศึกษาน่าดึงให้เห็นว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X} = ๓.๗๑$) และรายด้านโดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = ๓.๘๑$) รองลงมาคือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ($\bar{X} = ๓.๗๙$) และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = ๓.๕๖$)

บุคลากรในสถานศึกษาน่าดึงให้เห็นว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X} = ๓.๗๗$) และรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ($\bar{X} = ๓.๘๘$) รองลงมาคือ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ($\bar{X} = ๓.๘๗$) และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการตรวจสอบทวนคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = ๓.๕๙$)

บุคลากรในสถานศึกษาน่าดึงให้เห็นว่า มีการปฏิบัติในระดับมากทั้งรวม ($\bar{X} = ๔.๑๒$) และรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = ๔.๒๐$) รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = ๔.๑๙$) และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = ๔.๐๔$)

ตารางที่ ๕.๙๓ แสดงการเปรียบเทียบสภាពการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา^๔
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒
จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาร่วมและรายด้าน

สภាពการประกันคุณภาพการ ศึกษาภายในสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	p - value
๑. ด้านการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๓.๖๘	๒	๖.๘๔		
	รวม	๑๖๔.๖๐	๔๙๗			
๒. ด้านการจัดระบบวิชาการและ สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๖.๘๓	๒	๓.๔๑		
	รวม	๑๙๗.๕๑	๔๙๗			
๓. ด้านการจัดทำแผนพัฒนา สถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพ การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๙.๖๒	๒	๙.๘๑		
	รวม	๒๐๔.๘๐	๔๙๗			
๔. ด้านการดำเนินงานตามแผน พัฒนาการจัดการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๖.๙๐	๒	๘.๔๕		
	รวม	๒๒๙.๕๗	๔๙๗			
๕. ด้านการตรวจสอบบททวน คุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๒๔.๒๑	๒	๑๒.๑๐		
	รวม	๒๕๔.๖๙	๔๙๗			
๖. ด้านการประเมินคุณภาพการ ศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๐.๔๓	๒	๕.๒๑		
	รวม	๑๙๒.๕๖	๔๙๗			
๗. ด้านการรายงานคุณภาพการ ศึกษาประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๑.๓๗	๒	๕.๖๘		
	รวม	๑๙๐.๙๐	๔๙๗			

ตารางที่ ๔.๒๓ (ต่อ)

ส่วนการประกับคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P - value
๙. ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการ ศึกษาอย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๔.๖๖	๒	๗.๓๓		
	รวม	๒๐๔.๘๗	๕๙๕	๐.๓๔	๑๗.๓๗*	๐๐๐
	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๑๓.๘๑	๒	๖.๙๑		
รวม	ภายในกลุ่ม	๑๔๔.๙๖	๕๙๕	๐.๒๙	๒๓.๑๑*	๐๐๐
	รวม	๑๕๘.๗๘	๕๙๗			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า การเปรียบเทียบส่วนการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา มีการปฏิบัติตามต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งรวมและรายด้าน

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffe')ปรากฏ
ดังตารางที่ ๔.๒๔ - ๔.๓๐

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกับคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวม

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๗๑	๓.๗๗	๓.๗๗	๔.๑๙
ขนาดเล็ก		๓.๗๑	-	๐.๐๖	๐.๔๑*
ขนาดกลาง		๓.๗๗	-	-	๐.๓๕*
ขนาดใหญ่		๔.๑๙	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบร่วมกัน สถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ไม่มีความต่างกันมาก
ในส่วนของการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา รวม ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษา
ขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๙๑	๓.๙๔	๔.๖๐
ขนาดเล็ก		๓.๙๑	-	๐.๓๙*
ขนาดกลาง		๓.๙๔	-	๐.๓๖*
ขนาดใหญ่		๔.๖๐	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบร้า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับ สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษา ขนาดกลางมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๖ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๗๗	๓.๘๗	๔.๐๗
ขนาดเล็ก		-	๐.๑๐*	๐.๓๐*
ขนาดกลาง		-	-	๐.๒๐*
ขนาดใหญ่		-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๖พบว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการและสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลางมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๖๗	๓.๘๙	๔.๑๙
ขนาดเล็ก		๓.๖๗	-	๐.๑๕*
ขนาดกลาง		๓.๘๙	-	๐.๓๖*
ขนาดใหญ่		๔.๑๙	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ระหว่าง สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีการปฏิบัติตามต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัด เชต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๕๖	๓.๗๓	๔.๐๔
ขนาดเล็ก	๓.๕๖	-	๐.๑๗*	๐.๔๙*
ขนาดกลาง	๓.๗๓	-	-	๐.๓๑*
ขนาดใหญ่	๔.๐๔	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๙พบว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด เชต ๒ จำแนกตามขนาดของ สถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับ สถานศึกษานำดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษานำดใหญ่ สถานศึกษานำด เล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๕๗	๓.๕๘	๓.๕๙	๔.๐๙
ขนาดเล็ก		๓.๕๗	-	๐.๐๒	๐.๕๑*
ขนาดกลาง		๓.๕๘	-	-	๐.๔๙*
ขนาดใหญ่		๔.๐๙	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาธนบุรี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับ สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษา ขนาดกลางไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการปะกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๗๙	๓.๗๕	๓.๐๖
ขนาดเล็ก		๓.๗๙	-	๐.๐๓
ขนาดกลาง		๓.๗๕	-	๐.๓๑*
ขนาดใหญ่		๓.๐๖	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๐พบว่า สภาพการปะกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลางไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๗๙	๓.๘๘	๔.๑๗
ขนาดเล็ก		-	๐.๐๙	๐.๓๙*
ขนาดกลาง		-	-	๐.๖๙*
ขนาดใหญ่		-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๑พบว่า สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลางไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิริราษฎร์ เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๓.๗๗	๓.๗๐	๔.๑๑
ขนาดเล็ก	๓.๗๗	-	๐.๐๗	๐.๓๕*
ขนาดกลาง	๓.๗๐	-	-	๐.๔๑*
ขนาดใหญ่	๔.๑๑	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิริราษฎร์ เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลางไม่แตกต่างกัน

๔.๓.๗ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา ปรากฏดังตารางที่ ๔.๓๓ – ๔.๓๔

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการประกันคุณภาพการ
ศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม
ศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาร่วมและรายด้าน

ที่	ปัญหาการประกันคุณภาพการ ศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ขนาดของสถานศึกษา					
		ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑.	ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	๒.๐๓	๐.๕๔	๒.๐๐	๐.๔๔	๑.๘๗	๐.๖๔
๒.	ด้านการจัดระบบบริหารและสาร สนเทศ	๒.๐๔	๐.๕๕	๑.๙๔	๐.๔๙	๑.๙๗	๐.๖๖
๓.	ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถาน ศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	๒.๑๔	๐.๕๙	๑.๙๓	๐.๕๑	๑.๙๗	๐.๖๕
๔.	ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนา การจัดการศึกษา	๒.๑๔	๐.๖๐	๑.๙๖	๐.๕๑	๑.๙๗	๐.๖๘
๕.	ด้านการตรวจสอบบทวนคุณภาพ การศึกษา	๒.๑๙	๐.๕๓	๑.๙๗	๐.๕๖	๒.๐๓	๐.๖๖
๖.	ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานที่กำหนด	๒.๐๔	๐.๕๙	๑.๗๕	๐.๔๔	๑.๗๕	๐.๗๓
๗.	ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษา ประจำปี	๒.๒๒	๐.๕๗	๑.๙๖	๐.๔๓	๑.๙๖	๐.๖๔
๘.	ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง	๒.๐๗	๐.๖๔	๑.๙๑	๐.๔๗	๑.๙๔	๐.๗๐
รวม		๒.๑๑	๐.๕๗	๑.๙๐	๐.๔๖	๑.๙๖	๐.๖

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

บุคลากรในสถานศึกษาขนาดเล็กเห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{x} = ๒.๙๑$) และรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ($\bar{x} = ๒.๒๒$) รองลงมาคือ ด้านการตรวจสอบบทวนคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = ๒.๑๙$) และด้านที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{x} = ๒.๐๓$)

บุคลากรในสถานศึกษาขนาดกลางเห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{x} = ๑.๙๐$) และรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{x} = ๒.๐๐$) รองลงมาคือ ด้านการตรวจสอบบทวนคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = ๑.๙๗$) และด้านที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ($\bar{x} = ๑.๗๕$)

บุคลากรในสถานศึกษาขนาดใหญ่เห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อยทั้งรวม ($\bar{x} = ๑.๙๖$) และรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบบทวนคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = ๒.๐๓$) รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ($\bar{x} = ๑.๙๗$) และด้านที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{x} = ๑.๙๘$)

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา石榴ฯ เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวมและรายด้าน

สภาพการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p - value
๑. ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๓	๒	๐.๗๖		
	ภายในกลุ่ม	๑๓๕.๕๙	๔๘๕	๐.๒๗	๒.๗๔	.๐๖๕
	รวม	๑๓๗.๑๐	๔๙๗			
๒. ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	๓.๓๖	๒	๑.๖๘		
	ภายในกลุ่ม	๑๔๑.๑๖	๔๘๕	๐.๓๙	๕.๗๗*	.๐๐๓
	รวม	๑๔๔.๕๒	๔๙๗			
๓. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๓.๗๒	๒	๑.๙๖		
	ภายในกลุ่ม	๑๖๒.๔๙	๔๘๕	๐.๓๓	๕.๕๕*	.๐๐๔
	รวม	๑๖๖.๒๐	๔๙๗			
๔. ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๓.๑๙	๒	๑.๕๙		
	ภายในกลุ่ม	๑๗๓.๑๑	๔๘๕	๐.๓๕	๔.๔๗*	.๐๑๒
	รวม	๑๗๖.๓๐	๔๙๗			
๕. ด้านการตรวจสอบบทบาทคุณภาพการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๓.๙๖	๒	๑.๙๙		
	ภายในกลุ่ม	๑๔๕.๕๙	๔๘๕	๐.๓๐	๖.๖๐*	.๐๐๑
	รวม	๑๔๙.๕๕	๔๙๗			
๖. ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด	ระหว่างกลุ่ม	๗.๕๙	๒	๓.๗๙		
	ภายในกลุ่ม	๑๖๓.๐๔	๔๘๕	๐.๓๓	๑.๑๗*	.๐๐๐
	รวม	๑๗๐.๖๓	๔๙๗			
๗. ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	ระหว่างกลุ่ม	๑๑.๐๐	๒	๕.๕๐		
	ภายในกลุ่ม	๑๔๗.๘๓	๔๘๕	๐.๓๐	๑๙.๐๕*	.๐๐๐
	รวม	๑๕๘.๘๓	๔๙๗			

ตารางที่ ๔.๓๔ (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
๙. ด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	๒.๓๖	๒	๑.๑๘		
	ภายในกลุ่ม	๑๗๗.๕๖	๔๙๕	๐.๓๖	๓.๒๓*	๐๔๐
	รวม	๑๗๙.๘๓	๔๙๗			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๓.๕๙	๒	๑.๗๙		
	ภายในกลุ่ม	๑๗๓.๐๔	๔๙๕	๐.๔๓	๗.๖๗*	๐๐๑
	รวม	๑๗๖.๖๓	๔๙๗			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๔ พบร่วมกับ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา รวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๒ ด้านคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาส่วนและด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffé) ปรากฏ
ดังตารางที่ ๔.๓๕ – ๔.๔๒

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาไส痧 เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวม

ขนาดของสถานศึกษา	\bar{X}	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๑๑	๑.๙๐	๑.๙๖
ขนาดเล็ก	๒.๑๑	-	๐.๒๐*	๐.๑๔*
ขนาดกลาง	๑.๙๐	-	-	๐.๐๕
ขนาดใหญ่	๑.๙๖	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕.

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบร้า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาไส痧 เขต ๒ จำแนกตามขนาด
ของสถานศึกษา รวม ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีปัญหา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษา
ขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดกลางกับ
สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๐๔	๑.๙๔	๑.๙๗
ขนาดเล็ก	๒.๐๔	-	๐.๑๙*	๐.๐๗
ขนาดกลาง	๑.๙๔	-	-	๐.๑๙*
ขนาดใหญ่	๑.๙๗	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ,

จากตารางที่ ๔.๓๖ พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับ สถานศึกษาขนาดกลาง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ สถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหามิได้แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๑๔	๑.๙๓	๑.๙๗
ขนาดเล็ก	๒.๑๔	-	๐.๒๐*	๐.๑๗*
ขนาดกลาง	๑.๙๓	-	-	๐.๐๓
ขนาดใหญ่	๑.๙๗	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๗ พนวณ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใต้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๑๔	๑.๙๖	๑.๙๗
ขนาดเล็ก		๒.๑๔	-	๐.๑๙*
ขนาดกลาง		๑.๙๖	-	๐.๐๑
ขนาดใหญ่		๑.๙๖	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็ก กับสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหามิได้แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอิสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๑๙	๑.๙๗	๒.๐๓
ขนาดเล็ก	๒.๑๙	-	๐.๙๑*	๐.๑๕*
ขนาดกลาง	๑.๙๗	-	-	๐.๐๖
ขนาดใหญ่	๒.๐๓	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ,

จากตารางที่ ๔.๓๙ พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอิสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๖ ส่วนสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิริราษฎร์ เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

ขนาดของสถานศึกษา X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	๒.๐๔	๑.๗๕	๑.๙๕
ขนาดเล็ก	๒.๐๔	-	๐.๒๙*
ขนาดกลาง	๑.๗๕	-	๐.๑๗*
ขนาดใหญ่	๑.๙๕	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๐ พนวจว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิริราษฎร์ เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสอกร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๒๒	๑.๙๖	๑.๙๖
ขนาดเล็ก	๒.๒๒	-	๐.๓๕*	๐.๒๕*
ขนาดกลาง	๑.๙๖	-	-	๐.๑๐
ขนาดใหญ่	๑.๙๖	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๑พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสอกร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สรุววสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๔๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ขนาดของสถานศึกษา	X	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
		๒.๐๗	๑.๙๑	๑.๙๕
ขนาดเล็ก		๒.๐๗	-	๐.๑๖*
ขนาดกลาง		๑.๙๑	-	๐.๐๓
ขนาดใหญ่		๑.๙๕	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๒พบว่า ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็ก กับสถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ สรุวสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีปัญหามิแตกต่างกัน

๔.๓.๙ การวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ดังตารางที่ ๔.๓ – ๔.๙

ตารางที่ ๔.๓ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครูบุคลากรและชุมชน	๑๓
๒.	สถานศึกษาควรให้ครูบุคลากรและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา	๓๙
๓.	สถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาจะดับสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๑
๔.	สถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาจะดับสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา	๑๖
๕.	สถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาจะดับสถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	๑๑
รวม		๑๓๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบร่วม แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๑ ลำดับแรกคือ สถานศึกษาควรพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครูบุคลากรและชุมชนสถานศึกษาควรให้ครูบุคลากรและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาจะดับสถานศึกษาและสถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาจะดับสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ ๔.๔๔ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ	๓๒
๒.	สถานศึกษาควรตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	๒๙
๓.	สถานศึกษาควรจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน	๒๕
๔.	สถานศึกษาควรจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะทogeneต่อการใช้งาน	๑๔
๕.	สถานศึกษาควรนำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนาในสถานศึกษา	๖
รวม		๑๐๖

จากตารางที่ ๔.๔๔ พบว่า แนวทางการในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ ลำดับแรก คือ สถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบสถานศึกษาควรตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และ สถานศึกษาควรจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน

ตารางที่ ๔.๔๕ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม	๓๒
๒.	สถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมสถานศึกษาควรกำหนดบทบาท	๒๙
๓.	ให้ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสถานศึกษาควรกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือการวิจัยที่	๒๓
๔.	ครอบคลุมการพัฒนาด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอย่างชัดเจน	๑๙
๕.	สถานศึกษาควรไว้ใจและเชื่อในความสามารถของเด็กและเยาวชนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน	๑๑
รวม		๑๑๔

จากตารางที่ ๔.๔๕ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ ลำดับแรกคือ สถานศึกษาควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้สถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสมสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม และสถานศึกษาควรกำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา

ตารางที่ ๔.๔๖ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

ที่	แนวทางในการพัฒนาต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรแผนพัฒนาสถานศึกษามาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา	๓๗
๒.	สถานศึกษาควรดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง	๒๖
๓.	สถานศึกษาควรดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมให้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์	๑๙
๔.	สถานศึกษาควรรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา	๑๔
๕.	สถานศึกษาควรประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน	๙
รวม		๑๐๒

จากตารางที่ ๔.๔๖ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษาโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ ลำดับแรกคือ สถานศึกษาควรแผนพัฒนาสถานศึกษามาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา สถานศึกษาควรดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง และ สถานศึกษาควรดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมให้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์

ตารางที่ ๔.๔๗ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรวิเคราะห์การพัฒนาครู บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๕๖
๒.	สถานศึกษาควรวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา	๓๔
๓.	สถานศึกษาควรวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๒๓
๔.	สถานศึกษาควรวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๑๔
๕.	สถานศึกษาควรวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๗
รวม		๑๒๔

จากตารางที่ ๔.๔๗ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ ลำดับแรกคือ สถานศึกษาควรวิเคราะห์การพัฒนาครู บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา สถานศึกษาควรวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา และ สถานศึกษาควรวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ตารางที่ ๕.๔๙ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น	๔๗
๒.	สถานศึกษาควรประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคน	๓๔
๓.	สถานศึกษาควรประเมินคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน	๒๖
๔.	สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน	๑๔
๕.	สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักรักภูมิปัญญา บุคลากรและนักเรียนให้ความสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา	๖
รวม		๑๒๓

จากตารางที่ ๕.๔๙ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ ลำดับแรก คือ สถานศึกษาควรประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้นสถานศึกษาควรประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคนและสถานศึกษาควรประเมินคุณภาพการศึกษาภายในในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน

ตารางที่ ๔.๔๙ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๓๘
๒.	สถานศึกษาควรจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา เมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา	๒๗
๓.	สถานศึกษาควรนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป	๒๕
๔.	สถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๑๖
๕.	สถานศึกษาควรทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครอบคลุมทุกด้านตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๕
รวม		๑๑๐

จากตารางที่ ๔.๔๙ พบว่า แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ๓ ลำดับแรก คือ สถานศึกษาควรเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสถานศึกษาควรจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษามื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษาและสถานศึกษาควรนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป

ตารางที่ ๔.๕๐ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ที่	แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา	ความถี่
๑.	สถานศึกษาควรสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร	๓๗'
๒.	สถานศึกษาควรพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย	๓๔
๓.	สถานศึกษาควรคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา	๒๖
๔.	สถานศึกษาควรเน้นย้ำหรือกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ	๑๔
๕.	สถานศึกษาควรพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	๔
รวม		๑๑๗

จากตารางที่ ๔.๕๐ พนวจ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิชรา เขต ๒ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ๓ ลำดับแรกคือ สถานศึกษาควรสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากรและสถานศึกษาควรพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย สถานศึกษาควรคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอยุธยา เขต ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่อสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอยุธยา เขต ๒

ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอยุธยา เขต ๒ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอยุธยา เขต ๒ มีการปฏิบัติในระดับมากทั้ง โดยรวมและรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษา ประจำปี รองลงมาคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และต่ำสุดคือ การตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา (จากตารางที่ ๔.๒) และเมื่อพิจารณารายด้านสรุปได้ดังนี้

๕.๑.๑.๑ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อการปฏิบัติสูงสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับ สถานศึกษาที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมาคือ กำหนดมาตรฐาน การศึกษาระดับสถานศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และข้อที่มี การปฏิบัติต่ำสุดคือ กำหนดให้ครู บุคลากร และชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน การศึกษาระดับสถานศึกษา(จากตารางที่ ๔.๓)

๕.๑.๑.๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติใน ระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ จัดระบบบริหารภายใน สถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน รองลงมาคือ วางแผน

แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบและข้อที่มีการปฏิบัติต่อสุดคือจัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะทារต่อการใช้งาน (จากตารางที่ ๔.๓)

๕.๑.๓ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม รองลงมาคือ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม และข้อที่มีการปฏิบัติต่อสุดคือ วิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน (จากตารางที่ ๔.๔)

๕.๑.๔ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติอยู่สูงสุดคือ รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา รองลงมาคือ ดำเนินงานทุกโครงการกิจกรรมได้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์ และข้อที่มีการปฏิบัติต่อสุดคือ มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน (จากตารางที่ ๔.๕)

๕.๑.๕ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา รองลงมาคือ มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา และข้อที่มีการปฏิบัติต่อสุดคือ มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา (จากตารางที่ ๔.๖)

๕.๑.๖ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ๔ ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง ๑ ข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น รองลงมาคือ ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคน และข้อที่มีการปฏิบัติต่อสุดคือ เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน (จากตารางที่ ๔.๗)

๕.๑.๗ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา รองลงมาคือ ทำรายงานคุณภาพ

การศึกษาประจำปีครบถ้วนทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และข้อที่มีการปฏิบัติตามคือ เผยแพร่วร่ายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (จากตารางที่ ๔.๙)

๔.๑.๙ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ รองลงมาคือ คิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา และข้อที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ สร้างจิตสำนึกในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร (จากตารางที่ ๔.๑๐)

๔.๑.๑๐ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีปัญหาในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และต่ำสุด คือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด (จากตารางที่ ๔.๑๑) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

๔.๑.๒.๑ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน รองลงมาคือ ไม่มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากรและชุมชน และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา (จากตารางที่ ๔.๑๒)

๔.๑.๒.๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ มีปัญหาในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่สร้างฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษา เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและทันต่อการใช้งาน รองลงมาคือ ไม่นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนางานในสถานศึกษา และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (จากตารางที่ ๔.๑๓)

๔.๑.๒.๓ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน รองลงมาคือ ไม่มีการกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือการวิจัยที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงาน (จากตารางที่ ๔.๑๔)

๕.๑.๒.๔ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ไม่ทันเวลา และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อน และหลังการดำเนินงาน และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการนำแผนมาปฏิบัติจริง ในระบบงาน ปกติของสถานศึกษา (จากตารางที่ ๕.๑๕)

๕.๑.๒.๕ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์แผนพัฒนา การศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา รองลงมาคือ ไม่มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา (จากตารางที่ ๕.๑๖)

๕.๑.๒.๖ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ทั้งโดยรวม และ รายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการ ประเมิน รองลงมาคือ ไม่มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุก มาตรฐาน และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกขั้น (จากตารางที่ ๕.๑๗)

๕.๑.๒.๗ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี มีปัญหาในระดับน้อย ทั้งโดยรวม และรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีไม่ครบถ้วน ทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือ ไม่มีการเผยแพร่รายงานคุณภาพ การศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่จัดทำ รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา (จากตารางที่ ๕.๑๘)

๕.๑.๒.๘ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาในระดับน้อย ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุดคือ ไม่มีการทำหนدنโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ รองลงมาคือ ไม่มีการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่ง การเรียนรู้ และข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ไม่มีการคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสถานศึกษา (จากตารางที่ ๕.๑๙)

๕.๑.๓ การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม

และรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติมากกว่าครูผู้สอน(จากตารางที่ ๔.๒๐)

๔.๑.๔ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษามีการปัญหาน้อยกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕ คือ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (จากตารางที่ ๔.๒๑)

๔.๑.๕ การเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งโดยรวมและรายด้าน (จากตารางที่ ๔.๒๒)

๔.๑.๖ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีปัญหาไม่แตกต่างกัน และด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๒ ด้านคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาส่วนและด้านมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ (จากตารางที่ ๔.๓๔)

๔.๑.๗ แนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ สรุปได้ดังนี้

๔.๑.๗.๑ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาควรพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากรและชุมชน สถานศึกษาควรให้ครู บุคลากรและชุมชนให้มี ส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา และสถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (จากตารางที่ ๔๔)

๕.๑.๗.๒ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ สถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานป้องกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ สถานศึกษาควรตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และสถานศึกษาควรจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน (จากตารางที่ ๕.๔๔)

๕.๑.๗.๓ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม สถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม และสถานศึกษาควรกำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และอุปกรณ์ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา (จากตารางที่ ๕.๔๕)

๕.๑.๗.๔ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา สถานศึกษาควรแผนพัฒนาสถานศึกษามาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา สถานศึกษาควรดูแลกำกับ ติดตาม และนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาควรดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมให้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์ (จากตารางที่ ๕.๔๖)

๕.๑.๗.๕ ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรวิเคราะห์การพัฒนาครู บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา สถานศึกษาควรวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา และสถานศึกษาควรวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา (จากตารางที่ ๕.๔๗)

๕.๑.๗.๖ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น สถานศึกษาควรประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคน และสถานศึกษาควรประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน (จากตารางที่ ๕.๔๘)

๕.๑.๗.๗ ด้านการรายงานคุณภาพประจำปี สถานศึกษาควรเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาควรจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษามื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา และสถานศึกษาควรนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้งานแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป (จากตารางที่ ๕.๔๙)

๕.๑.๙ ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษาควรสร้างจิตสำนึกร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร สถานศึกษาควรพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย และสถานศึกษาควรคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา (จากตารางที่ ๕.๕๐)

๕.๒ อภิปรายผล

จากการวิจัย การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

๕.๒.๑ สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัด ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน ตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาทุกปี โดยเฉพาะเรื่องการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา ๔๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้อธิบายว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก (กรมวิชาการ ๒๕๔๕, หน้า ๓) ประกอบกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ให้สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอบรมและติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมอบหมายให้ศึกษานิเทศก์ติดตามและให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการประชุม อบรมซึ่งในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนด้านเอกสาร

วิชาการต่าง ๆ ให้สถานศึกษาอย่างทั่วถึง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๕๒, หน้า ๓ – ๑๒) และข้าราชการครูก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีความเข้าใจและเห็นประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา จึงทำให้การปฏิบัติงานมีทิศทางที่ชัดเจนเป็นขั้นตอน สามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในระดับหนึ่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพพร ไฟโพธิ (๒๕๕๑, หน้า ๙๔ – ๙๕) ซึ่งได้ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะแก้ไข ๑ ชี้นพบร่วมกับ สถาบันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิเคราะห์รายด้วย พบร่วม ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

๕.๒.๒ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการปฏิบัติในเรื่องของการวิเคราะห์การเรียน การสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษามากกว่าการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ให้สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอบรมและติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมอบหมายให้ศึกษานิเทศก์ติดตามและให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการรับรองตัวให้เข้ารับการประเมิน อบรมเชิงในเรื่องการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนด้านเอกสารวิชาการต่าง ๆ ให้สถานศึกษาอย่างทั่วถึง(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๕๒, หน้า ๓ – ๑๒) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย เรืองมงคล (๒๕๕๒, หน้า ๙๕) ได้ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต ๒ พบร่วม ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สถานศึกษามีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

๕.๒.๓ ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดยรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีปัญหาสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจ

เป็นเพรัวว่า มีการปฏิบัติในเรื่องของการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษามากกว่าการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษาการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ให้สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอบรมและติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมอบหมายให้ศึกษานิเทศก์ติดตาม และให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการประชุม อบรมชี้แจงในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนด้านเอกสารวิชาการต่าง ๆ ให้สถานศึกษาอย่างทั่วถึง(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๖๒, หน้า ๓ – ๑๒) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิกร ศรีสุพัฒน์ (๒๕๖๐, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต ๓ พนวจ ปัญหาการดำเนินการพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อยมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าด้านที่มีค่าสูงสุด ๓ อันดับแรกคือ การตรวจสอบทบทวนคุณภาพการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการจัดระบบบริหาร สร้างสรรค์

๕.๒.๔ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ด้านที่มีปัญหาต่ำสุด คือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มาตรฐานเป็นความมุ่งหวังที่จะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนจบในเนื้อนั้น ๆ มาตรฐานจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดที่ครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสิ่งเหล่านั้นในตัวผู้เรียน ครูผู้สอนจะมีความรู้และความเข้าใจในมาตรฐานของแต่ละกลุ่มสาระ ครูผู้สอนจึงได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการประชุม อบรมชี้แจงในการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด ไม่มีการประเมินผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนด้านเอกสารวิชาการต่าง ๆ ให้สถานศึกษาอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ ให้สถานศึกษาให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอบรมและติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมอบหมายให้ศึกษานิเทศก์ติดตามและให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษาในเรื่องของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตลอดจนบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการกระตุ้นให้เข้ารับการประชุม อบรมชี้แจงในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนด้านเอกสารวิชาการต่าง ๆ ให้สถานศึกษาอย่างทั่วถึง (สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, ๒๕๔๒, หน้า ๓ – ๑๙) และข้าราชการครูก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีความเข้าใจและเห็นประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษา จึงทำให้การปฏิบัติงานมีทิศทางที่ชัดเจนเป็นขั้นตอน สามารถทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในระดับหนึ่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย เรือนมงคล (๒๕๔๒, หน้า ๘๕) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต ๒ พบร่วม ด้านที่มีปัญหาการดำเนินงานน้อยที่สุด คือด้านการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด

๕.๒.๕ การเปรียบเทียบสภาพประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม และรายด้านมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการบริหารทุก ๆ ด้านที่ดำเนินการในสถานศึกษา และมองว่าการบริหารงานทุก ๆ ด้านภายในสถานศึกษาที่การปฏิบัติเป็นอย่างดี ในเรื่องของการประกันคุณภาพก็เช่นเดียวกันที่ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าการประกันคุณภาพเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ส่วนครุภัณฑ์สอนจะมองว่าการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษายังไม่ได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ กิจกรรมนานอย่างไม่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แต่จะรับดำเนินการในระยะเวลาที่จะมีการประเมินคุณภาพ จนต้องทิ้งงานอื่นเมื่อมาเตรียมหลักฐานต่าง ๆ ในช่วงก่อนที่จะมีการประเมิน จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุรัตน์ มาคำ (๒๕๔๐, หน้า ๘๐ – ๘๑) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้งเตรียมอนุบาล ๑ เมื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระหว่างผู้บริหารและครุภัณฑ์สอนพบว่าไม่แตกต่างกัน

๕.๒.๖ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามสถานภาพโดยรวม มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะมองว่าการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพทุกด้าน ไม่มีปัญหาแต่อย่างใดหรือมีน้อยเพียงเล็กน้อย ส่วนครุภัณฑ์สอนซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานซึ่งอาจจะเป็นงานที่ปฏิบัติงานมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็มีปัญหาที่ไม่เก็บข้อมูลทำเป็นหลักฐานอย่างเป็นระบบ และงานบางอย่างตนเองก็ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง แต่จะรับสร้างหลักฐานหรือร่องรอยในช่วงก่อนที่จะมีการประเมิน

จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนต่อปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กับงานวิจัยของ มนต์ทยา ทองพูล (๒๕๕๐, หน้า ๙๔ - ๙๗) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะเขียงเทรา เขต ๑ พ布ว่าปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามสถานภาพและตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนมีปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

๕.๒.๗ การเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันจะมีความพร้อมในด้านบุคลากร งบประมาณ และอาคารสถานที่แตกต่างกัน สถานศึกษาขนาดเล็กจะมีบุคลากรน้อย แต่ต้องปฏิบัติงานทุกอย่างเช่นเดียวกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดเล็กมีงบประมาณน้อย การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จึงทำได้ไม่เต็มที่ อาคารสถานที่ก็ไม่เพียงพอ ต่างจากสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีบุคลากรจำนวนมาก และมีประสบการณ์ในการทำงานมาก จึงดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อรับการประเมินคุณภาพได้อย่างเต็มที่ งบประมาณก็มีเพียงพอสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ วัสดุอุปกรณ์และสถานศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางมีจำนวนมาก จึงทำให้ในการดำเนินการเพื่อรับการประกันคุณภาพได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพะรณ กาญจน (๒๕๔๘, หน้า ๙๖ - ๙๗) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาภาครัฐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลับบูรีเขต ๑ เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระหว่างสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย พ布ว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณารายด้าน พ布ว่า ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี แตกต่างกันอยู่ในระดับต่ำ ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

๕.๒.๘ การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ จำแนกตามขนาด

สถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันจะมีความพร้อมในด้านบุคลากร งบประมาณ และอาคารสถานที่แตกต่างกัน สถานศึกษาขนาดเล็กจะมีบุคลากรน้อย แต่ต้องปฏิบัติงานทุกอย่างเข้มเดียวกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดเล็กมีงบประมาณน้อย การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จึงทำได้ไม่เต็มที่ อาคารสถานที่ก็ไม่เพียงพอ ต่างจากสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่มีบุคลากรจำนวนมาก และมีประสบการณ์ในการทำงานมาก จึงทำให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพได้อย่างเต็มที่ งบประมาณก็มีเพียงพอสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ วัสดุอุปกรณ์และสถานศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลางมีจำนวนมาก จึงทำให้ในการดำเนินการเพื่อรองรับการประกันคุณภาพได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาแตกต่างกัน

คุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงให้เห็นว่า บุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน คุณภาพครุ และความพึงพอใจของผู้ปกครอง ดังนั้นโรงเรียนจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ตลอดทั้งการสร้างขวัญกำลังใจ มอบหมายงานความรับผิดชอบตามความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ยกย่องชมเชย จัดสภาพแวดล้อมที่ดีในการปฏิบัติงาน สร้างเสริมการทำงานเป็นทีม ยอมรับการเปลี่ยนแปลงແلاءแนวคิดใหม่ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีภาวะผู้นำของผู้บริหาร และสิ่งสำคัญที่สุดคือ สร้างความตระหนักรู้ให้เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพภายใน และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ โดยดำเนินการให้เป็นภาระงานปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นไปตามหลักการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของ Burridge & Ribbins (๑๙๗๕, pp. ๑๙๕-๑๙๖) ที่กล่าวว่า 在การพัฒนาคุณภาพนั้น ควรมีการจัดสรุบทบทบาทและความรับผิดชอบให้อย่างชัดเจนและแจ้งให้ทุกคนทราบ ควรให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบ และความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่จะทำได้ และเป็นไปตามหลักการสำคัญของระบบบริหารคุณภาพ ทั้งองค์การ (Total Quality Management: TQM) (Sallis, ๑๙๗๓, pp. ๔๘-๔๙) คือ บุคลากรมีการยอมรับแนวคิด ปรัชญาใหม่ๆ มีการเปลี่ยนแปลง และยอมรับแนวคิดในการทำงานใหม่ๆ สร้างให้เกิดภาวะผู้นำ มีการฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน กำหนดให้มีโปรแกรมส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า และการพัฒนาตนเอง ตลอดคล้องกับ Harris & Jon

(๒๐๐๐, pp. ๓ –๓๙) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมการปรับปรุงสถานศึกษาของประเทศไทย อังกฤษและประเทศไทยแคนาดา ที่พบว่า การปรับปรุงคุณภาพให้ประสบผลสำเร็จนั้น การพัฒนาครู เป็นหัวใจของการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา โดยมีการพัฒนาด้านทักษะ ความรู้และความ เข้าใจใหม่ๆ มีภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบ และมีบทบาทต่อการปรับปรุงสถานศึกษาโดยการมี ส่วนร่วมของครูในทุกระดับ

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ มี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

๕.๓.๑.๑ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษา พ布ว่า การกำหนดให้ครู บุคลากร และชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับ สถานศึกษา เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตามสุด ดังนั้น สถานศึกษาควรกำหนดให้ครู บุคลากร และ ชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา

๕.๓.๑.๒ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ พบว่า การจัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะท้อน ต่อการใช้งานเป็นข้อที่มีการปฏิบัติตามสุด ดังนั้น สถานศึกษาควรจัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะท้อนต่อการใช้งาน

๕.๓.๑.๓ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่ มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการวางแผน เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตามสุด ดังนั้น สถานศึกษาควรวิเคราะห์สภาพ ปัญหา และความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน

๕.๓.๑.๔ จากการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาน ศึกษา พบว่า การประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงานข้อที่มี การปฏิบัติตามสุด ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อน และหลังการดำเนินงาน

๕.๓.๑.๕ จากการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านการตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพ การศึกษา พบว่า การวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้น

ปีการศึกษา เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตาม ดังนั้น สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา

๔.๓.๑.๖ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา พบร่วมกับการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตาม ดังนั้น สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน

๔.๓.๑.๗ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี พบร่วมกับ การเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตาม ดังนั้น สถานศึกษาควรเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔.๓.๑.๘ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พบร่วมกับ สร้างจิตสำนึกร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครุและบุคลากร เป็นข้อที่มีการปฏิบัติตาม ดังนั้น สถานศึกษาควรสร้างจิตสำนึกร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครุและบุคลากร

๔.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๔.๓.๒.๑ ควรศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ โดย จำแนกตามสถานภาพ เป็นครุผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้บริหารการศึกษา และผู้ประเมินภายนอก

๔.๓.๒.๒ ควรศึกษาสภาพและปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒ หลังจากที่ได้รับการประเมินจากภายนอก

๔.๓.๒.๓ ควรศึกษาเชิงคุณภาพ ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

บรรณานุกรม

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒, สำนักงาน. (๒๕๔๙). เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของเขตฯ. ยโสธร : ฝ่ายนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒.

- _____ (๒๕๔๙). เอกสารรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของเขตฯ (ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๒). ยโสธร : ฝ่ายนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒.
- _____ (๒๕๕๑). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑. ยโสธร : ฝ่ายนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒.

เข็มทอง ศิริแสงเลิศ. (๒๕๔๕). การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๔๙). แนวทางการประกันคุณภาพภายนอกในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.

- _____ (๒๕๕๐). แนวทางการนำมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทยจำกัด.
- _____ (๒๕๕๑). การสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทยจำกัด.
- _____ (๒๕๕๒). หลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๔๒). พระราชนูญดิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

- _____ (๒๕๔๓). พระราชนูญดิการศึกษาแห่งชาติ,
- _____ (๒๕๔๔). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ,
- _____ (๒๕๔๕). (ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๗).
- _____ (๒๕๔๖). การวิจัยและการพัฒนาระบบการประเมินภายในสถานศึกษา.

- _____ . (๒๕๔๖). เอกสารประกอบการศึกษาด้วยตนเอง หลักสูตรผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ
- _____ . (๒๕๔๗). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- _____ . (๒๕๔๘). แนวทางการนำมาตรฐานการศึกษาขึ้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทยจำกัด.
- _____ . (๒๕๔๙). หลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- โครงการ สายบัว. (๒๕๔๐). การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๔. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชีวाल หน่องนา. (๒๕๔๐). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสภาพปัจจุบันและการใช้ผลการประเมินภายนอก เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับการศึกษาขึ้นพื้นฐานในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐพล ชุมวรรษายี. (๒๕๔๖). บันไดสู่การประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บุ๊คพอยท์.
- ตวิล มาตรเลียม. (๒๕๔๔). การปฏิรูปการศึกษาโรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ. กรุงเทพฯ : เสมารถรวม.
- ทองใส จันทะรัตน์. (๒๕๔๑). การประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนกุдуวงศ์แก้วที่ได้รับการประเมินภายนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คงชัย สำติวงศ์. (๒๕๔๓). องค์การและกระบวนการ. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนพานิช.
- นสพ. (๒๕๔๑). มติชน. ฉบับที่ ๑๙ ประจำเดือนสิงหาคม.
- นิกร ศรีสุพัฒน์. (๒๕๔๐). สภาพและปัญหาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต ๓. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุญชุม ศรีสะօด. (๒๕๔๔). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : สุวิชาสาสน.

บุญช่วย ศรีไกษ. (๒๕๔๐). พฤติกรรมของคุณภาพภายในโรงเรียนในกิจกรรมทางการศึกษา. สถาบันราชภัฏเลย.

ปรีดา ภาณุรักษ์. (๒๕๔๘). การประกับคุณภาพภายในโรงเรียนในกิจกรรมทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเลย เขต ๑. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พรพรรณ กากูณ. (๒๕๔๘). ปัญหาการดำเนินงานพัฒนาระบบการประกับคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาภาครัฐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต ๑. ปริญนานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาดักผู้และสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔.
(๒๕๔๔). กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาสน.

พิรลิทช์ คำนวนคิลป์. (๒๕๔๖). "ศักยภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบลภาคตะวันออก - เอียงเนื้อ". วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ ๒๐.

พุนศักดิ์ พงษ์พิพัฒน์วนนา. (๒๕๔๐). ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการประกับคุณภาพภายในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ชลบุรี. ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาวดี ဓาราสุทธิ. (๒๕๔๒). หลักทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มนต์ทยา ทองพูล. (๒๕๔๐). การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกับคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑. ปริญนานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน. (๒๕๔๗). "มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา". ประชาคมประกันคุณภาพการศึกษา.

ฉบับพิเศษ (๑) : ม.ป.ท.

_____. (๒๕๔๑). มาตรฐานดั่งปั่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บิซิท จำกัด.

รุ่ง แก้วแดง. (๒๕๔๔). ประกันคุณภาพการศึกษาทุกคนทำได้ไม่ยาก. กรุงเทพมหานคร : ไทย พัฒนาพานิช.

รายงาน บุญเจียม. (๒๕๔๗). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบภายนอกเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิจัย การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รันธนา เมืองจันทร์. (๒๕๔๔). บทบาทและการวิเคราะห์บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา กับการ พัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาผู้บริหาร.

ดาวินทร์ สินสูงสุด. (๒๕๔๓). การประกันคุณภาพการศึกษา : ISO ๙๐๐๐ ธรรมนูญสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเพิ่มผลผลิตบัณฑิตธรรม.

วิชัย เรือนมงคล. (๒๕๔๒). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาด เล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุวชน เขต ๒. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสาน.

วิชาการ, กรม. (๒๕๔๕). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

วิรช วิรชนิภาวรรณ. (๒๕๔๖). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตาม รัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม.

วิโภน์ สารวัตนะ. (๒๕๔๖). การบริหารโรงเรียนแบบกระจายอำนาจ. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิ์.

วีระพล บดีรัฐ. (๒๕๔๓). PDCA วงจรสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประชาชน.

ศานิตย์ ศรีคุณ. (๒๕๔๑). การพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลและสารสนเทศในการประกัน คุณภาพภายใน เพื่อพร้อมการประเมินภายนอก ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบูรีรัมย์ เขต ๔. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริพร พรมนิล. (๒๕๔๐). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอ ป่าติ้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต ๒. การศึกษาอิสระปริญญาศึกษา ศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยบัณฑิต บริหารธุรกิจ.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (๒๕๔๑). คู่มือการปฏิบัติงานโรงเรียนเรื่องการประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศึกษา.
- _____. (๒๕๔๗). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. [ม.ป.ท.] : [ม.ป.พ.]
- _____. (๒๕๕๐). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สสบ ลักษณะ. (๒๕๔๑). “แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา”. วารสารข้าราชการครู. ๓ (๒๕) : กรกฎาคม.
- สมเดช สีแสง. (๒๕๔๖). คู่มือบริหารโรงเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ. ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกฎหมายและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สินธุราชญ์. (๒๕๔๒). การประกันคุณภาพของโรงเรียน. ปฏิรูปการศึกษา. ๑ (๑) : ๑๖ - ๒๙ : มกราคม.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (ม.ป.ป.) (๒๕๔๒). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มิตรภาพการพิมพ์และสติวิดิโอ.
- สมาน เพชรนาวา. (๒๕๔๙). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๕. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สวนสุนันทา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (๒๕๕๐). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สือและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- สามัญศึกษา, กรม. (๒๕๔๒). การประกันคุณภาพการศึกษากลุ่มสามัญศึกษา เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- ศุภាពร ไไฟโพธิ. (๒๕๕๑). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้วเขต ๑. ปริญญาดุษฎีบัตร สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนุรักษ์ มาคำ. (๒๕๕๐). สภาพการดำเนินงานและข้อเสนอแนะการดำเนินงานเพื่อประกันคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาละเชิงเทรา เขต ๑. ปริญญาดุษฎีบัตร สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อภิสิทธิ์ เกษชารีวะ. นโยบายด้านการศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.goknoorg
[๒๕๕๑. มีนาคม ๓๐]

จำรุจ จันทวนิช.(๒๕๔๒). การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษากลางท้อง
ศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

อุดร วิรุพบุตร. (๒๕๕๑). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. ศูนย์เครือข่าย
คุณภาพการศึกษาที่ ๗ (ราชปะซานุเคราะห์๒๙). สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร
เขต ๑. การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศตวรรษหน้าบันทึก. สาขาวิชาบริหารการศึกษา
วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ.

2. ภาษาอังกฤษ

Ashby Dianne.(1998).Quality Assurance and Improvement Planning in Two Elementary School: Case Studies in Illinois School Reform Dissertation Abstracts International.

Burridge, E. & Robbins, P. (1995). *Promoting Improvement in School : Aspects of Quality In Birmingham*. In P. Robbins & E. Burridge (Eds), *Improving Education : Promoting Quality in School*. 191-217. London : Cassell.

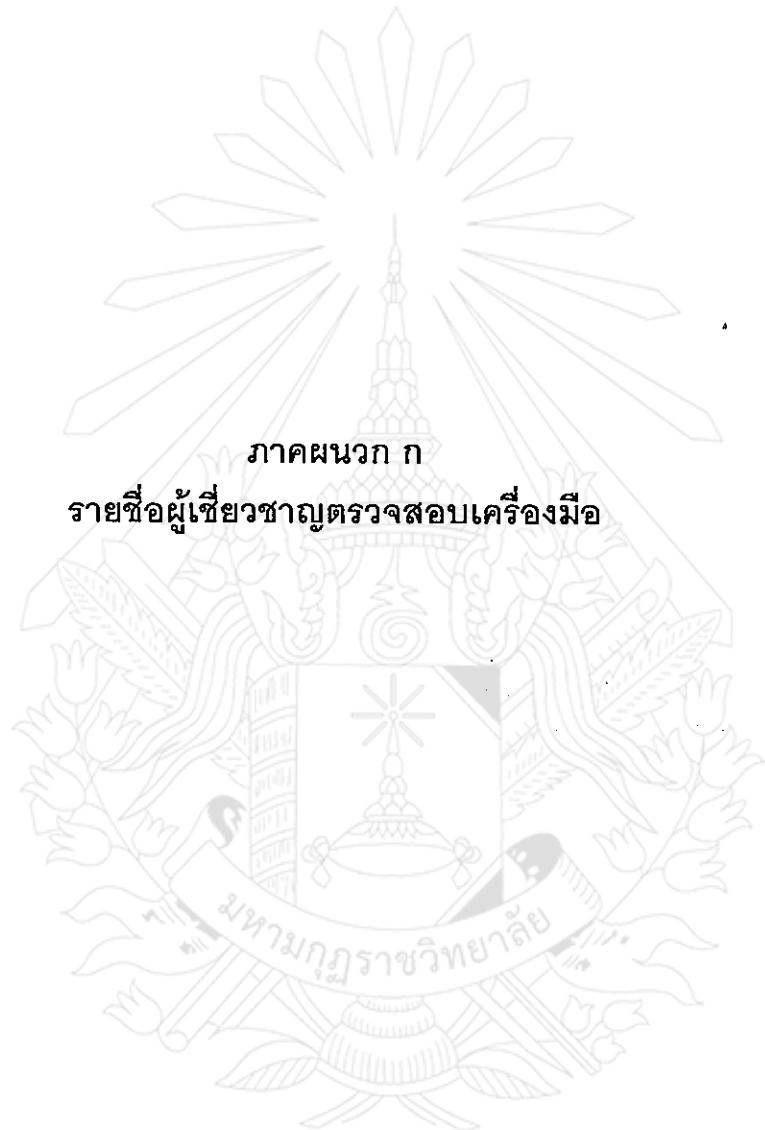
Harris, A. & Jon, Y. (2000, February). "Comparing School Improvement Programme in England and Canada". *Online Journal of school Leadership & Management (On-line serial)*. Available from : Ebscohost Full Display Item : ๓๐๓๔๙๔๒.

Melton Joseph. "Perception of the Ideal and Role of Elementary School Principalship" *Dissertation Abstracts Internation* 19 (April 1995) : 2832 – 2833

Patrick Boyle And John Bowden "Educational quality assurance in university : An Enhanced Model" *Assesment & Evaluation in Higher Education* 22 (June 1997) : 11 – 21

Sallis, E. (1993). *Total Quality Management in Education*. London : Kogan Page.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

๑. ดร. ประพิศ ไบรณมูล

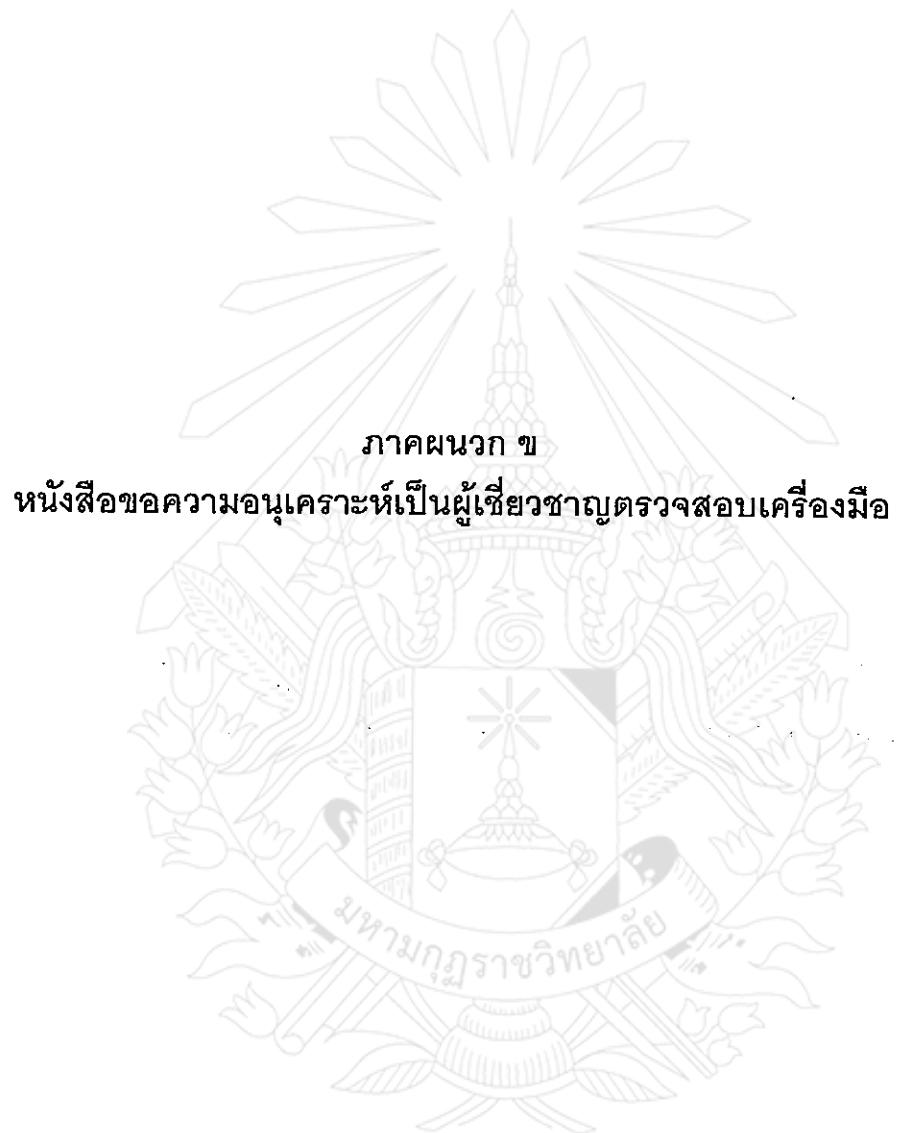
วุฒิการศึกษา	ปร.ด. สาขาวัฒนธรรมศาสตร์
	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ธุรการประจำ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

๒. ดร. อิรภัท ถินเสนดี

วุฒิการศึกษา	ปร.ด. สาขาวิชาบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

๓. ดร. ภาวนิทธิ์ จันทมาศ

วุฒิการศึกษา	ปร.ด. สาขาวิชาบริหารการศึกษา
	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตศิลปกรรมวิชาลัย อำเภอพนมໄพร จังหวัดร้อยเอ็ด

ภาคผนวก ๖

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญดูตรวจสอบเครื่องมือ

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๐๑๕/ว ๑๕๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตตัวอักษร ถนนเลี่ยงเมือง
 ตำบลคงлан อำเภอเมือง
 จังหวัดตัวอักษร ๕๕๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 เจริญพร ดร. ประพิศ โบราณมูล

ด้วย นายกลิน ทองสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษามหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอักษร ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประกันคุณภาพการศึกษาภายในใน
 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับเขต ๒ เพื่อเสนอต่อ
 บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศช.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอักษร ขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นผู้มี
 ความรู้ความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

จึงเจริญทราบเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตตัวอักษร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
 อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอเจริญพร

(พระราชนิพิยัติมูล)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอักษร

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอักษร

โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔, ๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖

โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘

[Http://www.rec.mbu.ac.th](http://www.rec.mbu.ac.th)

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๐๑๕/๑ ๑๕๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตตัวอย่าง ถนนเลี่ยงเมือง
 ตำบลลดลง อำเภอเมือง
 จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐

๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย
 เจริญพร ดร. ชีระภัทร ถินแสนดี

ด้วย นายกสิ้น ทองสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอย่าง ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประกันคุณภาพการศึกษาภายในใน
 สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๒ เพื่อเสนอต่อ
 บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)

ดังนี้ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอย่าง ขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นผู้มี
 ความรู้ ความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตตัวอย่าง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
 อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุนิมนตนาขอบคุณมาก โอกาส นี้

ขอเจริญพร

(พระราชนิยมลักษณ์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอย่าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตตัวอย่าง

โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔, ๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖

โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘

Http://www.rec.mbu.ac.th

(สำเนา)

ที่ ศธ ๖๐๑๕/ว ๑๕๙

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนลียงเมือง
ตำบลลงลาน อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

๓๑ พฤศภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เจริญพร ดร. วารินทร์ จันทมาศ

ด้วย นายกัลิน ทองสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประกันคุณภาพการศึกษาภายในใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒ เพื่อเสนอต่อ
บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอความอนุเคราะห์จากท่านซึ่งเป็นผู้มี
ความรู้ ความสามารถ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมาก โอกาส นี้

ขอเจริญพร

(พระราชนิยมลักษณ์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

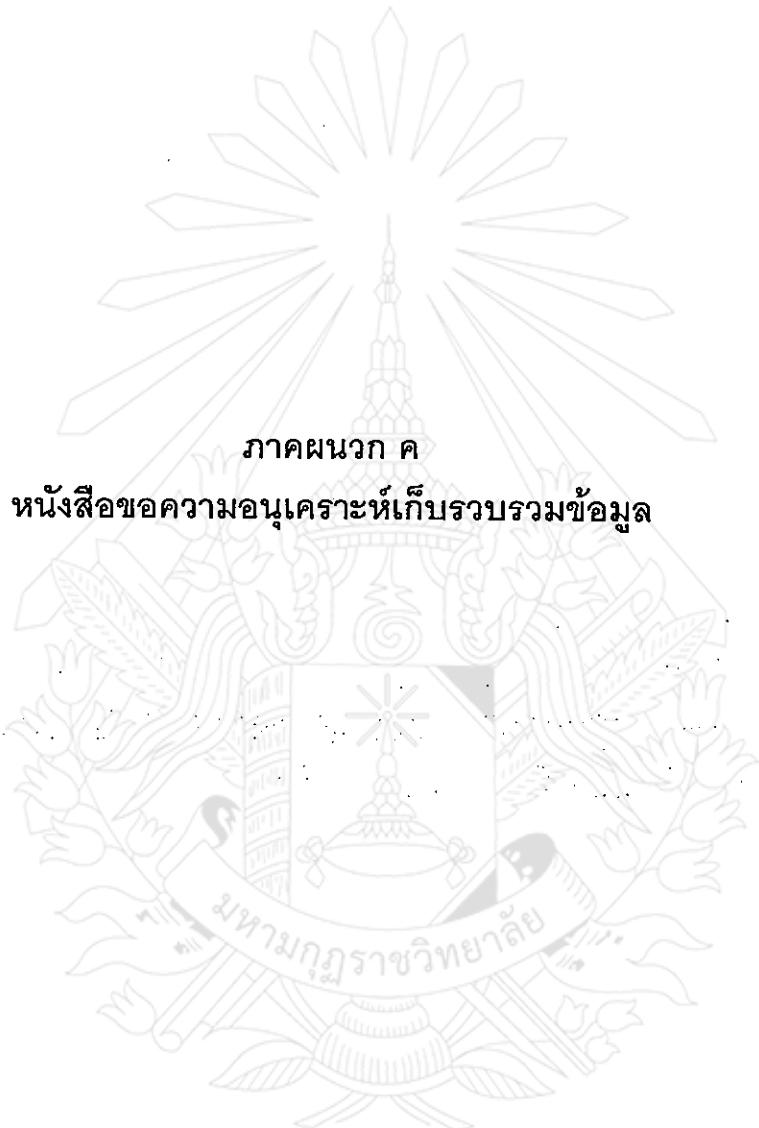
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔, ๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖

โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๙

Http://www.rec.mbu.ac.th

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ภาควิชาคห

ที่ ศธ ๖๐๑๕/๒๖๘

มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด ถนนเลี่ยงเมือง
ตำบลลดลง อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพรา ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒

ด้วย นายกลิน ทองสะอาด นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ๒ เพื่อเสนอต่อบันทึกวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต (ศช.ม.)

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ขอความอนุเคราะห์จาก ท่านเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในครั้งนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดทราบ และวิทยาเขตร้อยเอ็ด หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอเจริญพรา

(พระราชนิรนาม)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหากรุณาธิคุณวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔, ๐-๔๓๕๑-๖๐๗๖

โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๙

[Http://www.rec.mbu.ac.th](http://www.rec.mbu.ac.th)

แบบสอบถาม

เรื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๒. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

๓. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

๔. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือสำหรับหาข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น และผู้วิจัยเสนอเป็นภาระของสถานศึกษา จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามและหน่วยงานที่สังกัดแต่อย่างใด จึงขอความร่วมมือในการตอบอย่างตรงไปตรงมา และครบถ้วนทุกข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อในการตอบแบบสอบถาม ณ โอกาสนี้

นายกลิน ทองสะอาด

นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย

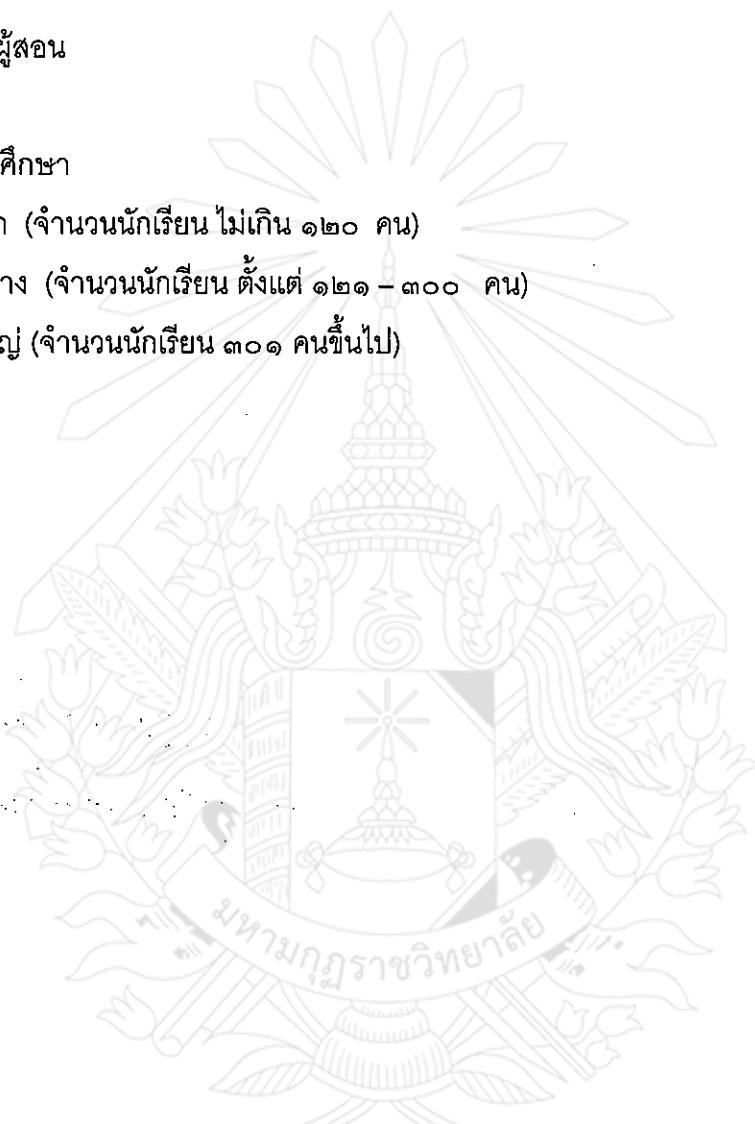
ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

๑. สถานภาพ

- ผู้บริหารสถานศึกษา
- ครูผู้สอน

๒. ขนาดของสถานศึกษา

- เล็ก (จำนวนนักเรียน ไม่เกิน ๑๙๐ คน)
- กลาง (จำนวนนักเรียน ตั้งแต่ ๑๙๑ – ๓๐๐ คน)
- ใหญ่ (จำนวนนักเรียน ๓๐๑ คนขึ้นไป)

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาЙสหช เขต ๒

คำอธิบาย โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติงานของท่าน ดังนี้

- ๕ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
- ๓ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
การกำหนดมาตรฐานการศึกษา					
๑. สถานศึกษามีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน การศึกษาแก่ ครู บุคลากรชุมชน					
๒. สถานศึกษากำหนดให้ครู บุคลากร และชุมชนให้มีส่วน ร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา					
๓. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน					
๔. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐาน					
๕. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถาน ศึกษาที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา					
การจัดระบบและสารสนเทศ					
๑. สถานศึกษาจัดระบบบริหารรายในสถานศึกษา ที่มี โครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ ชัดเจน					

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. วางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ					
๒. สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา					
๓. จัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและสะทogeneต่อการใช้งาน					
๔. นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนา งาน ในสถานศึกษา					
การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา					
๑. วิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการวางแผน					
๒. กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนา และภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม					
๓. กำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือการวิจัยที่ ครอบคลุมการวางแผนด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอย่างชัดเจน					
๔. กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคน รวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและ เหมาะสม					
๕. กำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา					
การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา					
๑. มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อน และหลังการดำเนินงาน					
๒. ปฏิบัติงานได้จริงตามแผนพัฒนาสถานศึกษา ใน ระบบงานปกติของสถานศึกษา					

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓. ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์					
๔. ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง					
๕. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา					
การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา					
๑. มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๒. มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๓. มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๔. มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๕. มีการวิเคราะห์และพัฒนาครุ บุคลากร และการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
การประเมินคุณภาพการศึกษา					
๑. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่ม สาระการเรียนรู้ทุกรุ่น					
๒. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกรุ่น ทุกคน					
๓. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขึ้น พื้นฐานทุกมาตรฐาน					
๔. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน					
๕. สร้างความตระหนักรถ บุคลากรและนักเรียนให้ความสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา					

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
	๕	๔	๓	๒	๑
การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี					
๑. จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา					
๒. เผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
๓. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี					
๔. ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครบถ้วนทุกด้านตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
๕. นำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป					
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
๑. สร้างจิตสำนึกร่วมกันในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร					
๒. เน้นย้ำหรือกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ					
๓. การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้					
๔. คงไว้และพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์ แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย					
๕. คิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาโขลก เขต ๒

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน □ ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติงานของท่าน ดังนี้

- & หมายถึง มีปัญหาในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีปัญหาในระดับมาก
- ๓ หมายถึง มีปัญหาในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
	๕	๔	๓	๒	๑
การกำหนดมาตรฐานการศึกษา					
๑. ไม่มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากรชุมชน					
๒. ไม่ให้ ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วมในการกำหนด มาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา					
๓. กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน					
๔. กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ที่ไม่ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
๕. กำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาที่ไม่ สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา					
การจัดระบบและสารสนเทศ					
๑. ไม่มีการจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา มีโครงสร้าง การบริหารและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน					
๒. ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา					

ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓. ไม่มีการตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา					
๔. ไม่สร้างฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษาเป็นระบบ ครอบคลุมทุกงานและทันต่อการใช้งาน					
๕. ไม่นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนา งาน ในสถานศึกษา					
การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา					
๑. ไม่มีการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการวางแผน					
๒. ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการ พัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็น รูปธรรม					
๓. ไม่มีการกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือ การวิจัย ที่ครอบคลุมการวางแผนด้านหลักสูตร การ จัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล					
๔. ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถาน ศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนร่วบผิดชอบดำเนินงาน					
๕. ไม่ให้ครุ บุคลากรและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนพัฒนาสถานศึกษา					
การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา					
๑. ไม่มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อน และหลังการดำเนินงาน					
๒. ไม่มีการนำแผนมาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของ สถานศึกษา					
๓. ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ ไม่ทันเวลาและไม่ บรรลุวัตถุประสงค์					

ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
	๕	๔	๓	๒	๑
๔. ไม่ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง					
๕. ไม่เคยรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา					
การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา					
๑. ไม่มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๒. ไม่มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๓. ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๔. ไม่มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
๕. ไม่มีการวิเคราะห์และพัฒนาครุ บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา					
การประเมินคุณภาพการศึกษา					
๑. ไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น					
๒. ไม่มีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ทุกชั้น ทุกคน					
๓. ไม่มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน					
๔. ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน					
๕. ไม่มีการสร้างความตระหนักรู้ บุคลากร และนักเรียน ให้ความสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา					

ปัญหาการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	ระดับปัญหา				
	๕	๔	๓	๒	๑
การรายงานคุณภาพประจำปี					
๑. ไม่จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา					
๒. ไม่มีการเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
๓. ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี					
๔. ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีไม่ครบถ้วน ทุกด้าน ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
๕. ไม่มีการนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป					
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
๑. ไม่มีการสร้างจิตสำนึกรักการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร					
๒. ไม่มีการกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ					
๓. ไม่มีการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้					
๔. ไม่มีการคงไว้และการพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย					
๕. ไม่มีการคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสถานศึกษา					

**ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับการแนวทางในการพัฒนาการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาไสหรา เขต ๒**

คำชี้แจง เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาไสหรา เขต ๒ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านคิดว่าสถาน
ศึกษาควรปฏิบัติในข้อใด โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในที่ท่านเลือก

การกำหนดมาตรฐานการศึกษา (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ๑. ควรพัฒนาความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาแก่ครู บุคลากรชุมชน
- ๒. ควรให้ครู บุคลากรและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการศึกษา
- ๓. ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ
ของชุมชน
- ๔. ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๕. ควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร
- ๖. อื่นๆ.....

การจัดระบบและสารสนเทศ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ๗. ควรจัดระบบบริหารภายในสถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและกำหนดหน้าที่
รับผิดชอบที่ชัดเจน
- ๘. ควรวางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ
- ๙. ควรตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษา
- ๑๐. ควรจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและ
สะทogeneต่อการใช้งาน
- ๑๑. ควรนำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผนและพัฒนางานในสถานศึกษา
- ๑๒. อื่นๆ.....

การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ๑๓. ควรวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน
- ๑๔. ควรกำหนดวิถีทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการพัฒนาและภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม
- ๑๕. ควรกำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชาหรือวิจัยที่ครอบคลุมการพัฒนาด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอย่างชัดเจน
- ๑๖. ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม
- ๑๗. ควรกำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา
- ๑๘. ข้อ ๗

-
- การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
- ๑๙. ควรประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน
- ๒๐. ควรแผนพัฒนาสถานศึกษามาปฏิบัติจริง ในระบบงานปกติของสถานศึกษา
- ๒๑. ควรดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมให้ทันเวลาและบรรลุวัตถุประสงค์
- ๒๒. ควรคุ้มครอง จำกัด ติดตามและนิเทศการดำเนินงาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง
- ๒๓. ควรรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา
- ๒๔. ข้อ ๗

การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- ๒๕. ควรวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อสิ้นปีการศึกษา
- ๒๖. ควรวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา
- ๒๗. ควรวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา
- ๒๘. ควรวิเคราะห์การเรียนการสอนและผลลัพธ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา

๒๙. ควรวิเคราะห์การพัฒนาครู บุคลากรและการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา
๓๐. อื่น ๆ
-

การประเมินคุณภาพการศึกษา (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

๓๑. ควรประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น
๓๒. ควรประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนทุกชั้น ทุกคน
๓๓. ควรประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกมาตรฐาน
๓๔. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน
๓๕. ควรสร้างความตระหนักรถก บุคลากรและนักเรียนให้ความสำคัญในการประเมิน
คุณภาพการศึกษา
 ๓๖. อื่น ๆ
-

การรายงานคุณภาพประจำปี (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

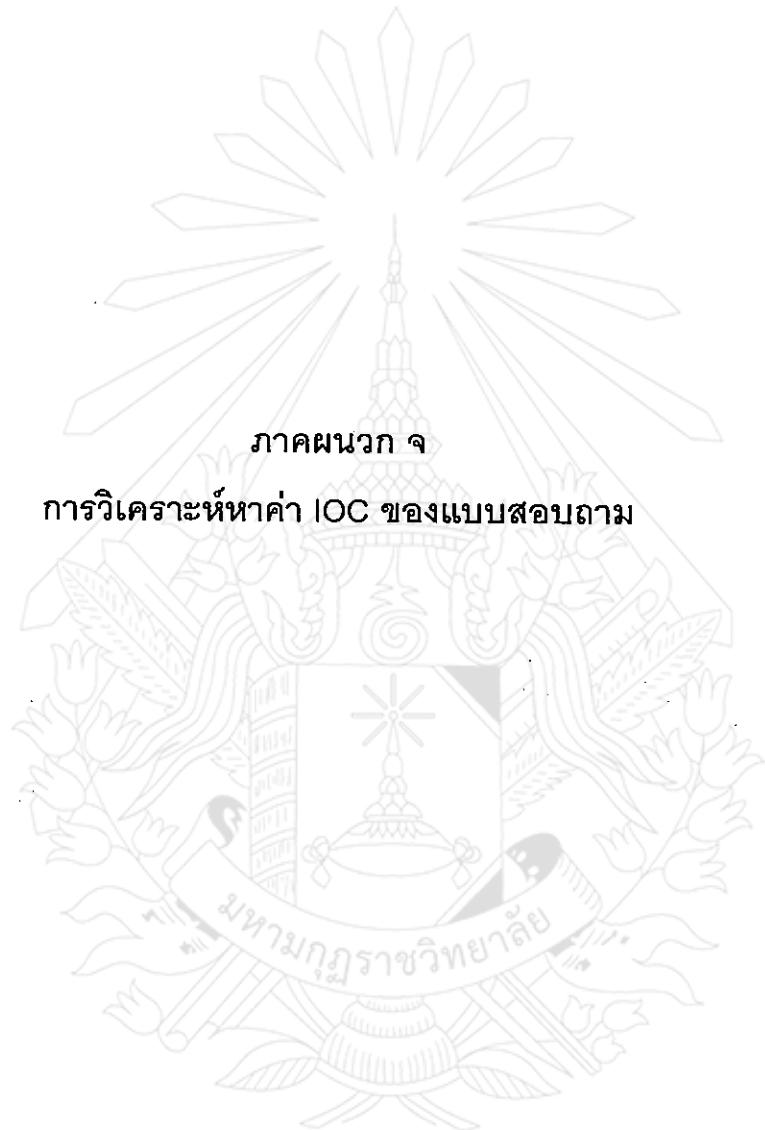
๓๗. ควรจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาเมื่อสิ้นปี ทุกปี
การศึกษา
 ๓๘. ควรเผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง
 ๓๙. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการใน การจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
๔๐. ควรทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครบถ้วนทุกด้าน ตามมาตรฐาน
การศึกษา ขั้นพื้นฐาน
 ๔๑. ควรนำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป
 ๔๒. อื่น ๆ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

๔๓. ควรสร้างจิตสำนึกระ霆ในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครูและบุคลากร
๔๔. ควรเน้นย้ำหรือกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็น
หมู่คณะ
 ๔๕. ควรพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

- ๔๖. ควรพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย
- ๔๗. ควรคิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา
- ๔๘. อื่น ๆ

การวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ

การหาค่า IOC

เรื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาЙสหชร เขต ๒

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	IOC					
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	รวม	ค่า IOC	ความเห็น
การกำหนดมาตรฐานการศึกษา						
๑. สถานศึกษามีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับ มาตรฐานการศึกษาแก่ ครู บุคลากร ชุมชน	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๒. สถานศึกษากำหนดให้ครู บุคลากร และ ชุมชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนด มาตรฐานการศึกษาระดับสถานศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๓. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษา ระดับสถานศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน	๑	๑	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษา ระดับสถานศึกษา ที่มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๕. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษา ระดับสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องกับ หลักสูตรสถานศึกษา	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
การจัดระบบและสารสนเทศ						
๑. สถานศึกษาจัดระบบบริหารภายใน สถานศึกษา ที่มีโครงสร้างการบริหารและ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๒. วางแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเป็นระบบ	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	IOC					
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	รวม	ค่า IOC	ความเห็น
๓. สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วางแผน ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๔. จัดทำฐานข้อมูล สารสนเทศ ในสถานศึกษาที่เป็นระบบครอบคลุมทุกงานและ สะทogeneต์กิจกรรมให้ใช้งาน	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๕. นำข้อมูลสารสนเทศ มาใช้ในการวางแผน และพัฒนางานในสถานศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษา						
๑. วิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความจำเป็น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๒. กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายการ พัฒนา และภาพแห่งความสำเร็จที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๓. กำหนดวิธีดำเนินงานโดยอาศัยหลักวิชา หรือการวิจัยที่ครอบคลุมการวางแผน ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอย่างชัดเจน	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรใน สถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบ ดำเนินงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๕. กำหนดบทบาทให้ครู บุคลากร และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถานศึกษา						
๑. มีการประเมินแผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาทั้งก่อนและหลังการดำเนินงาน	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๒. ปฏิบัติงานได้จริงตามแผนพัฒนาสถานศึกษา ในระบบงานปกติของสถานศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	IOC					
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	รวม	ค่า IOC	ความเห็น
๓. ดำเนินงานทุกโครงการ/กิจกรรมได้ทันเวลา และบรรลุวัตถุประสงค์	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. ดูแล กำกับ ติดตามและนิเทศการดำเนิน งาน ตามแผนฯ อย่างต่อเนื่อง	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๕. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนเมื่อ สิ้นสุดระยะเวลาหรือสิ้นปีการศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
การตรวจสอบและการทบทวนคุณภาพการศึกษา						
๑. มีการวิเคราะห์ วิสัยทัศน์ พันธกิจของ สถานศึกษา ที่ใช้ในรอบปีการศึกษา เมื่อ สิ้นปีการศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๒. มีการวิเคราะห์แผนพัฒนาการศึกษาที่ใช้ ในรอบปีที่ผ่านมาเมื่อสิ้นปีการศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๓. มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อ สิ้นปีการศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. มีการวิเคราะห์การเรียนการสอนและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปีที่ ผ่านมา เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๕. มีการวิเคราะห์และพัฒนาครุ บุคลากร และการพัฒนาองค์กร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
การประเมินคุณภาพการศึกษา						
๑. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกชั้น	๑	๑	๑	๓	๑	ใช่ได้
๒. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียนทุกชั้น ทุกคน	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๓. ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถาน ศึกษาชั้นพื้นฐาน ทุกมาตรฐาน	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการประเมิน	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา	IOC					
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	รวม	ค่า IOC	ความเห็น
๔. สร้างความตระหนักรักคุณ บุคลากรและนักเรียนให้ความสำคัญในการประเมินคุณภาพการศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี						
๑. จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา เมื่อสิ้นปี ทุกปีการศึกษา	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๒. เผยแพร่รายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีต่อสาธารณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๓. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. ทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีครบถ้วนทุกด้านตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๕. นำผลข้อมูลรายงานคุณภาพการศึกษาไปใช้วางแผนพัฒนาคุณภาพในปีต่อไป	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง						
๑. สร้างจิตสำนึกระ霆ในการพัฒนาการศึกษาให้เกิดขึ้นในหมู่ครุและบุคลากร	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๒. เน้นย้ำหรือกำหนดนโยบายการทำงานเป็นระบบ มีเป้าหมายและทำงานเป็นหมู่คณะ	๐	๑	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๓. การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	๑	๐	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้
๔. คงไว้และพัฒนาโครงการที่เห็นว่าดีและเกิดประโยชน์ แต่ยังดำเนินการไม่บรรลุตามเป้าหมาย	๑	๑	๐	๒	.๖๖	ใช่ได้
๕. คิดโครงการใหม่ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษา	๐	๑	๑	๒	.๖๖	ใช่ได้

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงค่าอัมนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α)

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
๑.	๐.๖๘	๒๑.	๐.๗๔
๒.	๐.๗๓	๒๒.	๐.๗๑
๓.	๐.๙๖	๒๓.	๐.๙๔
๔.	๐.๗๔	๒๔.	๐.๖๙
๕.	๐.๙๓	๒๕.	๐.๙๓
๖.	๐.๙๒	๒๖.	๐.๙๑
๗.	๐.๗๒	๒๗.	๐.๙๒
๘.	๐.๙๑	๒๘.	๐.๙๔
๙.	๐.๙๔	๒๙.	๐.๗๐
๑๐.	๐.๙๐	๓๐.	๐.๙๓
๑๑.	๐.๖๘	๓๑.	๐.๗๔
๑๒.	๐.๗๓	๓๒.	๐.๗๑
๑๓.	๐.๙๖	๓๓.	๐.๙๔
๑๔.	๐.๗๔	๓๔.	๐.๖๙
๑๕.	๐.๙๓	๓๕.	๐.๙๓
๑๖.	๐.๙๒	๓๖.	๐.๙๑
๑๗.	๐.๗๒	๓๗.	๐.๙๒
๑๘.	๐.๙๑	๓๘.	๐.๗๔
๑๙.	๐.๙๔	๓๙.	๐.๙๔
๒๐.	๐.๙๐	๔๐.	๐.๙๓

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = ๐.๙๖

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายกลิน ทองสะอาด
วัน เดือน ปี เกิด	๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
ที่อยู่ปัจจุบัน	๑๐๙ หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยกอย ตำบลสามแยก อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร รหัสไปรษณีย์ ๓๕๑๗๐

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. ๒๕๑๖-ปัจจุบัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดอนมะซ่อง
ตำแหน่งครูกำลัง อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๒

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๑๘	ประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านนายม ตำบลนาหม้อแม่
พ.ศ. ๒๕๒๑	อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๒๓	มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนอำนาจเจริญ
พ.ศ. ๒๕๒๕	อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๒๕	มัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอำนาจเจริญ
พ.ศ. ๒๕๒๗	อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๒๘	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิชาเอกบัญชี
พ.ศ. ๒๕๓๖	สถาบันโรงเรียนพณิชยการอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๓๖	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.)
พ.ศ. ๒๕๕๖	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
	มหาวิทยาลัยมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช จังหวัดร้อยเอ็ด